

Antik Kutsal Kitap
görülerinin aslında
doğru olduğunu
kanıtlayan şok
edici kanıtlar!
s. 12

Armagedon ve
Mahşerin Dört
Atlısı Açıklanıyor.
s. 50 & 66

İsa ikinci kez gelmeden
önce gerçekleşmesi
gereken Vahiy
kehanetleri.
s. 54

**Kutsal Kitap
önemli mi?**

**Daniel ve Vahiy
kitapları bugün
yaşamınıza nasıl
uygulanır!**

DANIEL & VAHIY

Kutsal Kitap Kehanetinin Sırları

Daniel & Revelation

Secrets of Bible Prophecy
Turkish translation

Copyright © 2024 by Amazing Facts International

Tüm hakları Saklıdır. ABD'de basılmıştır.
Daha fazla bilgi için lütfen bizimle iletişime geçin:

All original digital illustrations and artwork are the property of Amazing Facts. P.O. Box 1058, Roseville, CA 95678
All rights reserved.

Amazing Facts ve daha başka bilgilendirici, hayat değiştiren Hıristiyan kitaplarını, dergilerini ve DVD'lerini şu adreste keşfedin: AFBookstore.com

27 derslik ücretsiz Kutsal Kitap çalışmamıza kaydolmak için AmazingBibleStudies.com adresindeki ana sayfamızı ziyaret edin.

Creative Director
& Managing Editor:
Sam Godfrey

Writer:
David C. James

Layout:
Eric Smalling
Erin Engle

Editors:
Marvin Moore
Anthony Lester

Illustrations
& Front Cover:
Phil Mckay

Other Contributing
Writers & Editors:
Curtis Rittenour
Laurie Lyons

**Dünya Tarihinin ve
Geleceğinin Bir Portresi**

6

Daniel ve Vahiy'in başlıca Kutsal Kitap bölümleri, geçmiş, bugünü ve geleceği anlamamızın anahtarlarıdır ve her ikisi de bugün kehanetteki yerimizi ortaya koyan bir umut penceresi içerir.

Daniel Kitabı**Birinci Bölüm**

Daniel Kitabı'na Giriş

10

İkinci BölümDaniel 2: Büyük Bir Heykel
Tanrı Geleceği Açığa Çıkartıyor

12

Üçüncü BölümDaniel 7: Dört Yaratık ve Küçük Boynuz
Denenme ve Zafer

16

Dördüncü BölümDaniel 8: Bir Koç, Bir Teke ve
Başka Bir Küçük Boynuz
İyi ve Kötü Karşı Karşıya

22

Beşinci BölümDaniel 9: Mesh edilmiş Olan Önder
Daniel, Mesih'in İlk Gelişine Şahitlik Ediyor

28

Altıncı BölümDaniel 10-12: Daniel'in Son Kehaneti
Bir Sıkıntı Zamanı, Son Bir Kurtuluş

34

Vahiy Kitabı**Yedinci Bölüm**Vahiy Kitabı'na Giriş
İsa Mesih'in Vahiy'i

40

Sekizinci Bölüm

Vahiy Kitabı'nın Düzenini Anlamak

44

Dokuzuncu BölümYedi Kilise
Hıristiyanlık Tarihi

46

Onuncu Bölüm

Mahşerin Dört Atlısı

50

On birinci Bölüm

Yedi Melek ve Yedi Borazan

54

On ikinci BölümVahiy'in Kalbi
Çağların Savaşları

58

On üçüncü Bölüm

Armagedon ve Son Bela

66

On dördüncü BölümPutperestlik, Yanlış Öğreti ve Küfür
Fahişenin Kıyameti

70

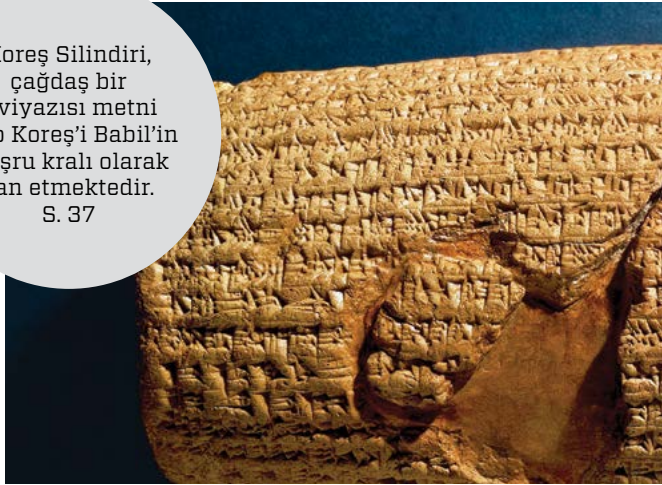
On beşinci BölümKralların Kralı Dönüyor
Kötülüğün ve Ölümün Sonu

74

On altıncı BölümYenilenmiş Cennet
Artık Ölüm Olmayacak, Artık İstirap Olmayacak

80

Koreş Silindiri, çağdaş bir çivi yazısı metni olup Koreş'i Babil'in meşru kralı olarak ilan etmektedir. S. 37

Gel. Keşfet. Öğren.

Binlerce Kutsal Kitap kaynağı
parmaklarınızın ucunda!

Amazingfacts.org 'da Kutsal Kitap'ın hemen hemen her konusuyla ilgili binlerce sesli ve görüntülü sunum, makale ve e-kitap bulacaksınız. Kitaplığımızın gelişmiş arama özelliğini kullanarak dünyanın sonu, cehennem, son yedi bela, bağışlanma, kurtuluş ve tabii ki Kutsal Kitap kehanetleri gibi Kutsal Kitap ayetlerine, tema ve konulara göre kaynakları kolayca bulabilirsiniz!

Ayrıca **AmazingFactsTürkiye.com** adresini ziyaret ederek aynı Hıristiyan kaynaklarının birçoğunu Türkçe'ye çevrilmiş olarak bulabilirsiniz!

AMAZING FACTS
amazingfacts.org
amazingfactstürkiye.com

Dünya Tarihinin ve Geleceğinin Bir Portresi

Modern nükleer denizaltılar, dünyanın en gelişmiş mühendislik harikaları arasındadır. 140 kişilik bir ekibin yaklaşık üç yatak odalı bir ev büyüklüğünde bir alanı paylaştığı sıkışık ve kendi kendine yeten bir şehre pek çok yönden eşdeğerdirler.

Her denizaltı, elektriğe dönüştürülen enerjiyi sağlayan bir nükleer reaktör tarafından desteklenmektedir. Bu inanılmaz dinamo 30 yıldan fazla çalışabilir ve denizaltıyı yakıt takviyesi yapmadan en az yaklaşık 644.000 kilometre taşıyabilir. Bu güç, aynı zamanda deniz suyunu tatlı suya dönüştürmek, havayı arındırmak ve denizaltını sessizce suyun içinde bazen yaklaşık 244 metre civarı derinlere kadar ilerleten pervaneyi döndürmek için de kullanılır.

Uçsuz bucaksız karanlık okyanusun altında nükleer denizaltılar, sonar ve dâhili jiroskoplu pusulalar veya özgün Türkçe adıyla düzdönerler kullanarak yön bulmayı başarıyorlar. Ancak bu ekipman teknolojik olarak ne kadar gelişmiş olursa olsun, nükleer denizaltıların elbette pencereleri yoktur ve yine de zaman zaman sığ kayalıklara veya diğer gemilere çarpılmaktadırlar. Su altındayken konumlarını görsel olarak teyit etmenin tek “penceresi”, deniz yüzeyine yaklaşmak ve periskopla bakmaktır.

Hiç merak ettiniz mi dünyamız nereye gidiyor? Geleceğe bakmanın ve yönümüzü bulmanın güvenilir bir yolu var mı?

Birçok kişi toplumdaki ahlâkî çöküşe — suça, teröre, savaşımlara, çevre felâketlerine — bakarak “Nereye gidiyoruz? Bir şeylerin

değişmesi gerek. Dünyamız çok daha fazla düşüş yaşamaya devam edemez” diye düşünüyor. Tam da bu konuyu ele almak için, Kutsal Kitap geçmişten, bugünden ve gelecekte söz eden iki büyük kehanet kitabı içerir ve her ikisi de bize zaman içindeki bugünkü konumumuzu gösteren bir umut penceresi içerir. Bu kitaplar, dünyamızın nereye gittiğini gösteren ve güvenli bir geleceği nasıl sağlayabileceğimizi ortaya koyan 360 derecelik bir görüş periskobu oluştururlar.

Eski Ahit’in Daniel Kitabı ve Yeni Ahit’in Vahiy Kitabı, Kutsal Kitap’ın güçlü periskoplarıdır. Onlar birlikte bize, dün, bugün ve yarın hakkında geniş bir görünüm sunmaktadırlar- Daniel’in MÖ 605 civarında Babil ülkesinde esir olduğu dönemden, Mesih’in tekrar geleceği zamana ve ötesine kadar dünya tarihinden anlık bir durum görüntüsü!

Daniel Kitabı, yabancı bir kral tarafından esir alınan ve eski Babil’de bir devlet adamı olmak üzere eğitilen genç bir Yahudi tarafından yazılmıştır. Tanrı, Daniel’e rüyalar ve görümler yoluyla tarih boyunca büyük bir süreci açıklamıştır ve bu tarihçiler tarafından dünya olaylarının doğru bir özeti olarak doğrulanmıştır. Daniel, ölüm tehditlerine rağmen Tanrı’ya sadık olan son derece zeki bir adamdı. Yazdığı bazı şeylerin mühürlenip daha sonra açıklanması gerektiği uyarısıyla kitabı sona ermektedir.

Vahiy kitabı, adı Yuhanna olan İsa Mesih’in bir takipçisi tarafından yazılmıştır. Yeni kurulmuş olan kilisenin büyük ilerleme kaydettikten sonraki bir zulüm döneminde Yuhanna yakalandı ve tam da kilisenin ona en çok ihtiyaç duyduğu bir

zamanda susturulması için ıssız bir adaya sürüldü. Ancak Tanrı’nın plânı, bu sadık takipçisine geleceğe dair kehanet içeren resimlerle derin şeyler söylemek, Daniel’in kitabındaki gerçekleri açığa çıkarmak ve onları daha da net bir mesajla ileri taşımaktır.

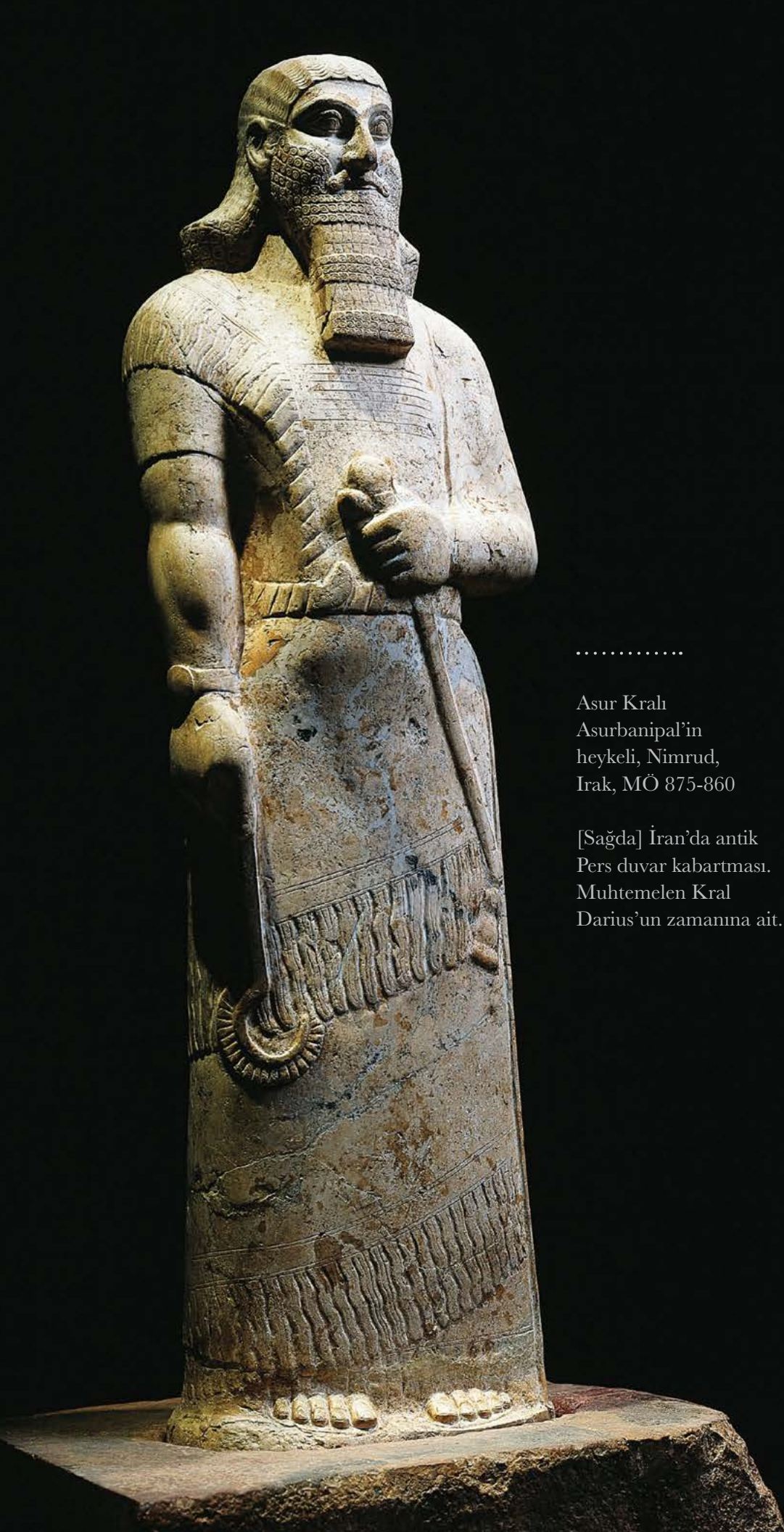
Hem Daniel hem de Vahiy kitapları, geçmiş ve gelecekle ilgili, garip sembollerle dolu kehanet kitaplarıdır. Bu özel edebiyat türüne aşina olmayan ortalama bir okuyucunun, yaratıklar ve sayılar, heykeller ve canavarın işareti karşısında aklı karışabilir. Bu iki harika kitaptaki her bir ayetin kilidini kendi başınıza açamayacağınızı düşünüyorsanız cesaretinizi yitirmeyin. Daniel ve Yuhanna’nın kalplerini açan Tanrı, gerçeği arayan gayretli bir araştırmacı olan sizin için de bu kitapların kilidini açacak olan ve göksel şeylerin tadını almanızı sağlayacak olan aynı Tanrı’dır.

Daniel ve Vahiy hakkındaki bu özel

“Kutsal Kitap geçmişten, bugünden ve gelecekte söz eden iki büyük kehanet kitabı içerir ve her ikisi de bize zaman içindeki bugünkü konumumuzu gösteren bir umut penceresi içerir.”

dergi, insanlığa açıklanan en büyüleyici sahnelerden bazılarını hızlı bir giriş sağlamak için oluşturulmuştur. Bu dergi boğucu dünyamızda bir pencere açması ve etrafımızda yükselen kıyamet sıcaklıklarının ötesinde yaşam olduğunu bize bildirmesi için tasarlandı. Tanrı’nın sizin için sakladığı şeylere kapı açmak için bir anahtar gerekiyorsa, önünüzdeki sayfaları açarken ferahlatıcı bir nefes alın.

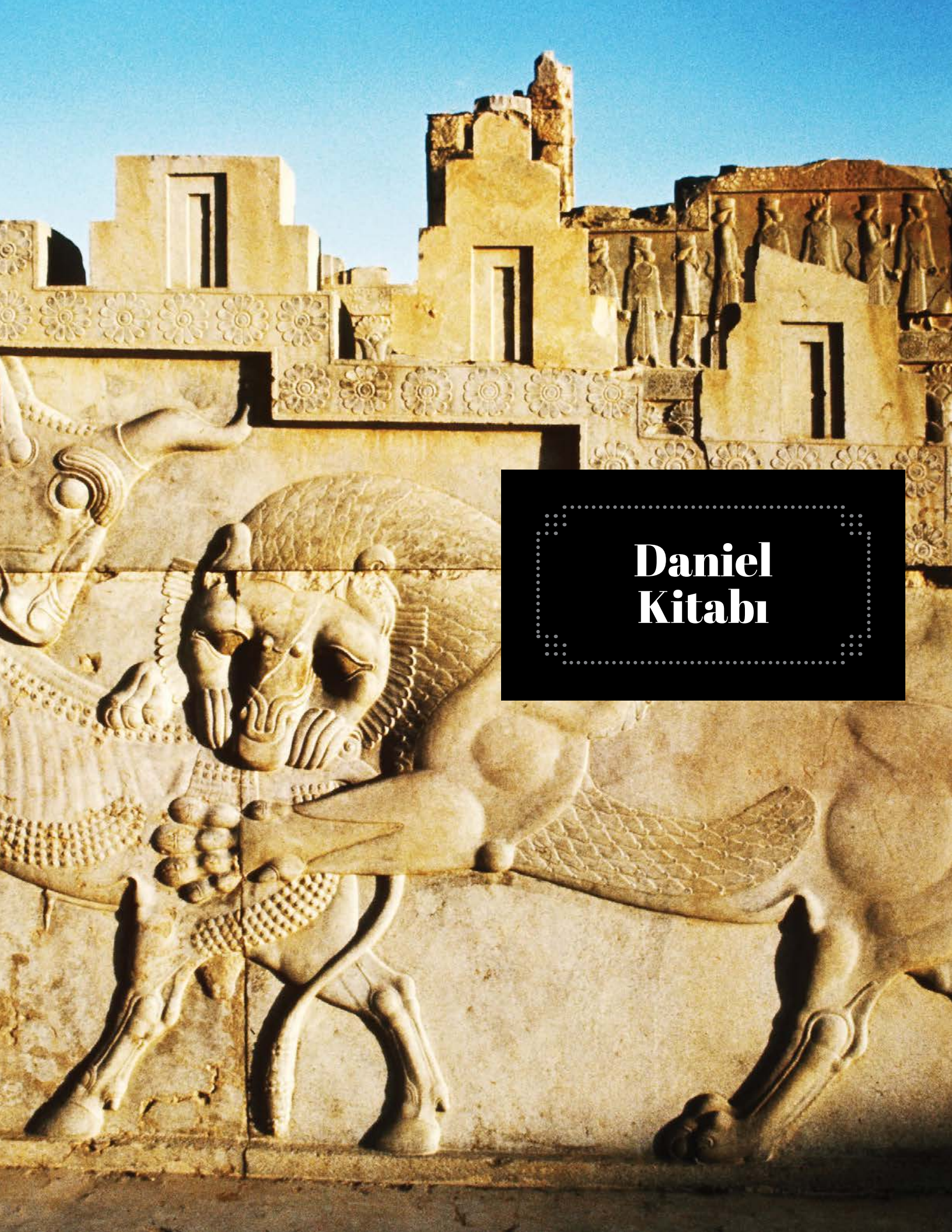

.....
Asur Kralı
Asurbanipal'ın
heykeli, Nimrud,
Irak, MÖ 875-860

[Sağda] İran'da antik
Pers duvar kabartması.
Muhtemelen Kral
Darius'un zamanına ait.

**Daniel
Kitabı**

Daniel Kitabı'na Giriş

Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklük kutsallara, Yüceler Yücesi'nin halkına verilecek. ...

—Daniel 7:27

Ne Öğreneceksiniz

Peygamber Daniel kimdi?

Daniel kitabı neden Kutsal Kitap'ın bir parçasıdır?

Daniel kitabı bugün sizin için nasıl geçerli?

K

anatlı bir aslan, dört başlı bir pars, ejderha benzeri bir canavar, konuşan bir boynuz! Kutsal Kitap'ın gizemli sembollerle dolu eski bir kitabı olan Daniel'in kitabı bu gibi garip görüntülerle doludur.

Daniel Kimdi?

Daniel muhtemelen Yeruşalim'in üst sınıfının genç bir üyesiydi. Babil İmparatorluğu'nun kurucusu ve hükümdarı olan Kral Nebukadnessar, Yahuda [Yahudiye] ulusunu fethettiğinde, en önde gelen ve gelecek vaat eden o ülkenin vatandaşlarından bazılarını kendi ülkesine yanına götürdü. Daniel de bu tutsaklar arasındaydı.

Kısa süre sonra yerel yönetimde bir danışman ve yönetici olarak görevlendirildi ve öylesine bir itibar kazandı ki, daha sonra Persler Babil'i yıktığında, onu üst düzey yetkililerinden biri olarak ellerinde tuttular.

Daniel, Babil ve Pers'in pagan krallarının hizmetinde önemli görevlere sahipken, o her

şeyden önce Tanrı'nın bir hizmetkârıydı. Onun başlıca endişeleri, Tanrı'nın iradesinin yeryüzünde gerçekleştiğini görmek ve kendi halkının yani İbrani ulusunun refahını görmektir.

Daniel, Yahudiler için büyük bir sıkıntının olduğu bir dönemde yaşadı. Aslında ulusları artık yoktu; Babil tarafından yutulmuşlardı. Bu yüzden Daniel, bu zor zamanlarda onları desteklemek için yazmıştır. Onun kitabı, Yahudileri ileride nelerin beklediğine dair dürüst bir resim sunuyordu ve bu pek hoş değildi. Geleceğin büyük bir kısmı aynıydı: İmparatorluk imparatorluğu takip edecekti... ve tüm bunlar boyunca Tanrı'nın halkı zulüm görecekti.

Ama Daniel'in kitabı umut veriyordu. Gelecek olan bir Mesih'ten bahsediyordu, aslında O'nun ortaya çıkış zamanını belirtiyordu. Ve ana teması yargılamaydı. Bu kulağa çok

Daniel'in hikâyesi MÖ 605 dolaylarında başlıyor

Bu kitabın tarihsel bölümleri, Daniel'in, Tanrı'ya sadık bir hizmetkâr olarak referanslarını sunar ve stresli zamanların getirebileceği ayartmalara nasıl karşı konulması gerektiği konusunda Efendimiz'in istediği şekliyle insanlara örnek oluşturmaktadır. Aynı zamanda, Tanrı'nın hâkimiyetine ve iyiliğine olan inancı da geliştirirler. Bu hikâyeler moral yükseltici ve güçlüdür, bu yüzden okumak için zaman ayırın!

olumlu gelmeyebilir, ancak yargılamanın gelmesi aslında Tanrı'nın halkı için iyi bir haberdır. Daniel'in açıkça belirttiği gibi yargılama, kötülüğün sonu ve Tanrı'nın Egemenliği'nin kurulması anlamına gelmektedir. Bu, Tanrı'nın halkı için diriliş ve sonsuz yaşam demektir.

Daniel, Babil'de yeni bir isim alır —Belteşassar.

Apokaliptik Kehanetler

Daniel'in kitabı hem tarih hem de kehanet içerir. Her ikisi de önemlidir. Bununla birlikte, çalışmamızın amacı doğrultusunda, Tanrı'nın Daniel'e verdiği kehanet niteliğindeki vahiyleri ele alan bölümlere odaklanacağız ve size zaten geçmiş ve gerçekleşecek olaylar için geçerli olan yorumları sunacağız.

Daniel'deki kehanet, Eski Ahit'te bulunan diğer birçok kehanetten farklıdır. Yeşaya

ve Yereya, Hoşea ve Malaki gibi diğer peygamberler, Kutsal Kitap bilginlerinin “klasik kehanet” olarak adlandırdığı şeyleri yazdılar. Daniel'in kehaneti “apokaliptik” olarak bilinen türdendir.

Her kehanet türü ara sıra birbirinden öğeler içerse de aşağıdaki genellemeler faydalı olabilir ...

Klasik kehanetler, daha çok vaazlara benzemektedir. Tanrı'nın halkının günahlarına dikkat çeker, onlara sadakatsizliğin devamının sonuçlarını anlatır ve onları tövbeye çağırır.

Apokaliptik kehanetler, genellikle günah ve tövbe hakkında yorum yapmaktan uzak durur, dünyayı son yargının merceğinden götürür ki bu, insanların ya Tanrı'nın yanında ya da O'na karşı olduğu ve hiçbir orta yol olmadığı bir durumdur. Bu, önemli konulara işaret etmek ve Tanrı'nın tarihsel plânının büyük resmini göstermek anlamına gelmektedir. Bu kehanetler aslında zulüm gören Tanrı'nın halkı için amaçlanmış olsa da tüm insanlar için değerlidirler.

Daniel Kitabı'nı Yorumlamak

Daniel'in kehanetlerinin birçoğu garip ve akıl karıştırıcı sembolizmler içermektedir. Ancak Daniel'i anlamak için ilke oldukça basittir; Kutsal Kitap'ın kendi kendisini yorumlamasına izin vermek. Başka bir deyişle, anlaşılmasız görünen kısımları nasıl anlayacağımıza dair ipuçları için önce Kutsal Yazılar'ın kendisine bakmalısınız.

Daniel Kitabı burada özellikle yardımcıdır, çünkü kitabın kehanetleri birbirine paralel olarak ilerler ve her biri önceden tasvir edilmiş bir resme eklenir. Bir kehanetin zor kısımlarını, başka bir bölümün karşılık gelen kehanetine bakarak daha iyi çözümleyebilirsiniz.

Benzer şekilde, Vahiy kitabı, Daniel Kitabı'nın kehanetleri üzerine inşa edilmiştir ve Müjdeler, İsa'nın bu kehanetlere yaptığı atıfları ortaya çıkardığı için, bu kitaplar da Daniel'i anlama sürecimize katkı sağlar. Daniel'in kehanetleri genellikle tarihle ayrıntılı olarak ilgili olduğundan, tarih bilgisi de önemlidir.

Etrafımızdaki dünyadaki tüm işaretler, dünya tarihinin son günlerinde Nebukadnessar'ın rüyasında gördüğü bir heykelin ayaklarında ve ayak parmaklarında (bir sonraki bölüme bakınız) yaşadığımızı gösteriyor. Bu son günlerde Tanrı'nın bizim için plânını nerede bulabiliriz? Bunların üstesinden gelmek için motivasyonu, bağlılığı ve inancı nereden alabiliriz? Tanrı'nın Daniel'e verdiği kehanetler bunlar için yol gösteriyor ... **D**

Daniel 2: Büyük Bir Heykel

*Tanrı Geleceği
Ortaya Çıkartıyor*

*O'dur zamanları ve mevsimleri değiştiren.
Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır. ...
Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır,
Karanlıkta neler olduğunu bilir,
Çevresi ışıkla kuşatılmıştır. ...
—Daniel 2:21–23*

Ne Öğreneceksiniz

Tanrı, dünyanın
siyasî geleceğini
bir rüya aracılığıyla
nasıl açıkladı

Bu rüyanın
tarih tarafından
doğrulandığı yer

Dünyanın sonundan
önce hükmedecek
son krallık hangisi
olacak

Daniel Kitabı 2. bölüm, Kutsal Kitap kehanetinin temeli olarak adlandırılmıştır. Ashında, Daniel ve Vahiy'deki diğer birçok kehanet, Daniel 2 hakkında daha fazla ayrıntı sağlar. Eğer bu kehaneti anlarsanız, Kutsal Kitap kehanetinin büyük resminde ustalaşma yolundasınız demektir.

Daniel 2, Kral Nebukadnessar hakkında bir hikâyeye başlıyor.

Hükümdar, onu çok etkileyen ayrıntılı bir rüya görür. Bu rüyanın önemli olduğunu biliyor ama ne anlama geldiğini anlamaya çalışmak bir yana dursun uyandığında rüyanın detaylarını dâhi hatırlayamıyordu. En iyi danışmanlarını çağırdı, ama onlar kralın rüyasında ne gördüğünü ölümle tehdit edilseler bile krala söyleyemediler. Onlar, “İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur” (11. ayet) diye itiraf etmek zorunda kaldılar.

Daniel bu durumu duyduğunda, yanıt için tek umudun Tanrı olduğunu biliyordu. Böylece o ve arkadaşları dua ettiler ve Tanrı gece bir görümde Daniel'e, “giz” (19. ayet) olarak da bilinen şeyi açıklayarak onların dualarına cevap verdi.

Daniel, Babil'in en bilge adamlarının başarısız olduğu yerde, “gökte gizleri açıklayan bir Tanrı” (28. ayet) ile olan bağlantısı sayesinde başarılı oldu. Nebukadnessar'ın daha sonra Daniel'i onaylaması (bkz. 46-49. ayetler), Daniel'in kitapta yazdıklarının geri kalanının güvenilirliğini oluşturmaya yardımcı olur. “Bilgelere bilgelik” veren Tanrı, Daniel'e “bilgelik ve güç” vermiştir (21. ve 23. ayetler).

Babil
MÖ 606-539

Med-Pers
MÖ 539-331 B.C.

Grek
MÖ 331-168 B.C.

Roma
MÖ 168 B.C.-MS. 476

Bölünmüş Avrupa
MS 476-Günümüz

Nebukadnessar'ın Daniel 2. bölümde anlatılan rüyası MÖ 603 civarında gerçekleşmiştir.

Nebukadnessar'ın Sorusu

Daniel, o gece yatağa girdiğinde Kral Nebukadnessar'ın aklındaki soruyu bize anlatarak, rüyanın kendisini ve içerdigi kehaneti tanıttı:

“Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşüncelere daldın, gizleri açan da [Tanrı] neler olacağını sana bildirdi” (29. ayet).

Bir önceki ayet bunu şu şekilde ifade etmektedir: “Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var. Gelecekte neler olacağını Kral Nebukadnessar'a O bildirmiştir”. Başka bir deyişle, bu kehanetin asıl konusu bu dünyanın nasıl sona ereceğidir.

Daniel Nebukadnessar'ın, rüyasında büyük bir heykel gördüğünü söyledi. Bu heykel beş bölümden oluşuyordu:

- Altından bir baş
- Gümüştan kollar ve göğüsler
- Tunçtan karın ve kalçalar
- Demirden bacaklar
- Bir kısmı demirden ve bir kısmı kilden ayaklar.

Nebukadnessar daha sonra “insan eli değmeden” kesilen bir taş gördü. Taş, heykelin ayağına çarptı ve onu rüzgârın uçurduğu toza çevirdi. Sonra taş, bütün dünyayı doldurana kadar büyüdü (32-35. ayetler).

Bu müthiş heykel rüyası gelecekle ilgili neyi ortaya çıkardı? Tahmin etmemize gerek yok, çünkü Tanrı zaten Daniel'e krala anlatması için eksiksiz bir açıklama verdi.

Daniel rüyayı yorumlamaya Nebukadnessar'a altın başın neyi temsil ettiğini söyleyerek başladı: Nebukadnessar'ın kendisi ve daha geniş anlamda onun yönettiği krallık (38. ayet; Daniel 7:17, 23 ile karşılaştırınız). Heykelde başın altındaki her bir bölüm sırasıyla, öncekinin yerine geçecek olan krallığı temsil ediyordu:

Tarih boyunca dünyanın çeşitli krallıklarını temsil eden Daniel 2'nin kehanet heykeli.

Neden Krallıklar? *Nebukadnessar'ın ilgisi, ulusların, orduların ve hükümdarların alanı olan siyasetteydi. Demek ki bu kehanet, Nebukadnessar'ın zamanından dünyanın sonuna kadar dünyanın siyasal tarihini kapsamaktadır. Tanrı elbette siyasal tarihten çok daha fazlasıyla ilgileniyor: Yeryüzündeki dinsel âlemlerle ilgileniyor çünkü din insanların ebedî kaderini belirlemektedir ve gerçekten de Daniel'in kitabındaki geri kalan kehanetler de bununla ilgilidir; Daniel Kitabı 2. Bölüm, diğer kehanetlerin inşa edildiği tarih temelini oluşturur.*

“Senden sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra ... üçüncü bir krallık çıkacak. Dördüncü krallık ... tümünü kırıp parçalayacak” (39, 40. ayetler).

Daha sonraki bir bölümde Daniel, Babil’in yerini alacak iki krallığı özellikle adlandırır: Med-Pers (Pers İmparatorluğu, Med-Pers olarak da bilinir) ve Grek (bkz. Daniel 8:20, 21).

Beklenmedik Bir Yön

Yükselen ve düşen dört dünya imparatorluğunu tanımladıktan sonra, kehanet beklenmedik bir yön alır. İlk üç krallığın her biri daha güçlü bir krallık tarafından yerinden edildi; başka bir ülkenin hükümdarı mevcut egemen krallığı yenilgiye uğratıyordu. Ama dördüncü krallıkla birlikte bu düzen bozuldu. Tek, üstün bir güç tarafından mağlup edilmek yerine, bu krallık “... bölünmüş bir krallık olacak ... onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille karışık” (41. ayet) diye ifade edildiği üzere olacaktır.

Başka bir deyişle, dördüncü krallık, bazıları güçlü ve bazıları zayıf olmak üzere bir dizi daha küçük güce bölünecekti.

Daniel daha sonra bu güçleri tek bir imparatorlukta birleştirme çabalarını, hatta “evlilik bağıyla birbirleriyle karışacaklar” (43. ayet) derecesine kadar anlattı. Ancak bu çabalar başarısız olacaktı: “... demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı kalmayacaklar” (43. ayet).

Tarih, Daniel’in yaptığı kehanet niteliğindeki resmin doğruluğunu onaylamaktadır. Babil imparatorluğunu Pers, Grek ve Roma takip etti. Ama daha sonra, daha güçlü bir krallığa dönüşmek yerine, Roma İmparatorluğu parçalara ayrıldı ve şu anda Avrupa, Orta Doğu ve Kuzey Afrika’nın büyük bölümünü oluşturan uluslar bunlardı.

O zamandan beri, aralarında Şarlman, İspanya Kralı V. Karl (Şarlken), Napolyon ve Hitler’in de aralarında bulunduğu birçok hükümdar, başka bir imparatorluk oluşturmak için Avrupa’nın parçalarını yeniden bir araya getirmeye çalıştı. Politik ve askerî yaklaşımlar ve hatta Daniel’in de belirttiği gibi, evlilikler denediler. Ancak tıpkı kehanette önceden de bildirdiği gibi, hiç kimse başarılı olamadı.

Kehanetin Doruk Noktası

Daniel 2. bölümün son ayetlerinde, Daniel’in rüya yorumu doruk noktasına ulaşır.

Bazı Kutsal Kitap bilginleri bu kehanetin yanlış olduğunu kanıtlamak için birleşik bir Avrupa’dan daha fazlasının gerektiğini söylemektedir. Tanrı’nın, Daniel’in kehaneti aracılığıyla sözünü ettiği dünya, O’nun halkının yaşadığı yeryüzünün bir bölümünü kapsamaktadır. Bugün Hıristiyanlar dünyanın her yerinde bulduklarına göre, bu kehaneti ancak dünyadaki tüm ulusları tek bir siyasi varlık altında birleştiren bir krallık yanlışlayabilirdi.

19. yüzyıla gelindiğinde, Avrupa uluslarını kraliyet aileleri arasında evlilik yoluyla birleştirme girişimleri, bu ailelerin neredeyse tamamını birbiriyle ilişkili hale getirdi.

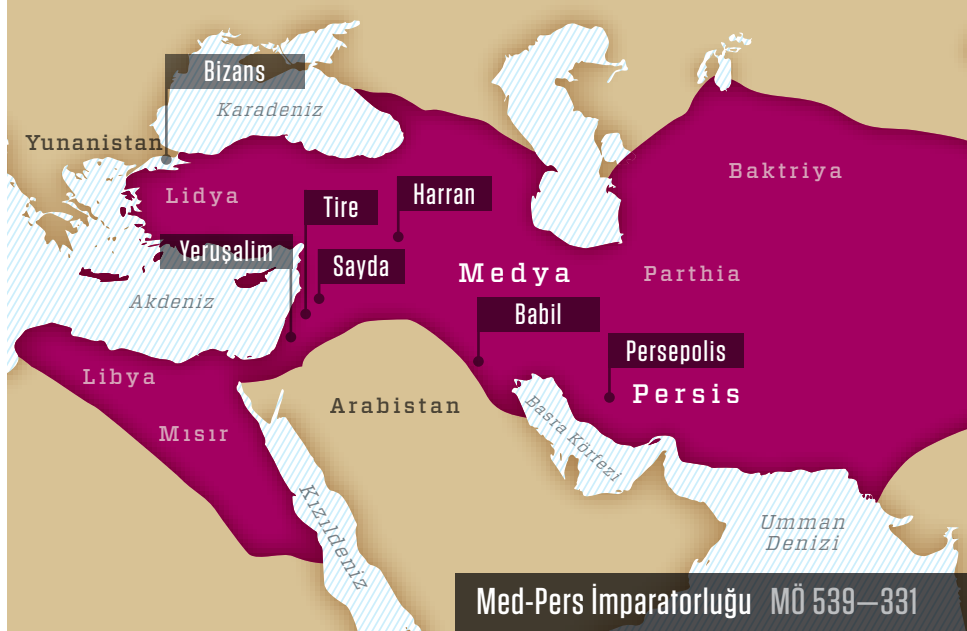
Son bir dünya imparatorluğu gelecek ama insan çabasıyla inşa edilmeyecek; bu krallık “insan eli değmeden” (45. ayet) kurulacaktır. Aslında, tüm insan yapımı krallıkları yok edecek ve tamamen onların yerini alacaktır (bkz. 35. ve 44. ayetler). Tanrı’nın Kendisi, “hiç yıkılmayacak” ama “sonsuz dek sürecek” (44. ayet) olan bu krallığı kuracaktır.

Bu sözlerle Tanrı, Nebukadnessar’a ve bize, dünya tarihinin gerçek odağını ve sonunu bildirdi. İnsanların kurduğu imparatorluklar bir zaman için bir aşamaya kadar güç ve etkiye sahip olabilirler. Ama cennet açısından bunlar geçicidir, sürekliliği yoktur. Eninde sonunda, Tanrı’nın krallığı galip gelecektir.

Burada sadece ima edilen, ancak daha sonra Daniel’in kehanetlerinde özellikle ifade edilen nokta, Tanrı’nın halkının şimdilik ezilmiş olabileceğidir. Şu an için yeryüzünün güçlerine tâbî olabilirler. Ama sonunda onlar, Tanrı’nın zaferini, O’nun yönetimini, yani “sonsuz dek sürecek” krallığını paylaşacaklardır. Tanrı’nın krallığının bir parçası olmak ister miydiniz? **D**

Peki Dünyanın Geri Kalanı Ne Olacak?

Çin ya da Amerika gibi dünya güçlerinden söz edilmiyorsa, Daniel’in kehanetleri hangi anlamda “dünya tarihini” önceden bildiriyor? Cevap, Tanrı’nın kehanetle ilgili amacında yatmaktadır. Efendimiz bize özetlenmemiş bir dünya tarihi sunmayı amaçlamamıştır, bunun yerine O’nun yeryüzündeki temsilcileri olmaya çağrılan insanlara odaklanarak sonsuz yaşama giden bir yol haritası sunmayı amaçlamıştır. Kutsal Kitap kehanetlerinin “dünyası” aslında Tanrı’nın halkının dünyasıdır. Eski Ahit zamanlarında bu, İsrail ile İsrail üzerinde etkisi olan uluslar anlamına geliyordu. Bununla birlikte, Yeni Ahit zamanlarından beri, Hıristiyanlık etkisini dünyaya yaymıştır. Dolayısıyla, Yeni Ahit dönemine kadar uzanan kehanetlerde, “dünya” tüm yerküreyi kapsar.

Daniel 7: Dört Canavar ve Bir Küçük Boynuz

Denenme ve Zafer

“”

İsa, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi. “Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu’nun, Kudretli Olan’ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.”

—Matta 26:64

Ne Öğreneceksiniz

Tanrı,
dünyanın
geleceğini
bir rüya
aracılığıyla
nasıl açıkladı

Bu rüyanın
tarih
tarafından
doğrulandığı
yer

Dünyayı
hangi
dinsel güç
yöneteciti

D

aniel 2, Tanrı’nın, kral Nebukadnessar’a verdiği bir rüya aracılığıyla geleceği nasıl açığa çıkardığını anlatır. Bir sonraki büyük kehanet olan Daniel 7. Bölümde, Tanrı geleceğe dair daha fazla bilgi verir, ama bu kez rüyayı Daniel’in kendisi görür.

Daniel 2. Bölümde Tanrı, Nebukadnessar’a bir rüya gönderdiğinde, dünyanın siyasî tarihini açıkladı. Daniel 7. Bölümde ise Tanrı Kendi halkının peygamberi olan Daniel ile bir rüya aracılığıyla ayrıca konuşur. Bu rüya dünya tarihini ve O’nun kurtuluşla ilgili iyi haberini koruyup paylaşan insanların öyküsünü ortaya çıkarır.

Daniel 2’deki kehanet gibi, Daniel 7’deki kehanet de iki bölümden oluşuyor: Birincisi bir rüya, ikincisi ise yorum. Nebukadnessar’ın rüyası nispeten olumlu olsa da Daniel, hepsi vahşi yırtıcılar olan “birbirinden farklı dört büyük yaratık” olarak adlandırdığı şeylerin çıktığı fırtınalı denizler gördü. Dördüncü yaratık tarafından etkilenen ve muhtemelen dehşete düşen Daniel, yaratığın on boynuzundan üçünün sökülmesini ve onların yerine “daha küçük başka bir boynuz” un çıkmasını izledi.

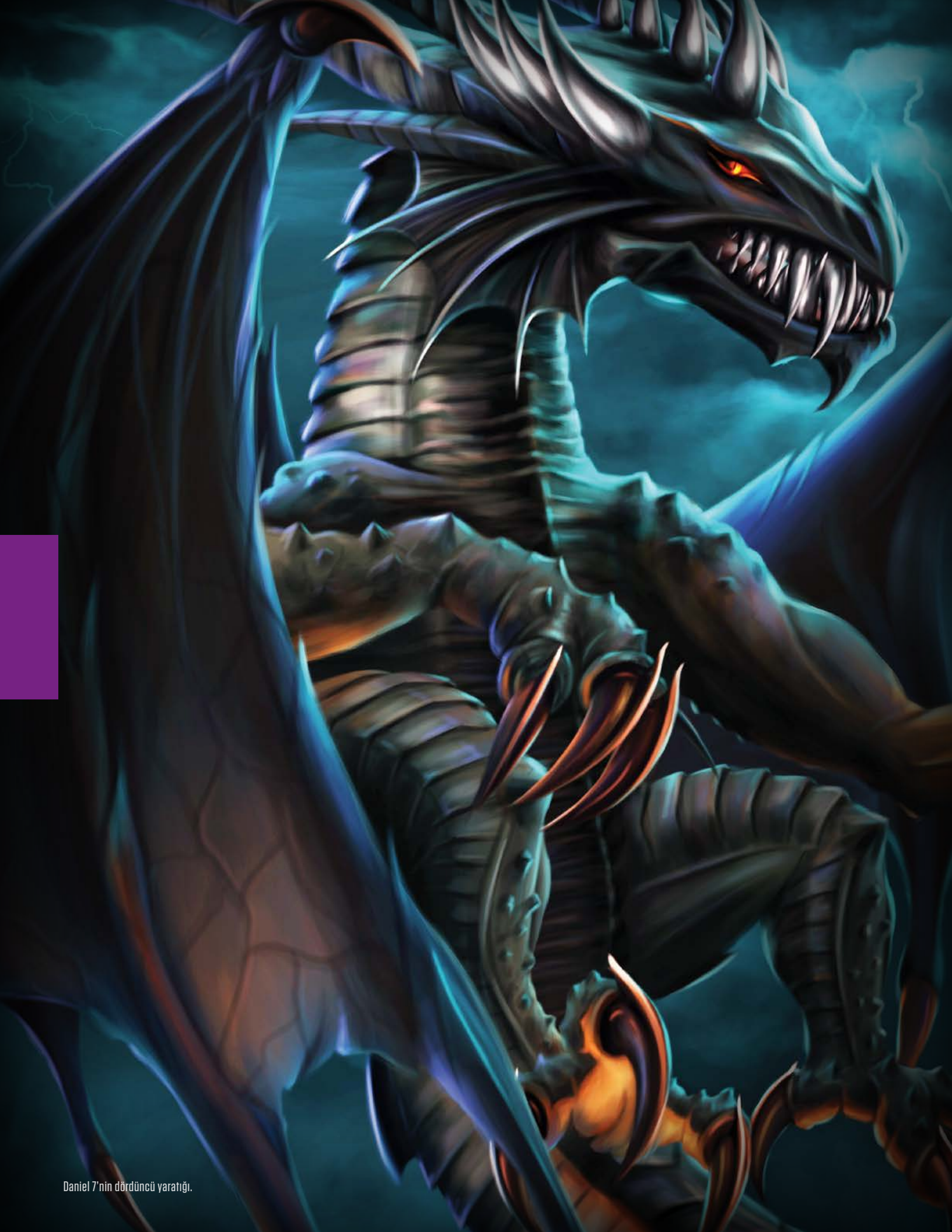
Daniel’in rüyası bir mahkeme salonu sahnesiyle sona erdi. “Eskiden beri var Olan”

dediği biri yargıç olarak oturdu, kitaplar açıldı ve yaratıklar mahkûm edildi ve egemenlikleri ellerinden alındı (9-13 arası ayetler). Sonra Daniel, Eskiden beri var Olan’ın “Ona [“İnsanoğluna”] ... egemenlik, yücelik ve krallık [“Bütün halklar, uluslar ve her dilden insanın ona tapındığı bir krallık”] verdiğini gördü (13. ve 14. ayetler)..

Yeni Ahit’te, İsa Kendisini 40’tan fazla defa “İnsanoğlu” olarak adlandırır ve Matta 26:64’te dolaylı olarak Kendisinin Daniel 7. bölümdeki İnsanoğlu olduğunu belirtir.

Tanıdık Bir Hikâye

Daniel 2’yi okuduktan sonra, Daniel 7 size bir şekilde tanıdık gelecektir. Tanrı, daha fazla ayrıntı ve farklı bir bakış açısı eklerken, Daniel 2’de bulunan görümün aynı temel öyküsünü

Daniel 7'nin dördüncü yaratığı.

anlatmak için Daniel 7'deki görümde farklı görüntüler kullandı.

Daniel'deki dört canavar, Daniel 2'deki dört krallığı temsil eden heykelin dört bölümüne karşılık gelir (bkz. 17, 23. ayetler). Daniel Kitabı 7. bölümdeki **kanath aslan**, 2. bölümdeki Babil'i temsil eden altından baş ile uyumludur.

Ayı bir sonraki imparatorluk olan Med-Pers'i temsil ediyordu. Ağzındaki üç kaburga kemiği, bu koalisyonun kendi gücüne yükselirken yenilgiye uğrattığı üç krallığı temsil eder: Babil, Lidya ve Mısır. Burada kehanet sözleri olan "Bir yanı üzerinde doğrulmuştu" (Daniel 7:5) ifadesi ise Persler'in zamanla Medler üzerindeki artan hâkimiyetini sembolize ediyordu.

Dört kanath pars — daha hızlı ne olabilir ki? — Büyük İskender'in, Grek İmparatorluğu'nu kurarken fetihlerindeki hızın uygun bir tasviri oldu. Parsın dört başı, İskender'in ölümü üzerine imparatorluğun bölündüğü kısımları temsil ediyordu.

"**Büyük demir dişleri**" ile **dördüncü canavar**, Batı dünyasının en büyük gücü olarak Grek İmparatorluğu'nu takip eden Roma İmparatorluğu'nu temsil ediyordu ve tıpkı Daniel 2'deki demir imparatorluğun demir ve kilden ayaklara bölünmesi gibi, burada da dördüncü canavar bir grup boynuzla bölünüyor. On boynuz, Roma İmparatorluğu yaşlandıkça büyüyen ulusları ve onunla kaynaşan istilacı Cermen kabilelerini sembolize ediyordu (bkz. 24. ayet).

Daniel 7, Daniel 2 ile kıyaslandığında

son ve önemli bir benzerliğe daha sahiptir. Bu önceki bölüm egemenliğin, tüm dünyevî güçlerden alınması ve Tanrı'nın kurduğu krallığa "sonsuz dek sürecek" diye verilmesiyle sona erer. Benzer şekilde, Daniel 7'deki görüm de Tanrı'nın kuracağı egemenliğin, "Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallık" (14. ayet) olacağı güvencesiyle sona erer.

Meleğin Güvencesi

Belki de Daniel 7'deki tüm yaratıkların etçil olduğunu fark etmişsinizdir. Daniel, "duranlardan birine" (muhtemelen bir meleğe) gördüğü şeyin anlamını sormak için yaklaştığında, bunların temsil ettikleri tehdit konusunda endişeliydi. O melek, tüm bu bölümün amacını iki cümlelik bir cevapla özetledi:

"Bu dört büyük yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dört kraldır. Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak, sonsuz dek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek" (17. ve 18. ayetler)

Diğer bir deyişle, inançlılar bazı zor zamanlarla karşılaşacaklardır, ama sonunda Tanrı amacına ulaşacaktır. Tanrı, egemenliğini kuracak ve halkı da O'nun zaferini paylaşacaktır.

Daniel belli ki bu güvenceyi takdirle karşılamıştı, ama yine de o ne olduğu belirsiz dördüncü yaratığı ve boynuzlarını

merak ediyordu. Özellikle de "Gözleri ve böbürlenmiş bir ağzı" olan "kutsallarla savaşıp ve onları yenen" bu "küçük boynuzu" merak etmekteydi (20. ve 21. ayetler).

Kutsal Kitap'ta kutsallar terimi basitçe "Tanrı'nın halkı, inananlar" anlamına gelir. Sadece birkaç aşırı doğru kişiyi kastetmez..

Bu boynuz kimi veya neyi temsil ediyordu? Daniel bize bu varlık hakkında onu tanımlamamıza yardımcı olacak birkaç şey söylüyor:

1. Kronolojik olarak, 10 kral veya ulus zamanında, yani Roma İmparatorluğu'nun çöküşünden bir süre sonra iktidara geldi.
2. Daniel, görüntüsü "ötekilerden daha irice" olan bu küçük boynuzla yer açmak için boynuzlardan üçünün "onun önünde söküldüğünü" veya boyun eğdirildiğini gördü (8, 20 ve 24. ayetler).

Kanathlı aslan ya da lamassu, Babil'de yaygın bir dekoratif motifti ve birçok arkeolojik buluntu üzerinde tespit edilmiştir.

Asur'daki Dur-Sarrukin'de Kral II. Sargon'un sarayından insan başlı kanath bir boğa olan lamassu kabartması (günümüzdeki Horsabad, Irak) yaklaşık MÖ 713-716 Oryantal Antik Eserler Bölümü, Richelieu.

Kanatlı aslan ve ağzında üç kaburga kemiği olan ayı.

3. Daniel'in rüyasını yorumlayan melek, küçük boynuzun ilk boynuzlardan "farklı" (24. ayet) olacağını, başka bir deyişle, gözleri ve Tanrı'ya karşı "Yüceler Yücesi'ni kötileyen sözler" (25. ayet) söyleyen bir ağzı olacağını söyledi.

4. Boynuz aynı zamanda "O'nun [Yüceler Yücesi'nin] kutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak". Açıkta ki, insan yasalarının değişmesi dikkate değer değildir; insanlar her zaman insan yasalarını değiştirirler. Ancak bu "zamanlar ve yasalar", Tanrı tarafından konulmuş olanlardır ve o yasalara insanların dokunması yasaktır (25. ayet).

5. Ve son olarak yorumcu melek, Daniel'e bu boynuzun egemen olacağı belirli bir zaman dilimi verdi: "bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar" (8, 24 ve 25. ayetler). Kutsal Kitap'ın Türkçe çevirilerinde "üç buçuk yıl için" diye bir ifade geçmektedir. Bu ifade, bire bir Aramiceden çevirisinde "bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar" olarak geçmektedir.

Diğer boynuzlar gibi bir boynuz olması onun da siyasal bir güç olduğunu düşündürür. Ancak bu boynuzun diğerlerinden "farklı" olması, onun siyasal bir varlıktan daha öte bir şey olduğunu akıllara getirir. Arasındaki fark din ile ilgili olmalıdır, çünkü bu boynuz küfür, Tanrı'nın halkına zulmetme ve Tanrı'nın yasasını değiştirme uygulamaları gerçekleştirilmektedir.

Boynuzun Kimliği

Bu küçük boynuz gücünü nasıl tanıyabiliriz? Aşağıdaki soruları göz önünde bulundurun: Roma İmparatorluğu'nun gerilemesi sırasında hangi din-politik güç ortaya çıktı?

Orta Çağ Hristiyan kilisesi, Papalık Roma, neredeyse tüm varlığı boyunca bir kilise olduğu kadar siyasî bir devlet olduğunu da iddia etmiştir.

Bundan ne kadar emin olabiliriz?

Roma İmparatorluğu'nu yerinden eden Cermen kabilelerinden üçü, bu kilisenin gelişebilmesi için "söküldü" mü? Evet. Heruliler, Vandallar ve Ostrogotlar — hepsi de Batı Avrupa'da üstünlük için Roma Kilisesi ile rekabet eden

bir Hıristiyanlık biçimi olan Ariusculuk'ı savunuyorlardı ve istila edildiler.

Bu bölüm Batı Kilisesi'ne odaklanmasına rağmen, unutmamalıyız ki Doğu Kilisesi'nde de dinden sapma vardı ve onlar da insanları zulme maruz bırakmaktaydılar.

Orta Çağ Roma kilisesi zulmetti mi? Evet. Pagan Roma İmparatorluğu döneminde Engizisyon ve Aziz Bartolomeus Günü'nde Fransa'da yaşanan katliam gibi zulümler altında dinsel inançları uğruna ölenlerin sayısı diğer tüm dinî yönetimler altında ölenlerin sayısından daha fazladır.

Peki ya "Yüceler Yücesi'ni kötileyen sözler söyleyecek" ne anlama gelir? Bu kurumun liderleri Tanrı'ya doğrudan saldırmadılar; aslında O'na hizmet ettiklerini iddia ediyorlardı. Ama Tanrı'nın yetkisini, kendilerinin olduğunu iddia ederek gasp etmiş oldular. Örneğin, Beşinci Lateran Konsili'nde (1512), papa ile ilgili olarak, "Sen yeryüzündeki başka bir Tanrısın" diye ilan edildi. 10 Ocak 1890 tarihli "Vatandaş Olarak Hıristiyanların Başlıca Görevleri Üzerine" isimli genelge mektubunda Papa VIII. Leo, "Kilisedeki en yüce öğretmen Romalı Papa'dır. Bu nedenle fikir birliğinde, Tanrı'nın Kendisine olduğu gibi ... Kilise'ye ve Romalı Papa'ya da ... tam bir teslimiyet gerekir" diye ilan etmiştir. Ve aynı papa 20 Haziran 1894'te, "Hıristiyanlığın Yeniden Birleşmesi" isimli yazısında "Biz bu yeryüzünde Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın yerini tutuyoruz" iddiasında bulundu.

Bu kilise gücü, Tanrı'nın "zamanlarını ve yasalarını" değiştirme girişiminde bulundu mu? Evet. Örneğin Petrus de Ancharano şunları ileri sürdü: "'Papa, ilahî yasayı değiştirebilir, çünkü onun gücü insanda değil, Tanrı'dadır ve yeryüzünde Tanrı'nın yerine hareket eder'" (Konsil 373, numara 3- bkz. Lucius Ferraris, "Papa" Makale 2, Prompta Bibliotheca, Venedik: Gaspar Storti, 1772, 6:29).

Kilise bu gücü basitçe, talep etmenin ötesine geçti; bunu kullanmaya girişti. On Emir'in dördüncüsü, yani Tanrı'nın yasası, haftanın yedinci gününü Şabat olarak

açıkça belirtir; o gün, Tanrı'nın halkının çalışmaktan çekineceği ve tapınacağı bir gündür. Kendi inananlarına göre kilisenin ne iddia ettiğine dikkat edin:

"Eğer [kilisenin] böyle bir gücü olmasaydı, tüm modern din adamlarının kendisiyle hemfikir olduğu şeyi yapamazdı. Haftanın ilk günü Pazar gününün tutulmasını, yedinci gün Cumartesi'nin tutulmasının yerine geçiremezdi, bu, Kutsal Yazılar'da yetkisi olmayan bir değişikliktir" (Stephen Keenan, Doktrinsel Bir İlmihal, 3. Amerikan basımı, New York: P.J. Kenedy, 1876, SF. 174).

Diğer bir deyişle, bu dinsel-siyasal güç, Tanrı'nın yasasının zamanla ilgili kısmını değiştirmeye çalıştığını açıkça kabul etmektedir.

Daniel 7'nin küçük boynuz gücünün hakimiyet dönemi için belirttiği son tanımlayıcı işaret, "bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar" yani diğer bir deyişle

"üç buçuk yıl" dır. Bir sonraki sayfanın üst kısmındaki tablo, küçük boynuz gücünün kimliğini doğrulayarak, kehanetin bu kısmının gerçekleştiğini göstermektedir.

Daniel 2. bölüm gibi, 7. bölüm de dünya tarihini önceden bildirir. Dört imparatorluğu

Vahiy Kitabı, bu gücün kısa bir aradan sonra son gün olaylarında da belirgin bir şekilde rol oynadığını göstermektedir.

Dört başlı ve dört kanallı pars.

“... Kutsallar üç buçuk yıl için [bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar] eline teslim edilecekler.” —Daniel 7:25

MS 538

1,260 Kehanet Günü
(1,260 Gerçek Yıl)

MS 1798

Vahiy 12:6. ve 14. ayetler, Daniel'in "bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar" cümlesinde bahsedilenin, 1,260 sembolik gün olduğunu açıkça netleştirir (her bir "vakit" 360 günlük bir yıldır). Ve Kutsal Kitap'ta sembolik bir gün, gerçek bir yıla denktir (Hezekiel 4:5, 6 ve "Daniel 9, Daniel 8'i Onaylıyor" isimli ek bilgi kutusuna bakınız, s. 32).

Bu kehanetin başlangıç ve bitiş tarihlerine gelince: Roma İmparatorluğu'nun doğu kalıntısının imparatoru, Roma piskoposunu tüm Hıristiyan kiliselerinin başı olarak kararnâme verdi. Bu kararnâme MS 538'de imparatorluğun batı kalıntılarının çoğunu yöneten (İtalya dâhil) son Aryan güçlerinin yenilgisiyle yürürlüğe girdi. Bu 1,260 yıllık zaman aralığı, Hıristiyanların tarih boyunca maruz kaldıkları zulmün büyük bir kısmını kapsar. Bu, 1798'de Napolyon'un generali Berthier'in papayı esir alıp onun siyasî egemenliğini sona erdirmesiyle bitti.

ve bunların Tanrı'nın sonsuz krallığı tarafından nihai olarak yok edilmesini görüyoruz. Ancak Daniel 7, siyasal tarihten ziyade manevi tarihe odaklanıyor. Daniel 7. Bölümde, Tanrı'ya karşı çalışan, O'nun yasasını değiştirmeye çalışan ve aktif olarak O'nun halkına zulmeden dinî-siyasî bir gücün yükselişini görüyoruz.

Ancak Daniel'in rüyası, bu gücün hâkimiyetinin sonsuza dek sürmeyeceğine dair güvence veriyor. Zulmedenlerin mağlûp olacağı bir hesap günü geliyor. O gün, "Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklük kutsallara, Yüceler Yücesi'nin halkına verilecek." Onların egemenliği, O'nun egemenliği sonsuza dek sürecek bir egemenlik olacak.

Küçük Boynuz "Mesih Karşıtı" mıdır?

Daniel 7'deki küçük boynuz, Tanrı'ya küfreden ve O'nun halkına zulmeder. Bu, aynı zamanda Mesih Karşıtı olabilir mi?

Eski Ahit, Mesih Karşıtı terimini hiç kullanmaz ve Yeni Ahit bunu yalnızca birkaç kez kullanır. İngilizcesi "antichrist" olan bu terim, iki kelimenin birleşimidir: Mesih ve Karşıt. "Karşıt" kelimesi "O'nun aleyhinde olan" anlamına gelen tanıdık bir anlam taşıyabilir, ama aynı zamanda "O'nun yerinde olan" anlamına da gelebilir. Bu, Kutsal Kitap'taki kullanıma daha kesin olarak uymaktadır. Mesih Karşıtı, Mesih'e karşı gelir, ancak bunu özellikle ruhsal yaşamlarımızda yalnızca Mesih'in doldurması gereken konumu doldurmaya çalışarak yapar. Mesih Karşıtı, başka bir deyişle, tanrıyı oynamaktadır.

Çeşitli Yeni Ahit pasajları, Mesih Karşıtının resmini ayrıntılı hâlde

getirmeye yardımcı olur. Elçi Pavlus 2. Selanikliler 2'de bu gücün Mesih'in ikinci gelişinden önce gerçekleşecek olan (hem Daniel'in hem de Vahiy'in resmettiği) devasa Hıristiyan dinden sapsmasında etkili olacağı kehanetinde bulunmuştur. Tahmin edildiği gibi, Orta Çağ boyunca, kilisenin güç merkezinde olduğu kadar ondan doğan çeşitli tarikatlarda ve dallarda da sapkınlıklar, ahlâksızlık ve yozlaşma bol bol vardı.

Mesih Karşıtı terimini kullanan dört Kutsal Kitap ayetinden birinde havari Yuhanna, "çok sayıda Mesih" (1. Yuhanna 2:18) olduğunu yazmıştır. O halde bu terim, herhangi bir tek kişi veya kuruluşu işaret etmez. Tanrı'nın ya da Mesih'in yerini almaya çalışan ya da insanları buna zorlayan her kişi ya da kurum, Mesih Karşıtı ruhu taşıdığını gösterir. Burada, Engizisyonuyla birlikte Orta Çağ Katolik Kilisesi suçluluğu açığa vurmaktadır. Ancak siyasî ve askerî güç elde eder etmez kontrolleri altındaki nüfusa dinlerini dayatmaya çalışan Protestanlar da aynı şekilde suçludurlar.

Vahiy, Mesih Karşıtının bu iki temel özelliğini doğrular: Tanrı'yı yerinden etme arzusu ve dinsel uygulamaları zorla yaptırma isteği (bkz. Vahiy 13). O da çok yönlü bir Mesih Karşıtı'nı resmederek, "ejderha", "canavar" ve "sahte peygamber"i bu karakterde tanımlıyor. (12. bölüme bkz. Bu figürlerin 7. bölümdeki Daniel'in yaratıklarını örnek aldığına dikkat ediniz.) "Ejderha" olarak adlandırılan şeytan, en büyük Mesih Karşıtıdır ve onun ruhu diğer tüm Mesih Karşıtılarını harekete geçirir.

Öyleyse küçük boynuz Mesih Karşıtı mıdır? Evet ya da daha doğru ifade etmek gerekirse onlardan biri, önemli bir tanesi. **D**

Daniel 8: Bir Koç, Bir Teke

“”

Kutsal varlık bana, “2,300 akşam,
sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden
düzene konulacak” dedi. —Daniel 8:14

ve Başka Bir Küçük Boynuz

İyi ve Kötü Karşı Karşıya

Ne Öğreneceksiniz

Ulusların yükselişi ve düşüşü hakkında daha fazla ayrıntı

Küçük Boynuz gücü ile ilgili daha fazla şey öğrenin

Yahudi tapınağının [kutsal yer] amacı

8. Bölüm, Daniel Kitabı'nın merkezî kehanet görümünü içerir. Bundan önceki her şey başlangıç niteliğindedir; bundan sonraki her şey ise onun bir açıklamasıdır. Daniel 8. bölümdeki kehanet aslında kitaptaki son sembolik kehanettir. Takip eden bölümlerde yer alan görümler, bu görümde açığa çıkanları yalnızca açıklar ve genişletir.

7. bölümde olduğu gibi Daniel, daha fazla yaratığın yer aldığı bir rüya olan görümün alıcısıdır. Ve önceki her iki görüm gibi, bu görüm de iki bölümden oluşmaktadır: önce sembollerdeki eylem ve sonra gökten gönderilmiş bir yorumcu tarafından yapılan açıklama.

13. ve 14. ayetler, ama özellikle 14. ayet, bu merkezî bölümün ve dolayısıyla tüm kitabın odak noktasıdır.

Gabriel'in Görevi

Bu noktada büyük heyecan verici olaylar dizisi sona ermişti ama görüm bitmemişti. Gördüklerini kavramaya çalışan Daniel, "Ey Gabriel, görümün ne anlama geldiğini şuna açıkla" (16. ayet) diyen birisinin meleğ Gabriel'e görev verdiğini duydu.

Gabriel açıklamasına, Daniel'e bu görümün ne ile ilgili olduğunu söyleyerek başladı: "Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla" (17. ayet), "görüm sonun belirlenen zamanıyla ilgilidir" (19. ayet). Sonrasında, olaylar dizisindeki tarafları tanımlamaya başladı ve açıklamayı yapan Gabriel bundan daha kesin ve açık olamazdı:

"Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını simgeler. Teke Grek Kralı'dır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır. Kırılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, ulusundan çıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar" (20–22 arası ayetler).

Gabriel aynı zamanda Meryem'e görünen ve onun Mesih'i doğuracağını tanrısal bir esinle bildiren melekse varlıktır.

Bir önceki bölümün görümünde olduğu gibi, buradaki hayvanlar da imparatorlukları temsil etmektedir. 8. Bölümdeki iki hayvanın açıklamasında Daniel, temsil ettikleri imparatorlukların kısa bir tarihçesini verdi. Med-Pers'i temsil eden koçun iki boynuzu olduğunu ve "boynuzlardan daha geç çıkana öbüründen daha uzundu" (3. ayet) diye bunun ifade edildiğini görüyoruz.

Kutsal Kitap kehanetlerinde "canavar, hayvan veya yaratık" siyasal bir gücü temsil eder.

Daniel, bu görümde, yakınında durmakta olduğu bir kanalın yanında batıya, kuzeye, güneye doğru boynuz atan iki boynuzlu bir koç gördüğünü yazmıştır. Bu koç için "Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor" diye belirtir ve ekler, "Koç dilediği gibi davrandı ve gitgide güçlendi" (4. ayet).

Sonra batıdan "gözleri arasında çarpıcı bir boynuzu" olan bir erkek teke gelir ve bu teke o kadar hızlı hareket eder ki Kutsal Kitap'ta "yere basmadan bütün dünyayı aştı" (5. ayet) ifadesi kullanılır. Koç, tekeye meydan okumuş ama feci sonuçlar almıştır: Teke onu tamamıyla yendikten sonra bir süre için bölgeye o hâkim olur. Ancak kısa süre sonra, o çarpıcı boynuzu kırılır ve onun yerine dört boynuz çıkar.

Daniel olan biteni izlemeye devam ederken, sahnede "çok güçlendi" (9. ayet) olarak ifade ettiği başka bir küçük boynuzun ortaya çıktığını gördü. Bu boynuz, göğün kendisine ve "Gök Ordusu'nun Önderi" ne, "O'nun tapınağı" ve sunusuna karşı çıkar. Ve Daniel, bu küçük boynuzun yaptıklarından ötürü "Gerçek ayak altında çiğnendi" diye yazmıştır (10–12. ayetler arası).

Kehanetin olaylar dizisi bir konuşma ile sona erer. "Kutsal bir varlık", küçük boynuzun göğe karşı savaşının ne kadar daha süreceğini ve ne zaman sona ereceğini sorar. İkinci "kutsal bir varlık" yanıtlar:

"2,300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak" (14. ayet).

Hatırlayın: Daniel 8:3'te "geç çıkana öbüründen daha uzundu" olarak ifade edilen boynuz, Daniel 7:5'te "bir yanı üzerinde doğrulmuştu" diye ifade edilen ayının benzer bir sembolüdür.

Medler, bölgesel gücü Persler'den önce elde etti. Ama Persler çok geçmeden onları geride bıraktılar ve imparatorlukta üstün bir konuma geldiler.

Daniel'in, Grek İmparatorluğu tasviri de bir o kadar özlü ve bir o kadar da doğru. Çarpıcı bir boynuzu olan teke batıdan geldi ve o kadar hızlı hareket etti ki yere basmadan bütün dünyayı aştı (Daniel 8:5).

Hatırlayın: Buradaki manzara bize 7. bölümdeki hızın tasvirini, yani dört kanadı olan parsı anımsatıyor.

en parlak evresindeyken ölen Büyük İskender'i temsil etmektedir. Kırılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, "[Kırılan boynuzun] ulusundan çıkacak dört krallığı" simgeler. Ve Gabriel şu şekilde ekleme yapar "Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar" (22. ayet).

Bu boynuzlar, İskender'in ölümünden sonra generalleri tarafından kurulan Grek İmparatorluğu içindeki Kasander, Lisimakos, Ptolemi ve Seleukos krallıklarını temsil etmektedir.

Neden Farklılıklar Var?

Muhtemelen fark etmişsinizdir, Daniel Kitabı'nın 8. ve 2. bölümleriyle 7. bölümün arasında güçlü benzerlikler vardır. (Ayrıca 37. sayfadaki tabloya bakınız.) Ama aynı zamanda bazı konuları gündeme getirmeye yetecek kadar da farklılıklar var ...

İlk olarak, Daniel 8'deki görünüm neden Babil ile değil de Med-Pers ile başlıyor? Cevap şu gerçekte yatmaktadır ki; Tanrı, Daniel'e 8. bölümün görünümünü verdiği sırada, Med-Pers İmparatorluğu zaten Babil üzerinde gölgesini oluşturuyordu ve Babil'in yönetimi çok geçmeden sona erecekti.

İkinci olarak, 7. bölümde bu imparatorluklar etobur yaratıklar olarak betimlenirken, 8. bölümde uluslar neden ehli hayvanlarla (koçlar, keçiler) temsil ediliyor?

Bu varlıkların karakterlerinin değişmediğine dikkat edin. Halen daha saldırgan ve otoriterdirler (bkz. 4 ve 7. ayetler). Ancak bu bölümün odak noktası kutsal yer, yani Tanrı'nın tapınağıdır. Koçlar ve tekeler, tapınak hizmetlerinde kurban olarak kullanılan kutsal hayvanlardı. Onların buradaki kullanımları, Tanrı'ya tapınma yerinin bu bölümde (Daniel 8) önemli bir rol oynadığı gerçeğini vurgular.

Üçüncü olarak, bu görünüm neden Daniel 2 ve Daniel 7'den Roma'yı atlayarak doğrudan Grek İmparatorluğu'ndan küçük boynuz gücüne atlıyor? Başlamak için, tıpkı önceki iki görünüm gibi, bu rüyanın Daniel'in zamanından dünyanın sonuna kadar uzandığını fark etmeliyiz (bkz. 17 ve 19. ayetler). Daha sonra, önceki görümlerin her birinde, dördüncü gücün, zamanın

sonuna kadar şu ya da bu şekilde devam etmiş olduğuna dikkat etmeliyiz: 2. bölümde, bacaklardaki demir ayaklarda kil ile seyreltilir, ama demir yine de oradadır. Ve 7. bölümdeki küçük boynuz bir yaratığın başından çıkmıştır. Eğer başından çıktığı yaratık ölü olsaydı bu boynuz çok fazla bir tehdit oluşturmazdı.

Başka bir deyişle, hem Daniel 7'deki canavar hem de onun boynuzu- pagan ve Hıristiyan Roma- aynı karaktere sahiptirler ve aynı hareketleri sürdürürler; yani, Tanrı'ya ve O'nun halkına karşı saldırganlık. Onların her ikisi de Mesih Karşıtının işini yapmaktadırlar. 7. Bölüm, küçük boynuz aracılığıyla bu Mesih Karşıtı rolünü tasvir ediyor. Bu nedenle Tanrı, 8. bölümde aynı sembolü kullanmayı seçmiştir. Ama bu kehanetteki boynuz, dünyanın dördüncü büyük gücünün her iki aşamasını da yıkılmasına kadar olan süre içerisinde temsil eder. Daniel 7'nin dördüncü yaratığı gibi, Daniel 8'in küçük boynuzu da "sert yüzlü"dür, "büyük bir güce" sahiptir ve "birçoklarını" yok eder (8:23-25; 7:7, 19, 23). Daniel 7'deki küçük boynuz gibi, Daniel 8'deki küçük boynuz da güçlenmektedir (8:9; 7:20). Kendi yüreğinde kendini büyüttür (8:25; 7:8, 25) ve kutsallara zulmeder (8:24; 7:21, 25).

Küçük Boynuz'un İncelenmesi

Daniel 8, küçük boynuzun faaliyetleri ve niyetleri hakkında daha da fazla ayrıntı ekleyerek onun Mesih Karşıtı kimliğini daha da belirgin hâle getiriyor.

İlk olarak, Daniel küçük boynuzu, bazı meleklerin günaha düşmesine neden olan asıl Mesih Karşıtına, şeytanın kendisine bağlar (10 ve 11. ayetleri Yeşaya 14:12-14; Vahiy 1:20; 12:4, 7-9 ile karşılaştırınız).

Daniel 8, küçük boynuzun "Gök Ordusu'nun Önderi"ne, tapınağa [kutsal yer] ve onun hizmetlerine (günlük sunular vb.) muhalefeti anlatırken hem pagan hem de Hıristiyan Roma'nın gelecekte yapacağı

işleri görür. Pagan Roma, MS 70'te Yahudi isyanını bastırıldığında, Tanrı'nın dünyevî tapınağı olan Yeruşalim'deki tapınağı tam anlamıyla yok etti. İsa'nın çarmıha gerilmesinden ve takipçilerine daha sonra yapılan zulümden de o sorumluydu.

Hatırlayın: Mesih Karşıtı terimi "O'nun aleyhinde olan" anlamına gelen tanıdık bir anlam taşıyabilir, ama aynı zamanda "O'nun yerinde olan" anlamına da gelebilir. Bu, Kutsal Kitap'taki kullanıma daha kesin olarak uymaktadır.

.....

Tunçtan kalıplanmış bir antik
Grek Korint miğferi.

Saat yönüne doğru sırasıyla: Büyük İskender antik Grek Tetradrahmisi (para birimi), MÖ 315 dolayları Pers Kralı II. Darius. Önceki sayfa: İki boynuzlu koç ve erkek teke.

Pagan Roma'nın aksine, Hristiyan Roma'nın Tanrı'ya, O'nun kutsal yerine ve O'nun halkına olan muhalefeti genellikle daha ustaca yapılmıştı. Gerçi, tabii ki, Hristiyan Roma da inançlı insanlara karşı tam anlamıyla şiddetli bir zulüm gerçekleştirmiştir.

8. bölümdeki bazı ifadeler, bu gücün aldatma yoluyla çalıştığını açıklığa kavuşturur: "Gerçek ayak altında çiğnendi", "Yapacağı işleri aldatarak başaracak" (12 ve 25. ayetler). Temelde, Hristiyan Roma'nın aldatmacası taklitçilik içeriyordu ...

- **Tanrı'nın On Emiri'ndeki Şabat'ın yerine** taklit bir Şabat koydu (bkz. sayfa 20).
- **Mesih'in bizim adımıza yaptığı aracılık yerine** taklit bir rahipler ve azizler sistemi koydu (1. Timoteos 2:5 ile karşılaştırın).
- **Mesih'in kurban edilmesinin yerine** taklit bir kurban koydu. (Kilise, gündelik ayinlerin "çarmıhtaki kurban ile aynı" [bkz. Kilise Rahipleri için Trento Konsili Dinî Öğreti Kitabı- Orj. Catechism of the Council of Trent for Parish Priests, John A. McHugh and Charles J. Callan, trans. New York: Joseph F. Wagner, Inc., 1934, 258, 259.], olduğunu iddia ederken, Kutsal Kitap, Mesih'in çarmıhta ölümünün tek seferlik bir olay olduğunu vurgular. İbraniler 9:25-28'e bakınız.)
- **Gerçek müjdenin yerine** taklit bir müjde koydu ve kurtuluşumuzu, Mesih'in bizim için yaptıklarına inançla güvenmek yerine, hacca gitme, günahların kefareti ve günah çıkarma gibi işler haline getirdi.

Küçük Boynuz'un Sonu

Daniel 8'deki görünüm, Daniel 2 ve 7'deki görümlere benzer bir not ile sona eriyor. 2. bölümdeki heykel gibi, küçük boynuz için "kendisi insan eli değmeden yok edilecek" (8:25) denmektedir. Hem bölümün hem de kitabın merkezi ayeti olan 14. ayet, küçük boynuzun verdiği hasarın sona ereceğini ve bunu, kutsal yer "yeniden düzene konulacak" diye veya diğer versiyonların tercüme ettiği gibi, kutsal yerin "yenilenmesi" diye ifade eder.

Bu sözler içinde birçok fikri barındırır. Kutsal yer yani tapınak, arabuluculuğun ve kurtuluşun yeriydi (sonraki sayfadaki kenar bilgi kutusuna bakınız). Kutsal yerin "yenilenmesi", bir kez daha Tanrı'nın asıl olarak amaçladığı gibi tekrar çalıştığı anlamına gelir yani küçük boynuzun aldatmacalarının maskesi düşmüş, Mesih Karşıtı ifşa olmuş ve insanlar arabulucu olarak Mesih'e dönmüşlerdir; insanlar inanç yoluyla doğruluğun müjdesini tekrar bulmuşlardır.

Kutsal yerin "düzene konulması", eski bir İbrani töreninin gerçek yaşamda son zamanın gerçekleşmesini ima eder. Tanrı, günahkârları ölümden kurtarmakla ilgili Kendi plânının canlı bir örneği olarak kutsal yeri ve kurban sistemini İsrail'e verdi. Bu tapınma sistemi, Günahları Bağışlatma Günü'nde gerçekleşen özel bir ayinle doruğa ulaştı (bkz. Levililer 16). O gün, kutsal yer- ve dolaylı olarak ona tapınanların bir önceki yıl boyunca insanların orada itiraf etmiş

Antlaşma Sandığı.

MÖ 457

2,300 Kehanet Günü
(2,300 Gerçek Yıl)

MS 1844

MÖ MS

Daniel 8:14: "2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak."

Bu kehanet dönemi Pers İmparatoru Artahşasta'nın Yeruşalim'in yeniden inşasına izin veren kararname ile MÖ 457'de başlamıştır. Bu kehanet, 1844 yılına kadar uzanıyordu; 1844 yılı, göksel tapınağın arındırılacağı veya "kutsal yerin yeniden düzene konulacağı" zamanın başlangıcıydı ve Mesih'in oradaki hizmetinde bir değişiklik olacaktı.

oldukları tüm günahlardan arındırılması, yani düzene konulması gerekiyordu. O gün kimse çalışmayacaktı; herkes hizmete katılmak zorundaydı. Hizmeti görmezden gelen biri, Tanrı'ya ihtiyacı olmadığını ve artık O'nun halkından biri yani artık İsrail'in bir parçası olarak görülmediğini beyan etmiş sayılırdı. Başka bir deyişle, bu yenilenme, arınma ya da düzenleme günü aynı zamanda bir hesap günüydü.

İbraniler Kitabı'nın Yeni Ahit'te işaret ettiği gibi, bu bahsedilen Eski Ahit hizmetleri Mesih'in bugün bizim için hizmetini ortaya koymaktadır. İsrailoğulları için dinsel yılı sona erdiren Günahları Bağışlatma Günü, bize bu dünya tarihini sona erdirecek olan Yargı Günü'nden söz eder. Daniel 7. bölüm, küçük boynuz Mesih Karşıtı'nı sona erdirecek, Tanrı'nın Kendi halkını kötülükten kurtaracak ve onları O'nun sonsuz krallığına yerleştirecek olanın bu yargı olduğunu söylüyor.

8. bölümdeki görümün sembolik kısmı bir soru ve cevapla sona erer. Soru şu: O arınmaya, o yeniden düzene konulmaya kadar ne kadar zaman geçecek? Cevap oldukça kesindir: "2,300 akşam, sabah" (14. ayet).

Bu bölüm kapanırken, Cebrail bu kehanetin doğruluğunu onaylıyor. Gabriel bunu şöyle diyerek doğruluyor, "Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektir" (26. ayet). O, bunu Daniel'e açıklamak üzereyken, Daniel, belki de adaletin "uzak bir gelecekle ilgili" (26. ayet) olmayacağı düşüncesiyle etkilenerek "günlerce bitkin ve hasta" (27. ayet) bir halde kalır. Böylece bu bölüm, Daniel'in "Devamı gelecek ... "deme şekli olan "Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım" (27. ayet) sözleriyle sona eriyor. Hazır olun, 9. Bölüm, Daniel 8:14'teki 2,300 günün gizeminin kilidini açacak. **D**

Günahları Bağışlatma Günü ve tapınak ve kutsal yer hizmetleri öğrenmeye değerdir çünkü onlar İsa Mesih'in işinin sembolleridir

Kutsal Yer Nedir?

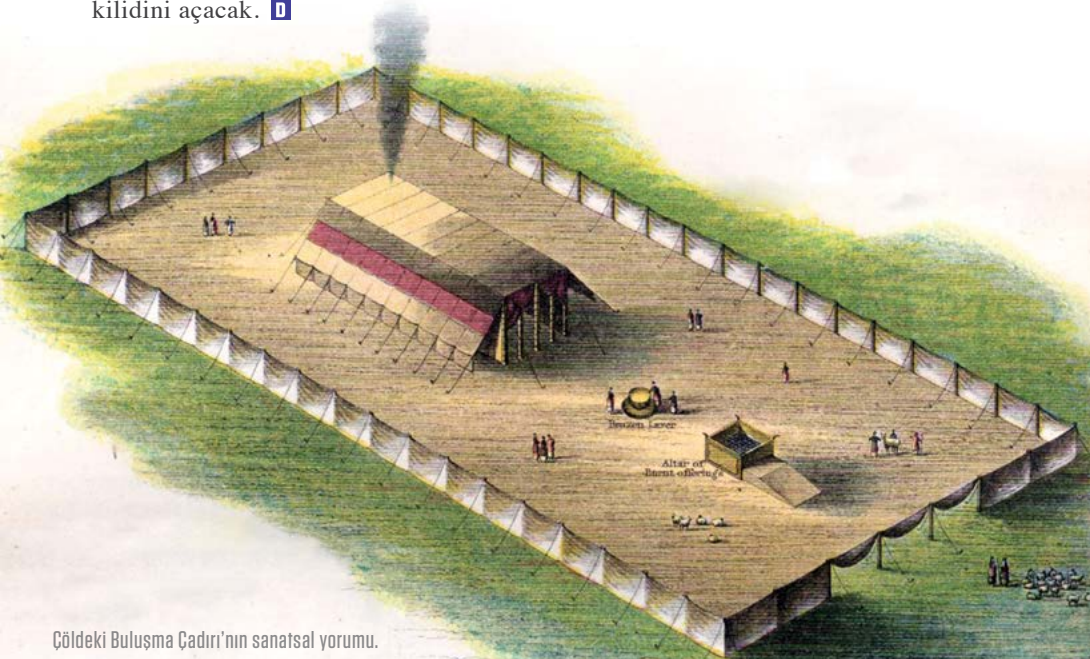
Daniel Kitabı'nın tamamı, Bölüm 8:14'teki şu ifadeye odaklanır: "2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak".

Nedir bu "kutsal yer"?

Aynı zamanda Tanrı Musa'ya On Emir'i verdi, ona İsrail'in tapınma merkezi olacak taşınabilir bir yapı için plânlar verdi (Bkz. Mısır'dan Çıkış 25). Tanrı ayrıca Musa'ya bu yapıda ve İsrail nihayetinde Filistin'e yerleştiğinde onun yerini alan tapınakta hangi hizmetlerin yürütüleceğini de söyledi. Bu hizmetler aracılığıyla Tanrı, insanların kendilerini günahtan ve bunun nihai sonucu olan sonsuz ölümden kurtarma plânını öğrenmelerini amaçladı.

Bununla birlikte, Daniel 9. bölümün gösterdiği gibi, Bölüm 8:14'teki kehanet sözü 19. yüzyıla kadar uzanır. O zamanlar İsrail'in ne çöldeki kutsal yeri ne de kalıcı tapınakları vardı. Açık ki, Tanrı'nın plânı başkaydı ve Yeni Ahit'teki İbraniler Kitabı bize bunun ne olduğunu söylemektedir.

İbraniler Kitabı, İsrail'in hiçbir hizmetinin tapınan kişilerin vicdanlarını Tanrı'nın önünde gerçekten temizleyemeyeceğini söylüyor (İbraniler 9:9). Bu hizmetler, sadece günahkârları kurtarmak için Mesih'in çalışmasının örnekleri (veya açıklamaları) idi ve bu, asıl kutsal yerde, yani cennette gerçek olacaktır (Bkz. 9:11, 23). Daniel 8:14'ün sözünü ettiği kutsal yer, bu göksel kutsal yerdir.

Çöldeki Buluşma Çadırı'nın sanatsal yorumu.

Daniel 9

Mesh Edilmiş Olan Önder

*Daniel Mesih'in İlk
Gelişine Tanık Oluyor*

Ne Öğreneceksiniz

Daniel,
İsa'nın ilk
gelişini nasıl
kesin olarak
belirtiyor

Mesih'ten
sonra Yahudi
milleti ve
tapınağı ne
olacaktı

Daniel
9, Daniel
8'i Nasıl
Onaylıyor

1844 yılında
ne oldu?

"Üç Bilge Adam." Steve Bridger

““”

[Gabriel], “Daniel, sana anlayış vermek için geldim” diye açıkladı. —Daniel 9:22

D

aniel 9, pek çok inançlının Eski Ahit'teki en yüce kehanet olarak kabul ettiği şeyi, yani mesih olan İsa Mesih'in kehanetini içerir. Şaşırtıcı bir şekilde, bu kehanet sadece O'nun bir insan olarak vücut bulmasının amacını sergilemekle kalmadı, aynı zamanda hizmetinin ne zaman başlayacağını ve biteceğini de belirtti.

Daniel 9. bölümdeki kehanet, 2, 7 ve 8. bölümlerdeki kehanetlerden önemli ölçüde farklıdır. Bu bölümde hiçbir sembol yoktur. Yani heykeller ve taşlar, yaratıklar ve boynuzlar, "vakitler" veya "akşam ve sabahlar" yoktur. Buradaki dil, yer yer hâlâ oldukça şifreli olsa da yine de kelimenin

Daniel 9'da melek Gabriel, 8. bölümde verilen sembolik görüşümü açıklamaya devam ediyor. Bu, Daniel bitkin ve hasta kaldığı sırada kesintiye uğramış bir açıklamaydı.

tam anlamıyla ele alınmalıdır.

Unutmayın ki Daniel 8:13 ve 14 bu bölümdeki görüşümün sonucunu ve doruk noktasını içermektedir. Bu aynı zamanda Daniel'in kitabının da merkezi noktasıdır. Daniel, bu görüşüm sona erdiğinde, Cebrail'e "görümün ne anlama geldiğini şuna açıkla" (8:16) emrinin verildiğini yazdı.

Gabriel hayvanlar ve boynuzları açıklayarak devam etti, ancak "akşam ve sabahla ilgili" (26. ayet) 2,300 günü açıklamaya çalıştığında Daniel bitkin ve hasta kaldı. Gabriel, Daniel'e görüşümü açıklama görevini yalnızca kısmen yerine getirmişti ve hâlâ söyleyeceği şeyler vardı.

Daniel'in gördüğü son görüşüm, kutsal yer yeniden düzene konulana kadar 2,300

"akşam-sabah [gün]" geçeceğini söylüyordu (8:14). Daniel sembolik kehanette günlerin yılları temsil ettiğini muhtemelen biliyordu. Öyleyse, bu kehanetin, Tanrı'nın Yeremya'nın zamanından beri fikrini değiştirdiği anlamına gelip gelmediğini merak etmiş olmalıydı. Başka bir deyişle bu, Yeruşalim ve tapınağın 23 yüzyıl daha kimsesiz kalmaya devam edeceği anlamına mı geliyordu?

Daniel, daha önceki peygamberlerin, Tanrı'nın halkının günahkâr sadakatsizliğinin Yeruşalim'in yıkımına yol açacağı konusunda uyarıda bulduklarını biliyordu. Aynı peygamberlerin, Tanrı'nın halkı tövbe ettiğinde Yeruşalim'in restore edileceğini söylediklerini de biliyordu. Bu nedenle, Tanrı'nın halkının ve tapınağın yenilendiğini görmek için can atan Daniel, 9. bölümün çoğunu dolduran güzel bir itiraf ve tövbe duası etti. (Lütfen kendinize okumak için zaman ayırın!)

Tanrı, Daniel'in duasına hemen cevap verdi: "Daha dua ediyorken, önceden görüşümde gördüğüm adam -Gabriel- ... yanıma geldi" (21. ayet). Bu, elbette, Daniel'in 8. bölümdeki görüşümü anlamasına yardım eden melek Gabriel'di. Gabriel şöyle söyledi, "Daniel, sana anlayış vermek için geldim" (22. ayet). 9. Bölüm 'de herhangi bir görüşüm yoktur, bu nedenle Gabriel, henüz tam olarak açıklamadığı 8. bölümdeki görüşümden açıkça söz etmektedir. Bu iki bölüm özellikle ilgili zaman öğeleri açısından birbirleriyle bağlantılıdır.

Gabriel'in Açıklaması

Dört özlü ve dolu ayet —Daniel 9:24-27— Gabriel'in açıklamasını içerir. 24. ayet, sonraki üç ayette yer alan fikirlere bir giriş işlevi görür. Bu ilgili zamanı ve Tanrı'nın bu süre zarfında başarmayı plânladığı şeyi belirtir.

Gabriel açıklamasına "yetmiş hafta" ya da Kutsal Kitap sayfalarının açıkladığı gibi "yetmiş yediler" dönemine atıfta bulunarak başladı. Bu dönemde kent, duvarları ve tapınağı yeniden inşa edilecek ve Mesih gelecekti. Bununla birlikte, yalnızca tapınağın yeniden inşası yaklaşık dört yıl sürdü (Bkz. Ezra 4:24-5:2; 6:15), bu da 208 hafta demektir, yani 70 haftadan daha uzun bir sürenin dâhil olduğu açıktır.

Gerçekten de Daniel'in bu cümleyi yazdığı İbranice ifade, Revised Standard Version'un "yılların yetmiş haftası" olarak tercüme ettiği şeyi ima eder. Daniel, Yeremya'nın "yetmiş yılı" hakkında endişelenmişti, ancak Gabriel dikkatini yedi kat daha uzun bir süreye çevirdi- "yılların yetmiş haftası", yani 490 yıl.

**Kutsal Kitap
kehanet
dilinde, bir
gün bir yıla
eşittir.**

Daniel Neden Bitkin ve Hasta Kaldı? Daniel 8. bölümdeki görüşüm ile 9. bölümdeki görüşüm arasında yaklaşık 10 yıl geçti. O zamana kadar, Nebukadnessar'ın Yeruşalim'i ve tapınağını yıkmasının ve Yeruşalim halkını Babil'e esir almasının üzerinden 45 yıldan biraz fazla zaman geçmişti. Bu, Daniel'in kendisini çok sıkıntılı hissetmesine neden oldu. Daniel, Yeremya kitabından "Yeruşalim'in ıssız kalacağı yılların sayısının" 70 yıl süreceğini anlamıştı (9:2). Ancak bu süre neredeyse tamamlanmıştı ve Tanrı'nın evini ya da Yeruşalim'i yeniden inşa etmek için hiçbir girişimde bulunulmuyordu.

24. ayetin geri kalanı, o 490 yıl boyunca ne olacağını anlatıyor:

İlk olarak, o zaman periyodu Yahudiler için bir deneme süresi olacaktır.

Onların, Tanrı'nın istediği şeyleri yapmak yerine kendi yolunda ilerlemelerindeki günahları, şehirlerinin ve tapınaklarının Babilliler tarafından yok edilmesiyle sonuçlanmıştı. Şimdi, Daniel 9:24'te Tanrı, onlar için başlangıçta plânlamış olduğu rolü yerine getirmeleri için onlara bir şans daha vereceğini söyledi.

İkinci olarak, “başkaldırıcı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak” için özel bir şey yapılmalıydı. Bu aslında İsa'nın işinin bir tasviridir, özellikle O'nun ölümü ve göksel tapınakta Baş kâhin olarak hizmeti, her ikisi de Tanrı'nın günahı ortadan kaldırma plânının önemli parçalarıdır.

Hatırlayın: Göksel tapınak ve İsa'nın hizmeti, 8. bölümdeki kehanetin önemli kısımlarıydı

Üçüncü olarak, Gabriel'in açıklamasının bu kısmının yerine getirilmesi, “görüm ve kehaneti mühürlemek” idi. Bu, Daniel'in yazdıklarının, özellikle de 8. bölümdeki kehanetin doğruluğuna olan inancımızı teyit ediyor.

Ve dördüncü olarak, bu dönem “En Kutsal” ın mesh edilmesini görmektir. Bu terim göksel tapınağa atıfta bulunur. İbraniler Kitabı'nın da açık bir şekilde belirttiği gibi, İsa'nın göğe çıkışında, göksel tapınakta Kendi halkı için hizmet etmeye başladı.

Mesih ve Mesih Karşıtı

Daniel 9:25–27, İsa'nın yeryüzündeki

hizmetinin ve ölümünün zamanlaması hakkında daha fazla ayrıntı verir. Bu ayetler aynı zamanda Daniel'in bu kadar endişelendiği şehre ve tapınağa ne olacağını da açıklıyor. Ve tüm bunları, 7. ve 8. bölümlerde bahsedilen Mesih Karşıtı gücüyle ilişkilendirir.

Bu üç ayetin her biri iki kısma ayrılmaktadır. İlk yarı, zaman unsuru ve Mesih'i ele alırken, ikinci yarı, şehir, kutsal alan ve Mesih Karşıtı ya da yok edici önder

7. ve 8. bölümlerin boynuz güçleri Mesih Karşıtı'dır.

ile ilgilidir. İki tema arasında bu türden bir birbirini sırayla izleme, İbrani edebiyatının sıradan bir özelliğiydi.

25. ayet, söz konusu zaman diliminin başlangıç noktasını belirtir: “Yeruşalim'i yeniden kurmak için buyruğun verilmesi.” Pers İmparatorluğu krallarının Yahudilerin topraklarına geri dönmesini ve Yeruşalim'in yeniden kurulmasını sağlayan üç tane kararnâmesi vardı. Gabriel'in şartlarını en yakından yerine getiren kararnâme, MÖ 457'de yayımlanan Artahâsta'nın kararnâmesiydi.

25. ayet daha sonra bu başlangıç noktasından “... mesh edilmiş olan önderin gelişine dek yedi hafta geçecek. Altmış iki hafta içinde Yeruşalim yeniden ... kurulacak” diye bahseder. Yani toplamda 69 hafta olduğunu söyler.

Yeni Ahit açıkça ve defalarca İsa'nın Mesih olduğunu söyler. Ve Luka İncili bize özellikle O'nun ne zaman mesh edildiğini anlatır. Tanrı'nın Kendisi, İsa'ya rolünü bildirdiğinde ve Kutsal Ruh, bir güvercin suretinde O'nun üzerine indiği zaman O'nu “mesh etmiştir” ve bu O'nun vaftizidir (Bkz. Luka 3:21, 22).

Luka bize sadece İsa'nın nasıl

mesh edildiğini anlatmakla kalmaz, aynı zamanda İsa'nın ne zaman mesh edildiğini de anlatır. Vaftizci Yahya, “Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyor” (Luka 3:1) diye belirtilen zamanda kendi hizmetine başlamış ve İsa kısa süre sonra vaftiz edilmiştir. Bu, O'nun vaftizinin MS 27'de gerçekleştiğini gösterir, yani MÖ 457'den itibaren tam 483 yıl sonraya (69 “yıllar haftası”) tekabül eder!

Gabriel'in açıklamasındaki sonraki iki ayet şöyle der,

“Bu altmış iki hafta sonunda mesh edilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak. ... Gelecek önder birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak. ...” (Daniel 9: 26, 27).

Yedi haftalık dönemi takip eden bu 62 haftalık dönem, İsa'nın vaftiziyle sona erdi. 26. ayet, İsa'nın vaftizinden bir süre sonra öldürüleceğini söylüyor.

Bir sonraki ayet daha da belirgindir: “Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak.” İsa'nın dünyevi hizmeti, vaftiziyle başladıktan üç buçuk yıl sonra, MS 31'de çarmıha gerilmesiyle sona erdi. İsa, Daniel'in kehanetinin yetmişinci “haftası”nın ortasında öldü. Ve tıpkı Gabriel'in de Daniel'e söylediği gibi, O'nun ölümü “kurbanı da sunuyu da” sona erdirmiştir (bkz. İbraniler 10:4-9).

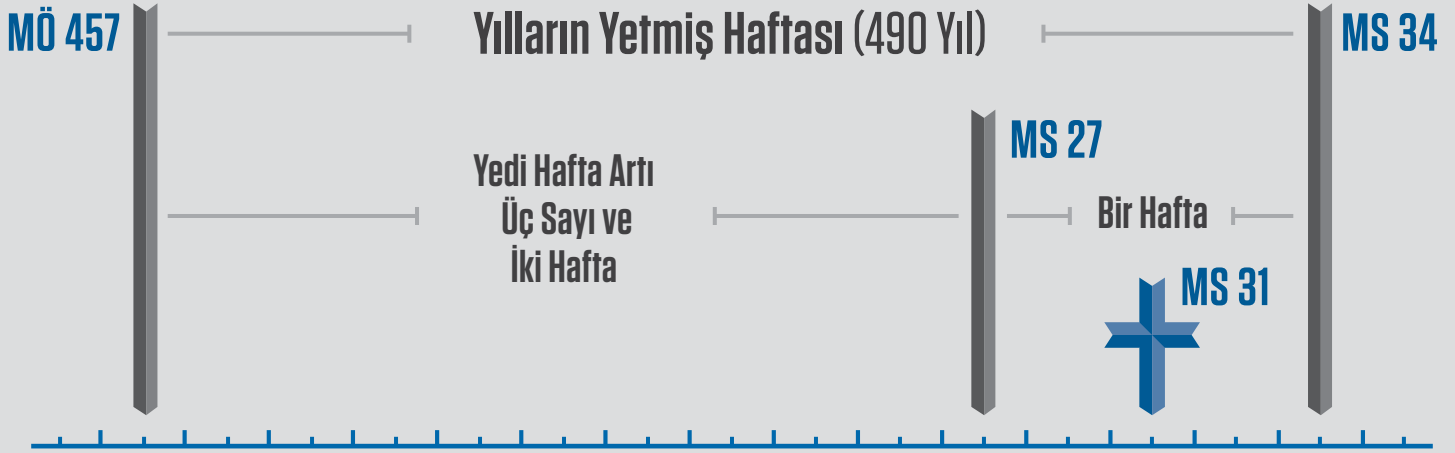
İsa öldüğünde, tapınakta kutsal ve en kutsal bölümleri ayıran perdenin yukarıdan aşağıya doğru ikiye yırtılması kurban sisteminin sona erdiğini belirtiyordu.

{Yan sayfadaki tabloya bakınız.}

Artık O'nun Ulusu Değil

Gabriel'in açıklaması 490 yılın sonunu getirecek bir olaydan açıkça söz etmiyor. Ancak 24. ayet, o yılların Yahudi milleti için Tanrı'nın özel halkı olarak bir deneme dönemi olduğunu belirtir. Ne yazık ki,

“... Senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır.” –Daniel 9:24

1. Artahşasta'nın muhtemel mezarı- İran, Nakş-ı Rüstem.

Artahşasta'nın Yeruşalim'in yeniden inşasına yetki veren kararnâmesi (MÖ 457), bu kehanet döneminin başlangıcına işaret ediyor. MS 27'de, "yılların yetmiş haftası"nın son yedi yılının başlangıcında, İsa vaftiz edildi ve Mesih olarak halka yönelik hizmeti başladı. Son haftanın ortasında, MS 31'de, İsa çarmıha gerildi ("öldürüldü" bu durumun sonucu olarak "kurban ve sunu kaldırıldı"). Ve MS 34'te, Yahudilerin yönetim kurulu, İstefanos'u ölüme mahkûm ederek Mesih'i reddettiklerini doğruladı ve böylece onların deneme süresi sona erdi. O andan itibaren, Hıristiyan kilisesi misyonunu genişletti ve Yahudilerin yanı sıra Yahudi olmayanlara da ulaştı.

Tanrı'nın dünyaya temsilcileri olarak hizmet etme arzusunu yerine getirmek ve Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih geldiğinde O'nu kabul etmek yerine, idam etmeleri için Romalılar'a teslim ettiler.

İsa'nın ölümünden sonraki üç buçuk yıl boyunca, İsa'nın öğrencileri esas olarak Yahudiler'e vaaz etmeye devam ettiler. Ancak daha sonra Yahudi Ulusu'nun resmî konsili olan Sanhedrin, Yeruşalim'de yaşayan Hıristiyanlara karşı bir zulüm başlattı; bu zulüm, İstefanos'un

taşlanarak öldürülmesi ile başladı. Sonuç olarak, Hıristiyanlar dağıldılar ve iyi haberi Yahudi olmayanlara götürmeye başladılar. MS 34 dolaylarında gerçekleşen İstefanos'un öldürülmesi 490 yılın sonunu işaret ediyor.

İsa, Yahudilere üç buçuk yıl boyunca bizzat

ve üç buçuk yıl boyunca da öğrencileri aracılığıyla vaaz etmişti. O, Tanrı'nın onlarla olan özel antlaşmasını bir "hafta" ya da diğer bir deyişle yedi yıl boyunca (27. ayet) onaylamıştır. Şimdi, müjde Yahudi olmayanlara da vaaz ediliyor ve insanlar -hem Yahudiler hem de

Yahudi olmayanlar- etnik kökenleri nedeniyle değil, İsa ile ilişkileri nedeniyle Tanrı'nın "ulusu" haline geleceklerdi.

Ve Yeruşalim şehrine ve yok edici önder olan Mesih Karşıtı'na ne oldu? 25. ayet, şehrin yeniden inşa edileceğini ama bunun "sıkıntılı zamanlarda olacağını" söylüyor (Ezra ve Nehemya kitaplarına bakınız). O zaman "Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri [veya tapınağı] yerle bir edecek. ... Kararlaştırılan yıkım başına gelinceye dek yok edici önder tapınağın üst bölümüne yıkıcı iğrenç şeyler yerleştirecek" (26. ve 27. ayetler). İsa, Daniel'in kehanetindeki bu "yıkıcı iğrenç şeyler" den (Matta 24:15) söz etti ve şu uyarıda bulundu, "Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır" (Luka 21:20).

Daniel 7. ve 8. bölümler gibi, 9. bölüm de tatmin edici bir notla bitiyor. Daniel 9'un sonucu, Tanrı'nın amacının eninde sonunda galip geleceğini söyler; Revised Standard Version'un 27. ayeti çevirdiği gibi, "kararlaştırılmış son" eninde sonunda "yok edici önderin üzerine dökülecektir". Tanrı, Kendisine güvenenleri kurtaracak ve asla yıkılmayacak bir Yeni Yeruşalim inşa edecektir. **D**

Bilim adamları, İstefanos'un Yahudi liderler tarafından taşlanmasının 490 yıllık kehanetin doğruluğunu teyit ettiğini düşünüyorlar.

2,300 günlük kehanetin mesajı, Mesih'in göksel tapınakta günahları bağışlama hizmetine odaklanmaktadır. 1844'ten bu yana, bu mesajın tüm dünyaya duyurulması gerekiyordu.

Daniel 9, Daniel 8'i Onaylıyor

Gabriel, Daniel'in 8. bölümdeki görüşü anlamasına yardımcı olmak için 9. bölümdeki açıklamayı yaptı. Fakat Daniel'in anlamadığı, görüşteki zaman unsuruydu. 9. bölüm bize 8. bölüme ışık tutan ne söylüyor?

İlk olarak 9. bölüm, 8:14'deki 2,300 "akşam-sabah" için başlangıç noktasını verir. Daniel 9:24, "yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır" diyor. Bu 70 haftalık süre, daha büyük bir zaman aralığından yani 2,300 "akşam-sabah" süresinden kesilmiştir. Çünkü bu dönem için bir başlangıç noktası verilmemiştir, rahatlıkla varsayabiliriz ki her ikisi de aynı noktada başlar yani MÖ 457'de. Aksi takdirde, Gabriel'in açıklaması işe yaramazdı.

İkinci olarak, Daniel 9, Daniel 8'de geçen 2,300 akşam-sabahın veya günün gerçek yılları temsil eden semboller olduğunu doğrular. Daniel 9'un hem dili hem de içeriği, onun "yetmiş hafta"sının yıllar olduğunu gösteriyor. Eğer bu 490 yıl 2,300 akşam-sabahtan düşülüyorsa, o zaman her iki sürenin de yıl olması gerekir. Hiç kimse 2,300 gerçek günden 490 gerçek yıl çıkaramaz!

Bilim Adamları, yetmiş haftanın, 70 çarpı 7'nin, kehanette 490 yıla eşit olduğu konusunda hemfikirlerdir.

Böylece 2,300 akşam-sabah kehaneti MÖ 457'de başladı ve 2,300 gerçek yıl boyunca sürdü. Sonuç olarak, bu kehanet MS 1844'te kendi bitimine ulaştı. Bu, İsa'nın göksel tapınakta baş kâhin olarak hizmetinin yeniden öne çıkarılmaya başlandığı zaman oldu. İşte İsa'nın, göksel tapınağın yeniden düzene konulması için Günahları Bağışlatma Günü'nü başlattığı zaman budur. Tanrı'nın son yargılaması bu zamanda başlamıştır.

Son olarak, Daniel 9:24, 490 yıllık kehanetin "görüm ve kehaneti mühürlemek" olduğunu söylüyor. Bu, 8. bölümün 2,300 yıllık kehaneti için de geçerlidir. İsa, Daniel 9'da belirtilen zamanın tam da Mesih olarak mesh edildiği noktada hizmetine başlamıştır. Ve O'nun ölümü, bu 490 yılın son yedi yılının tam ortasında gerçekleşti. Böylece, 70 haftalık kehanetin doğruluğu, daha büyük olan 2,300 günlük kehanetin güvenilirliğine de mührünü vurur.

Kutsal Kitap kehaneti hakkında daha fazla şey öğrenmeyi hiç istediniz mi?

0 halde internetteki 1 numaralı Kutsal Kitap kehanet kaynağını ziyaret ediniz!

BIBLE PROPHECY TRUTH yani Kutsal Kitap kehanet gerçeği, Daniel ve Vahiy hakkında daha derinlemesine çalışmalar da dâhil olmak üzere Kutsal Yazılar'daki başlıca kehanetleri ve bunların bugün sizi nasıl etkilediğini açıkça anlamalarına yardımcı olmak için tasarlanmış güçlü, kullanımı basit bir web sitesi kaynağıdır! Canavarın işaretini, Armagedon'u, belayı ve diğer Kutsal Kitap konularını anlamanın neredeyse imkânsız olduğunu düşünüyorsanız, Bible Prophecy Truth size bu şaşırtıcı kehanet sırlarının kilidini açmak için ihtiyacınız olan tüm anahtarları verir. Evet ... geleceği bilebilirsiniz! Hemen bugün **BIBLEPROPHECYTRUTH.COM** web sitesini ziyaret ediniz.

BIBLEPROPHECYTRUTH.COM

Daniel 10-12: Daniel'in Son Kehaneti

*Bir Sıkıntı Zamanı,
Son Bir Kurtuluş*

“ Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın.
Çünkü inançtan dönüş başlamadıkça,
mahvolacak olan o yasa tanımaz adam
ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir.
—2 Selanikliler 2:3

Ne Öğreneceksiniz

Mesih Karşıtı
ile ilgili daha
fazla detay

Mesih
“öldürüldükten”
sonra nasıl
zafer kazanıyor

Mesih'in son
günlerde
Tanrı'nın
halkını
nihaî olarak
kurtarmasının
ayrıntıları

Daniel 10'dan 12'ye kadar bir bütünlük söz konusudur. Harfi harfine ama biraz da şifreli terimlerle verilmiştir, Daniel'in diğer görüşleriyle hemen hemen aynı zemini kapsar. Sonunda ise size güç ve inanç verecek bir sözle biter!

Daniel'deki 10. Bölüm, bu son kehanet sözüne bir giriş işlevi görürken, 11. ve 12. bölümler kehanetin kendisini içerir. 11. Bölüm, Koreş'ten Büyük İskender'e kadar Orta Doğu tarihinin bir taslağıyla başlar. İskender'den sonra gelen güçler ele alındıkça daha da detaylanır ve dünya tarihinin son günlerinde meydana gelen olaylarla kapanır.

Farklı Yorumlamalar

Bununla birlikte, bu kehanetin Grek İmparatorluğu ile zamanın sonu arasındaki olayları nasıl kapsadığı, Hıristiyan yorumcular arasında bir tartışma konusudur.

1. Bazıları, İskender'den sonra gelenlerle ilgili ayrıntılı bölümün (Daniel 11:5–13) ardından, kehanetin orta çağ boyunca ve sona kadar Mesih Karşıtı gücün karakterini ve çalışmasını sadece “taslak benzeri” şeklinde belirttiğine inanırlar.

2. Diğerleri, kehanetin, Yahudilere karşı kötü şöhretli bir zulmü olan Antiyokus Epifanes'in kariyerini resmederek ve Yahudiye üzerindeki egemenliğini sona erdiren Makkabi ayaklanmasını anlatarak ayrıntılı olarak devam ettiğini söylüyor. Bu yorumcuların çoğu, Epifanes'in, Armagedon ile sonuçlanan olaylarda çok büyük bir rol oynayan Mesih Karşıtı'nın bir modeli veya örneği olarak hizmet ettiğini söylüyor.

Her görüşün derinlemesine bir analizini sunacak yerimiz yok, bu yüzden bu bölümün öne çıkan noktalarına değinelim ve ardından isterseniz daha fazlasını araştırmayı size bırakalım

Daniel'in bazen korkutucu ve gizemli kehanetlerinin ortasında, Mesih'in dönüşü vaadi inançlı insanlara umut ve esenlik getiriyor.

Bir Önder ve Krallar

10. Bölüm, “keten giysi giyinmiş ... bir adam”ın iki mısralık bir tasviriyile başlar (5, 6. ayetler). Bu tanımlamayı ve Daniel ile arkadaşlarının tepkisini (7. ayet), Vahiy 1:13–15’te ve Pavlus’un dönüşüm tecrübesindeki (Elçilerin İşleri 9:3–7) İsa’nın tanımıyla karşılaştırın. Açıkçası, Yahudilerin “önder”i “Mikail” ile ilgili görüşünde Daniel, İsa’nın Kendisiyle karşılaşmıştı. İsa görüşünde yeniden Yahudilerin önderi “Mikail” olarak görünür (Daniel 10:13, 21, 12:1; ayrıca bkz. 9:25, 26). 10. Bölüm, tarihin, insan çabasından daha fazlasını içerdiğini ortaya koyarak devam ediyor. Perde arkasında, ruhsal güçler yeryüzündeki olayları iyiye veya kötüye yönlendirmek için iş başındadır (10:13, 20).

Daniel 11:2–4, Pers tahtında Koreş’i takip edecek olan “üç kral daha” ortaya çıktıktan sonra, Grek Ülkesi’yle savaştıkları dördüncü bir kralın- hepsinden daha zengin ve daha güçlü- olacağını söylüyor. Bu Serhas’a bir göndermedir. 3. ayet, Büyük İskender’e atıfta bulunarak “güçlü bir kral” dan söz eder ve 4. ayet, Daniel’in önceki görüşlerinin de önceden bildirdiği gibi, onun krallığının dört parçaya bölünmesinden söz eder.

5. ve 6. ayetler, kehanetin ayrıntılı bölümüne başlar. Eski Ahit zamanlarında Tanrı’nın halkı, Filistin’de yaşayan Yahudilerdi. “Güney Kralı”, Filistin’in güneyindeki en büyük güç olan Mısır’dı. Ve “Kuzey Kralı”, çeşitli şekillerde, Yahudilerin topraklarına kuzeyden yaklaşan ve Tanrı’nın ve

Daniel, 11. bölümdeki görüşümü MÖ 539-530’da Koreş’in hükümdarlığı sırasında görmüştür.

O’nun halkının eşit derecede düşmanı olan Babil, Aram ve Roma idi. Yeni Ahit döneminde, Tanrı’nın yeni halkı olan Hıristiyan kilisesi artık coğrafi olarak merkezileşmiş değildi. Bu yüzden Kuzeyin ve Güneyin krallarının, eski düşmanların dinsel karşılıkları olmasını beklemeliyiz. Başka bir deyişle, kilisenin düşmanlarını coğrafi terimlerle tanımlamaya çalışmamalıyız.

Makyavelist Şemalar

Daniel 11:5 daha sonra Mısır Kralı I. Ptolemy ve Suriye [Aram] Kralı I. Seleukos’dan bahseder. Ve 6. ayet, II. Ptolemy’nin kızı Bereniki’nin, zaten evli olan Suriye’li II. Antiohos ile olan evliliğiyle bu iki krallık arasında barışı sağlama girişiminden bahseder. II. Ptolemy öldüğünde, II. Antiohos ilk karısını geri aldı ve sonra Bereniki’nin, çocuğunun ve tüm hizmetkârlarının ölümünü plânladı.

Bu nitelikteki daha ayrıntılı kehanet, Daniel 11. bölümün büyük bir bölümünde devam eder. Ancak kehanetin bu bölümünde “değersiz biri” (21. ayet), “antlaşma önderi” (22. ayet), “kutsal antlaşmaya karşı gelmek” (28. ayet) ve “yıkıcı iğrenç şey” (31. ayet) gibi ifadelerle dikkat edin. Bu gibi tüm terimler, son günlerde Tanrı’nın halkına karşı çıkan Mesih Karşıtı gücü ifade eder.

Görüm ilerledikçe, Mesih Karşıtı gücün portresi giderek daha net hale geliyor. 36. Ayet şöyle der, “Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardan daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısı’na karşı duyulmamış sözler söyleyecek. ...”. Bu satır, 7. ve 8. bölümlerin küçük boynuz gücü hakkında söylediklerinin benzeridir. İlk satıra gelince, bunu Pavlus’un 2. Selanikliler 2:3,

II. Ptolemy öldüğünde,

II. Antiohos ilk karısını geri aldı ve o daha sonra Bereniki’nin, çocuğunun ve tüm görevlilerinin ölümünü tasarladı.

4’te henüz gelmekte olan Mesih Karşıtı hakkında yazdıklarıyla karşılaştırın:

“Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü inançtan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımayan adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı’nın Tapınağı’nda oturacaktır.”

Daniel 11. bölümün bitirdiği gibi, Mesih Karşıtı’nın Tanrı’nın halkına yönelik saldırısını anlatıyor ve onlara karşı askerî baskısıyla sembolize ediliyor, “... Birçoklarını yıkıp yok etmek için büyük öfkeyle yola çıkacak. Denizle güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını kuracak. ...” (44., 45. ayetler). Mesih Karşıtı güç, kuvvetlerini Akdeniz ile tapınağın inşa edildiği Yeruşalim’deki “dağ” arasına, yani İsrail’e yerleştirecekti. Ama unutmayın ki, Yeni Ahit döneminde, “İsrail”e yapılan saldırı, Tanrı’nın dünya çapındaki halkı olan kiliseye saldırı anlamına gelmekteydi.

Ama hâlâ bir umut var! Daniel’in önceki tüm görüşlerinde olduğu gibi, bu da Tanrı’ya ve halkına karşı savaşan bu gücün yok edilmesiyle sona erer: “Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak (11:45). Nasıl mı? Harekete geçmek için “O zaman senin halkımı koruyan büyük önder Mikail görünecek” (12:1). Ve “Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak” olsa da “bu dönemde halkın [Daniel’in halkından] –adı kitapta yazılı olanlar– kurtulacak”.

Daniel 12, bazı “ilaveler” içerir (onlar burada ele alınmamıştır), ancak bu kehanetin ana kısmı, gelecek bir diriliş vaatleriyle ve kutsalların sonsuza dek Tanrı’nın egemenliğinden yararlanacaklarına dair bir güvenceyle sona erer (2, 3. ayetler). ■

Bu bugün sizin için ne anlama geliyor?

Daniel’in görüşleri, yeryüzünde sürekli bir mücadeleyi tasvir ediyor. Milletler milletlere karşı ayaklanır, zorbalar insanların Tanrı’ya olan ilgi ve tapınmalarını kendilerine yöneltirler. Ama tüm bunların arasında, perde arkasında da Tanrı sürekli olarak iş başındadır. İsa böyle sıkıntılı zamanları gözünde canlandırdığı zaman, “sonuna kadar dayanan kurtulacaktır” (Matta 10:22) demiştir. Bu, Daniel’in mesajını da özetliyor. Şimdiden Tanrı’ya güvenmeyi öğrenerek son zaman sıkıntılarında dayanmaya hazırlanmış oluruz.

15. yüzyıl Ptolemy [Batlamyus] dünya haritasının bir el yazması kopyası. Ptolemy'nin *Coğrafya El Kitabı*'ndan [Ptolemy's Geographia] (2. yüzyıl) yeniden oluşturulmuş ve en doğuda Serika ve Sinae ülkelerini (Çin) gösteriyor. Taprobana adası (Sri Lanka) ve Aurea Chersonesus (Malay Yarımadası) bu bölgeleri ötesinde bulunuyor.

Bu kil silindir Babil çivi yazısıyla yazılmıştır ve Pers kralı Koreş'in (MÖ 559-530) MÖ 539'da Babil'i fethini ve son Babil kralı Nabonidus'u esir almasını anlatan bir anlatıdır. British Museum.

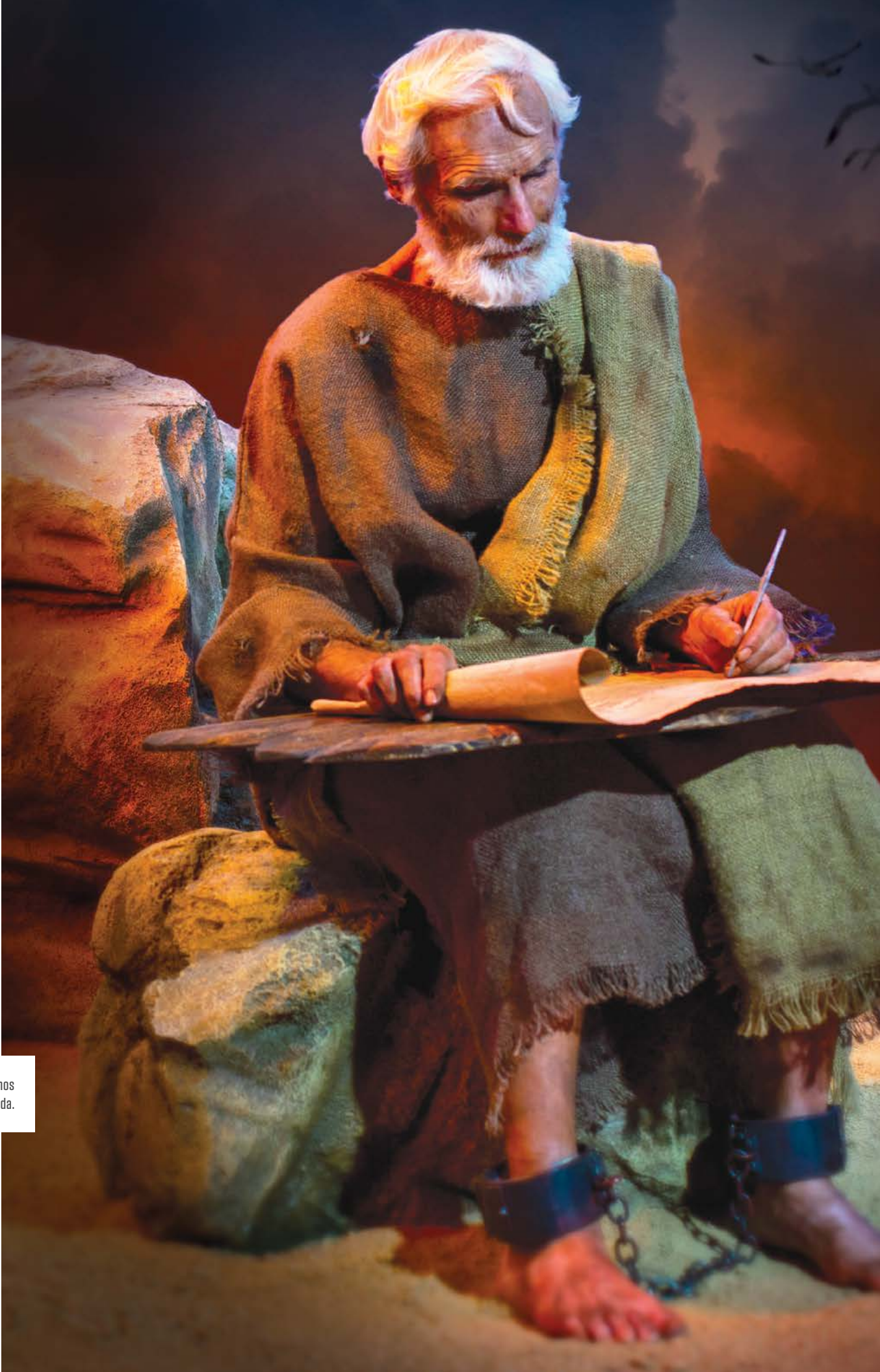
I. Seleukos'un büstünün hasar görmüş bir Roma kopyası, Louvre.

2. Bölüm	7. Bölüm	8. Bölüm	11. Ve 12. Bölümler
BABİL Altından Baş (37 ve 38. ayetler)	BABİL Aslan (4. ayet)		
PERS Gümüşten göğüs ve kollar (39. ayet)	PERS Bir omuzu daha yüksekte olan ayı (5. ayet)	PERS Daha geç çıkanı öbüründen daha uzun olan boynuz (3 ve 20. ayetler)	PERS Kral (11:2)
GREK Tunçtan karın ve kalçalar (39. ayet)	GREK Dört başlı pars (6, 8 ve 21. ayetler)	GREK Çarpıcı bir boynuzu olan bir teke, büyük boynuzu kırıldı, dört boynuz (5, 8 ve 21. ayetler)	GREK Güçlü bir kral, krallık dört parçaya bölünecek (11:3, 4)
ROMA Krallık—Demirden bacaklar (verse 40); Bölünmüş—demir ve kilden ayaklar (41-43 ayetler)	ROMA Krallık—Büyük demir dişleri olan yaratık (7, 23. ayetler); Bölünmüş (24. ayet); Küçük Boynuz, Tanrı'ya ve O'nun halkına karşıdır (21, 24, 25. ayetler)	ROMA İmparatorluk (9. ayet) Küçük boynuz, Tanrı'ya ve halkına karşı çıkar (9-12 ayetler, 23-25 ayetler)	ROMA Tanrı'ya ve O'nun halkına karşı durur (11:31)
TANRI'NIN KRALLIĞI İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taş (45. ayet); Taş bir dağ olur (44 ve 45. ayetler)	TANRI'NIN KRALLIĞI Kutsallara hakimiyet (44, 45. ayetler)	TANRI'NIN KRALLIĞI İnsan eli değmeden yok edilecek dünyevi güç (25. ayet)	TANRI'NIN KRALLIĞI Tanrı'nın halkı kurtarıldı (Bölüm 12:1-3)

**Vahiy
Kitabı**

Vahiyçi Yuhanna Patmos
Adası'nda.

Vahiy Kitabı'na Giriş

İsa Mesih'in Vahyi

“”

Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanacaksınız.
– Yuhanna 13:19

V

Vahiy kitabı garip ve şiddetli tasvirler içerir: bir ejderha, bir yaratık, bir fahişe, akrep gibi sokan çekirgeler, kan, depremler, dolu fırtınaları ve ateşten göller. Bu kitap zaman zaman cesaret kırıcı ve hatta biraz itici görünebilir. Ancak içinde üzüntünün, acının ve ölümün olmadığı yeni bir dünya tasviri, anlayış arayan her okuyucuya umut veriyor.

Vahiyçi Yuhanna Kimdi?

Hükümdarlığının ikinci yarısında, Roma imparatoru Domitian (MS 81-96), altındakileri kendisine tapınmaya zorlayarak tanrılık iddiasını kanıtlamaya çalıştı. Bu durumu reddetmek, sürgün ve idam dâhil olmak üzere cezaları beraberinde getirirdi.

Domitian'ın zulmü, Hıristiyanlığı o güne kadar gördüğü en şiddetli dış tehditle karşı karşıya getirdi. Hıristiyanlığın kaynakları sınırlıydı ve orijinal liderlikten- 12 havariden- yalnızca biri, Yuhanna kalmıştı. Daha da kötüsü Yuhanna, kayalık ve çorak Patmos Adası'na

sürgün edilmiş, diğer inançlıların kaderini bekliyordu. Kilisenin her zamankinden daha fazla cesaretlenmeye ihtiyacı vardı.

Vahiy Kitabı MS 90 civarında yazılmıştır.

Tanrı, bu ihtiyacı karşılamak için Yuhanna'ya bu kitabı dolduran görümler verdi. Vahiy, Hıristiyanların karşılaştığı zorlukları iyilik ve kötülük arasındaki mücadele ve özellikle bu mücadelenin sonucuyla ilgili daha geniş bir perspektife yerleştirir. Kitabın girişinde, Yuhanna bu kitap için, “İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. ...” (bölüm 1:1) diye bahsetmiştir. Başka bir

Ne Öğreneceksiniz

Bu gizemli kehanet kitabını kim yazdı

Vahiy neden Kutsal Kitap'ın bir parçasıdır

Vahiy kitabı bugün sizin için nasıl geçerlidir

Yuhanna, görümlerini bu kitapta yazmış olsa da aslında başlığı “İsa Mesih’in Vahyi” dir.

deyişle, Vahiy’in sağladığı teşvik, geleceğe dair sunduğu resimde bulunur.

Yine de bu resmin büyük bir kısmı oldukça karanlıktır. Vahiy’in ilk yarısı, elçi Pavlus’un 2. Selanıkliler 2:3’te de yazdığı gibi, Hıristiyan kilisesinin ruhsal düşüşünü tasvir ediyor. Vahiy’in ikinci yarısında gerçek yüreklenme gelir ve durum tersine döner. Tanrı müdahale ederek, dinden sapmış Hıristiyan kilisesini ve usulsüz bir şekilde ittifak kurduğu siyasal ve ekonomik güçleri adalete teslim eder.

Vahiy Kitabı çok parlak bir notla sona eriyor. Mesih geri döndüğünde, zulme sabırla katlanan, “Tanrı’nın buyruklarını yerine getiren, İsa’ya inançlarını sürdüren” kişilere “ödülleri” vereceğini söylüyor (bkz. 22:12; 14:12). O ödül ne mi? Tanrı’nın, kurtulanlarla birlikte kötülükle bozulmamış mükemmel bir dünyada yaşayacağı yeni yaratımı.

Vahiy’in merkezî mesajı, okuyucularını “direnmeye” çağırıyor. Tanrı’ya sadık kalanlar zor zamanlarla karşılaşacaklar. Ancak sonunda, buna dayandıkları için sevinç içerisinde olacaklardır.

Vahiy’in Kökleri

Çoğu okuyucunun Vahiy Kitabı’nın Daniel’in Eski Ahit kitabına benzediğini fark etmesi uzun sürmez. Daniel gibi, Yuhanna’nın görümleri de fiziksel bir gerçekliği temsil eden semboller olduğu açıkça söylenen garip yaratıklar ve başka olağandışı imgelerle

doludur (örneğin 17:15, 18). Daniel Kitabı’nın kehaneti gibi, Vahiy Kitabı’nda da “apokaliptik” kehanet vardır, yani özellikle şeytan ile Tanrı arasındaki kozmik mücadeleyle ilgilidir. Yani bu kitap dünyayı, herkesin ya Tanrı’nın tarafında ya da O’na karşı olduğu son yargı açısından tasvir eder.

Vahiy’deki görüntüler, Eski Ahit ile güçlü bir ilişki halindedir. Örneğin, 12. bölümdeki ejderha ve yaratıklar, Daniel 7. bölümdeki yaratıkların bileşimidir. Vahiy aynı zamanda Yeşaya, Yeremya, arka plândaki peygamberler ve özellikle Hezekiel ’den ve Eski Ahit’in geri kalanından da alıntılar yapar. Yaratılış hikâyesinden görüntüler bile içinde yer alır. İsrail tarihindeki Mısır’dan Çıkış ve Tanrı’nın halkına gerçek ve sembolik zalim olan Babil’in yıkımı gibi önemli olaylara dayanan temalar da aynı şekilde yer almaktadır.

Vahiy’in bu temaları ve görüntüleri kullanması bize, Yeni Ahit’in geri kalanı gibi, yazarın Eski Ahit’in son zaman kehanetinin gerçekleşmesini Yeni Ahit’in İsrail ulusunun eşdeğeri olan Hıristiyan kilisesinde aradığını söyler. Vahiy Kitabı, kiliseyi Mesih’in “krallığı” olarak adlandırır (1:6; bkz. Mısır’dan Çıkış 19:6). Kutsal Kitap bilgini Hans LaRondelle’in de belirttiği gibi, “Bu, İbrani isimlerin ve

coğrafi yerlerin anlamını... eski antlaşmaya bağlı etnik ve yerel kısıtlamalara göre uygulama çabalarını [Eski Ahit] yasaklar” (“Armagedon: Altıncı ve Yedinci Belalar,” Symposium II, 383).

Başka bir deyişle, Vahiy’in odak noktası Mesih ve Mesih’in Yeni Ahit halkı üzerinde sabitlenmiştir. Evet, Yuhanna Filistin coğrafyasını ve eski İsrail düşmanlarının isimlerini kullandı ama Vahiy’de bunlar kilisenin ve ona günümüzde zulmedenlerin yaşayacaklarını temsil eden sembollerdir.

Doğmatik Olmayın

İsa çarmıha gerilmesinden hemen önce, öğrencilerinden birinin kendisine ihanet edeceğini önceden bildirdi. Sonrasında şöyle dedi: “Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız.” (Yuhanna 13:19). Bu ifade, kehanet hakkında önemli bir şey söylüyor. Tanrı gelecekle ilgili merakımızı gidermek için peygamberler göndermez. Peygamberleri, “bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız” ifadesinde geçtiği gibi inancımızı kuvvetlendirmek için gönderir.

Bu ilke, Vahiy’i nasıl yorumladığımızı anlatır. Kutsal Yazılar’a ve Tanrı’nın Kendi iradesini yerine getirme yeterliliğine olan inancımızı güçlendirdiğini kabul ederek, tarihte kehanetlerin nasıl gerçekleştiğini bir ölçüde kesin olarak belirleyebiliriz. Ancak, hâlen daha yerine getirilmesi gereken kısımlarına geldiğimizde, alçakgönüllülük özellikle önemli bir hâle gelir. Kehanetin yerine getirilmesinin muhtemelen alacağı genel yaklaşımı hissedebiliriz, ama ayrıntılar konusunda dogmatik olmaya gerek veya yer yoktur.

Yuhanna, kehanetlerini kendi zamanının inanan insanları için yazdı. Ama dünyanın sonunun geldiği o insanların arasında bizler de varız ve Yuhanna yazılarında bizleri de kastediyordu. Yuhanna, “Bu kehanet sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu!” diyerek bir kutsama ilan etmiştir (1:3). Bu kutsamaya bizler de ortak olabiliriz. **V**

Vahiy Kitabı, Daniel Kitabı ile derinlemesine bağlantılıdır.

.....

Yunanistan'ın Patmos
Adası'ndaki Hora kasabesindeki
Teolog Aziz Yuhanna
Manastırını çevreleyen
sur duvarları.

Vahiy Kitabı'nın

Önsöz	7 Kilise	7 Mühür	7 Borazan	Büyük Anlaşmazlık
<p>(1:18) Giriş</p> <ul style="list-style-type: none"> İsa'nın tanıklığı. 1:2 Okuyana ne mutlu. 1:3 İşte bulutlarla geliyor! 1:7 Alfa ve Omega Ben'im. 1:8 	<p>(1:10'dan 3:22'ye) Mesih, savaş içerisinde olan ve birçok kente dağılmış olan kilisesine öğütler veriyor.</p> <ul style="list-style-type: none"> Mesih yedi kandil arasında yürür. 2:1 Yaşam ağacı. 2:7 Açık kapı. 3:8 Mesih, Babasının tahtına oturur. 3:21 Yeni Yeruşalim gökten iner. 3:12 Tez geliyorum. 3:11 	<p>(4:1'den 8:1'e) Mesih, acı çeken halkını koruyor.</p> <ul style="list-style-type: none"> Açık gök. 4:1 Beyaz atlı biniciyi çeşitli renklerde atlı biniciler takip eder. 6:2-8 Sunak altında öldürülenlerin ruhları yargılanmak istiyor. 6:9, 10 Beyaz kaftanlar. 3:21 Krallar, komutanlar vb. öldürülmek ister. 6:15, 16 	<p>(8:2'den 11:18'e) Şiddetli yargulamalar dünyayı uyandırıyor.</p> <ol style="list-style-type: none"> Yeryüzü, 8:7 Deniz. 8:8, 9 Irmaklar ve su pınarları. 8:10, 11 Güneş, Ay ve yıldızlar. 8:12 Karanlık, dipsiz derinlikler, çekirgeler. 9:1-11 Fırat Irmağı. 9:13-21 Yüksek sesler: Dünyanın egemenliği Tanrı'mızın ve Mesih'i'nin oldu!! 11:15-18 	<p>(11:19'dan 14:20'ye) Gerçek Anne ve çocuklarının denemeleri.</p> <ul style="list-style-type: none"> Güneşe sarınmış gerçek anne. 12:1, 2 Çocukları buyrukları yerine getirir. 12:17 Çölde kadın. 12:14 7 başlı, 10 boynuzlu canavar. 12:3; 13:1-4 Babil düştü! 13:8 İsa'nın tanıklığı. 12:17

Tarihsel Yarı Devam Eden Büyük Anlaşmazlık

Kabul edelim: Vahiy anlaşılması zor bir kitaptır! Müjdelerde olduğu gibi, sadece basit bir okumayla onun temel anlamını bilmek bile zordur. Bazen dikkatli bir okuma bile her zaman tatmin edici sonuçlar vermeyebilir. Eski Ahit'teki imgeleri kullandığının farkına varmak, anlamını aydınlatmak adına çok şey yapar. Ancak bu kitabın düzenini — yapısını — saptamak, onu anlamamıza daha da fazla yardımcı olacaktır ...

Ne Öğreneceksiniz

Vahiy Kitabı'nın altta yatan yapısı

Vahiy Kitabı ile Eski Ahit arasındaki daha derin bağlantılar

Vahiy'in iki yarısı

Vahiy Kitabı'nın yapısı İbrani şiir sanatına dayanmaktadır. Bizler bu çağda, özellikle de Batı'da, yazılarımızın çoğunu düzyazı olarak yazıyoruz. Şiiri “sanat” olarak düşünme eğilimindeyiz ve bu nedenle hayatın daha önemli meselelerine marjinal olarak bakıyoruz. Ancak Kutsal Kitap devirlerinde durum böyle değildi. Kutsal Kitap'ın modern versiyonlarından birine bakıldığında, Eski Ahit'in üçte biri şiir olarak yazılmıştır. Peygamberler, Vahiy Kitabı'nın yazarı için çok önemli olan mesajlarının çoğunu şiir olarak kaydetmişlerdir.

Bugünkü şiirlerimiz gibi, eski İsrail şiirleri de duyguları ifade etti ve mecazi bir dil kullandı. Zaman zaman, bizimki gibi onların şiirleri de birbirine benzer sözcükler ile oluşturuldu. Ancak çoğu zaman, İbrani yazarlar şiirlerini başka türden paralellikler üzerine kurdular—özellikle de anlam veya düşünce paralelliği

üzerine. Bu, ikinci veya sonraki satırların ilk satırdaki düşünceyi farklı kelimelerle tekrarladığı “eşanlı paralelliktir”; örneğin:

“İsrail ... bilmiyor,
“Halkım anlamıyor”
(Yeşaya 1:3).*

Veya sonraki satırın ilk satırın zıttı olduğu “antitetik paralellik” olabilir; örneğin:

“Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır
Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir”
(Süleyman'ın Özdeyişleri 15:1.)

“Kiyazma”, belirli bir paralellik biçimidir. Tipik bir kiyastik yapıda tek bir düşünce (A) sunulur; ikinci bir düşünce (B) ilave edilir; ardından (B'),) ile bir tür paralellik içinde —eş anlamlı veya antitetik—

Düzenini Anlamak

7 Son Bela	Babil'in Düşüşü	Milenyum	Yeni Yerusuhalim	Sonsöz
(15:1'den 16:21'e) Çok şiddetli yargılar dünyayı cezalandırır. 1. Yeryüzü. 16:2 2. Deniz. 16:3 3. Irmaklar ve su pınarları. 16:4 4. Güneş, Ay ve yıldızlar. 16:8, 9 5. Canavarın tahtındaki karanlık. 16:10, 11 6. Fırat Irmağı. 16:12-16 7. Gür bir ses: Tamam! 16:17-21	(17:1'den 19:10'a) Sahte Annenin düşüşü. • Mor giyinmiş sahte anne. 2:1 • Çocukları fahişedir. 2:7 • Çölde kadın. 17:3 • 7 başlı, 10 boynuzlu canavar. 17:3 • Babil yıkıldı! 18:2 • İsa'nın tanıklığı. 19:10	(19:11'den 21:8'e) Mesih, diriltilmiş halkını tahta çıkarıyor. • Gök açıldı. 19:11 • Beyaz atlı biniciyi beyaz atlı biniciler izler. 19:11-16 • Dirilen öldürülenlerin ruhları yargıçlar olarak tahta oturtulur. 20:4-6 • Beyaz keten [kaftanlar]. 19:14 • Kralların, komutanlar vb. öldürülür. 19:17-21	(21:9'dan 22:7'ye) Mesih, kilisesini barış içinde, bir şehirde toplanmış olarak ödüllendirir. • Mesih sonsuz Çıradır. 21:23 • Yaşam Ağacı. 22:2 • Kapıları hiç kapanmayacak. 21:25 • Tanrı'nın ve Kuzunun Tahtı. 22:1, 3 • Yeni Yerusuhalim gökten iniyor. 21:10 • İşte tez geliyorum. 22:7	(22:8-17) Sonuç • Ben, İsa, bu tanıklığı gönderdim. 22:16 • Uyana ne mutlu. 22:7 • İşte tez geliyorum. 22:12, 20 • Alfa ve Omega benim. 22:13

Eskatolojik Yarı Tamamlanan Büyük Anlaşmazlık

İngilizcesinde chiasm olan ve Türkçe'mizde de "düzensiz leff ü neşr" olarak geçen ifadenin batı edebiyatındaki karşılığı kiyazmadır, kiyastik bir şiirin imgelenebileceği şekle sahip olan, Yunanca X harfinin adı olan chi'den gelmektedir.

duran üçüncü bir düşünceyi (B) takip eder ve son olarak, dördüncü bir düşünce (A') bir şekilde (A) ile paralellik göstererek yapıyı tamamlar. Aşağıdaki örnek, üç ögele bir kiyazmayı göstermektedir:

A Efrayim halkının
B kıskançlığı yok olacak,
C Yahudalılar'ı sıkıştıranlar ortadan kalkacak
C' Yahuda'yı kıskanmayacak
B' Efrayim
A' Yahuda Efrayim'i sıkıştırmayacak (Yeşaya 11:13).

Şiir Eski Ahit'in her yerine yayılmıştır ve kiyazma bolca bulunur. Sonuç olarak, Eski Ahit'e yapılan göndermelerle dolu bir Yeni Ahit kitabının yazarının da kendi kitabını yapılandırmak için onun önde

Kutsal Kitap bilginleri, Vahiy Kitabı'nda Eski Ahit'e yapılan yaklaşık 300 gönderme saymışlardır

gelen edebi biçimlerinden birini kullanacağına inanmak zor değildir. Ancak bu yapının Vahiy'e uyması — işe yaradığı gerçeği— bu öneriyi daha da ikna edici kılmaktadır.

Daniel'in dört büyük kehaneti birbiriyle paraleldir ve her biri peygamberin zamanında başlar ve dünyanın sonunu ve Tanrı'nın ebedî egemenliğinin kurulmasını sağlayan siyasal ve dinsel gelişmeleri anlatır.

Benzer şekilde, Vahiy'in tarihsel bölümü olan ilk yarısı, peygamberin zamanında başlayan ve dünyanın sonuna — Tanrı'nın kötülüğü sona erdirmek ve Kendi egemenliğini kurmak için müdahale ettiği Mesih'in ikinci gelişine— kadar uzanan dört büyük kehanet

görümü içerir. Vahiy'in ikinci yarısı da dört bölümden oluşmaktadır. Bunlar tamamen son zaman ("eskatolojik") olaylarına odaklanır, Tanrı'ya karşı isyanlarında ısrar edenlerin kaderini ve Tanrı'ya sadık kalanların "ödülünü" detaylandırır.

Daniel ve 2. Selanikliler 2 gibi, Vahiy de kilisenin

ruhsal düşüşüne değinir. Yedi kilise ve yedi mühürle ilgili görüşler bu düşüşün hikâyesini anlatır. Yedi borazan görüntüsü, Tanrı'nın insanları o aşağı yollardan daha iyi bir son sunan bir yola çağırarak için gönderdiği uyarılardır. Ejderha, deniz canavarı ve kara canavarı/sahte peygamberin görünümü, bu gerilemenin köklerini ve bunda ısrar edenlerin inananlara neler yapacağını açıklar. 14. Bölüm — Vahiy'in odak noktası, kiyazmanın merkezi— iyi ve kötünün kozmik savaşındaki ana konuyu, düşüşün gerekçelerini vurgular. Ve Vahiy'in geri kalanı, eskatolojik kısmı, Tanrı'nın, önce sadakatsizlere sonra da inançlılara nasıl davranacağını ortaya koymakta. **V**

Vahiy'deki bölümlerin ana hatlara tam olarak uymaması sizi rahatsız etmesin. Bu kısımlar Yuhanna'ya ait değildir; bunlar, o yazısını tamamladıktan bin yıldan fazla bir süre sonra eklenmiştir.

Yedi Kilise

Hıristiyanlık Tarihi

“... Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.
– Vahiy 2:10, 11

Efesliler 4, Hıristiyan kilisesinin İsa'nın başı olduğu bir beden gibi olduğunu söylüyor. Kilisenin üyeleri, gönderdiği yere gitmek ve işini yapmakla görevli elleri ve ayaklarıdır. O halde İsa'nın, Kendi bedeni olan kilisenin refahı konusunda oldukça ilgili olması beklenir. Vahiy'in 2. ve 3. bölümleri, İsa'nın Roma'nın Asya eyaletindeki (günümüzde Türkiye olan) yedi kiliseye yazdırdığı mektupları içerir: Efes, Smyrna, Bergama, Thiatira, Sart, Filadelfya ve Laodikya'daki kiliseler.

Takipte kalın: Vahiy 1-5. Bölümler

İsa'dan gelen bu mektupları kaydeden Yuhanna, sürgün adası Patmos'tan bu kiliselere bir mektup göndermiş olsaydı, haberci, anakarada Patmos'a en yakın liman olan Efes'ten yola çıkmış olacaktı. Daha sonra, Vahiy'in onları adlandırdığı sıraya göre İzmir, Bergama ve diğer şehirlerden geçerek Laodikya ile biten dairesel bir rotayı takip edecekti.

Ne Öğreneceksiniz

Hıristiyan kilisesinin tam tarihi

Mesih'in geri döneceği Hıristiyan kilisesinin çağı

Bugün Hıristiyanların ait olduğu kilise

Asya'nın yedi kilisesinin başında nöbet tutan melekleri tasvir eden St. Mark Bazilikası'ndaki mozaik.

Vahiy yazılarının bu kiliselerde okunduğuna şüphe yoktur, bu nedenle kitabın içerdiği mesajlar açıkça o üyeler için anlamlıydı. Ve öyle görünüyor ki Kendisini “Gerçek” olarak adlandıran İsa'nın, bu kilise üyelerinin aklını buldukları duruma uymayan mesajlarla karıştırmaması pek olası değildir.

Bununla birlikte, Asya'daki diğer yakın şehirlerde de bu rotaya kolayca dâhil edilebilecek ancak dâhil edilmeyen kiliseler vardı. Onlar neden dışarıda bırakıldılar? Birincisi, Vahiy yedilerle doludur: yedi borazan, yedi mühür, yedi bela vb. Yedi sayısının sembollerle tekrar tekrar birleştirilmesi, bu sayının da sembolik olarak anlaşılması gerektiğini ima eder. Kutsal Yazılar'da yedi, bütünlüğü temsil eder. Bu yedi kilise, İsa'nın Kilisesi'nin ve O'nun yeryüzündeki halkının “tam” bir resmini temsil ediyor.

Başka bir deyişle, İsa'nın yedi kiliseye

gönderdiği mesajları yalnızca bu kiliselere hitap etmekle kalmadı, aynı zamanda Hıristiyanlık dönemi boyunca her bir inançlının ve cemaatin ruhsal ihtiyaçlarına da uydu. Bu mesajların tümü bugün tüm kiliseler için değerlidir. Bazı bölümler diğer bölümlerden daha fazla uygulanabilir, ancak her biri incelemeye değerdir.

Üstelik dahası da var. Vahiy, Daniel'in o peygamberin zamanından sonuna kadar olan tarihi betimleyen görümleri üzerine inşa edilmiştir. Vahiy de aynı şeyi yapar; Hıristiyan kilisesinin “tam” resminde, kiliseyi Yuhanna'nın zamanından zamanın sonuna kadar tasvir etmektedir. Aslında, yedi kiliseye mesajları tanıtırken İsa, Yuhanna'ya özellikle demiştir ki “Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz” (1:19). Tıpkı Yuhanna'nın habercisinin kiliseden kiliseye

giderek mesajları iletmesi gibi, kehanet de Yuhanna'nın zamanından başlayarak sona

Vahiy Kitabı yedilerle doludur: yedi borazan, yedi mühür, yedi bela vb. Kutsal Yazılar'da yedi sayısı sayıların prensidir ve bütünlüğü temsil eder.

kadar çağdan çağa sırayla ilerler.

Bireysel mesajlara geçmeden önce bir noktaya daha dikkat edin: Bu mesajların her biri aynı genel düzen üzerine kurulmuştur. İsa her birine, temsil ettiği kilisenin ya da dönemin ihtiyaçlarına özellikle uygun bir şekilde Kendisini tanıtarak başlamıştır. Kural olarak,

KÜÇÜK ASYA'DAKİ YEDİ KİLİSE

Yunanistan

Ege Denizi

Küçük Asya

Bergama

Tiyatira

Smyrna

Efes

Sart

Filadelfya

Laodikya

Yuhanna'nın yedi kiliseye yazdığı mektup muhtemelen bu yolu izlemiş ve tarih içindeki kilisenin yedi dönemini yansıtmıştır.

her mesajın gövdesi, kilisenin ruhsal güçleri hakkında övgüler, zayıf yönleri hakkında içgörüler, sorunları nasıl düzeltilebileceğine dair öğütler ve hatalar düzeltilmezse ne olacağına dair uyarılar içeriyor. Ve her mesaj belirtilen sorunların üstesinden gelenlere verilen sözlerle sona eriyor.

Efes — MS 31-100

İsa, Efes Kilisesi'ni azmi ve iyi işleri için ve MS birinci yüzyılın sonlarına doğru kiliseyi kuşatan sahte öğretmenleri sınavı reddettikleri için övmüştür. Bu sahte öğretmenler, özellikle de "Nikolaycılar" (6. ayet), bedensel eylemlerin ruhun saflığını etkilemediğini ve sonuç olarak kurtuluşla bir ilgisi olmadığını öğretmekteydiler.

Ancak Pavlus'un müjdeyi Efes'e ilk

kaybetmek ikinci ve üçüncü kuşak inançlılar için her zaman bir ayartma olmuştur. İsa'nın, havariler dönemi boyunca tüm Hıristiyan kilisesinin durumunu temsil etmek üzere Efes'i seçmesinin nedeni şüphesiz budur.

Smyrna — MS 100-313

Smyrna'daki kiliseye olan mesaj, kınama içermediği için diğerlerinin çoğundan farklıdır. İsa, zulümle karşı karşıya olan bu kilise için sadece teşviklerde bulunmuştur (10. ayet).

İsa'nın verdiği teşviğin ilki, Kendisini bu tür sıkıntılar yaşamış ve bunlardan kurtulmuş biri olarak tanıtmasıdır (8. ayet). Ve bu, O'nun mesajı kapattığı öğüt ve vaatte yeniden ortaya çıkmıştır: "Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! ... Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. ... Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek" (10. ve 11. ayetler).

MS 2. yüzyılın başlarında, imparator Trajan, Konstantin MS 313'te bir hoşgörü fermanı yayınlana kadar, Hıristiyanlığa karşı resmî Roma politikası olarak duran şeyi belirledi. Romalı yetkililer Hıristiyanların peşine düşmeyecekti, ancak başka suçlardan dolayı önelerine getirilen ve Hıristiyan oldukları anlaşılan kişiler, suçlarından vazgeçmedikleri takdirde idam edileceklerdi. Bu dönem boyunca Hıristiyanlar sürekli olarak ifşa edilme ve ölüm ihtimaliyle yaşadılar. Trajan, yetkililerin Hıristiyanların peşine düşmemesine karar verirken, daha sonraki bazı imparatorlar, özellikle Diocletian ve Galerius, kiliseye karşı saldırgan kampanyalar yürüttüler.

Bergama — MS 313-538

İsa, Bergama döneminin kilisesini "adım" sınımsız bağlı kaldıkları ve zulmün ortasında bile "inancını" inkâr etmedikleri için övmüştür (13. ayet). Bergama Kilisesi tarafından temsil edilen dönemde, çeşitli kilise konseyleri İsa'nın tanrısallığına ve insanlığına ilişkin Ortodoks Hıristiyan anlayışını oluşturdular. Eski kilise tarihçisi Theodoret, bu konsillerin ilkinde gelen çeşitli piskoposlar hakkında, bazılarının gözleri olmadığını, bazılarının kolları olmadığını ve diğerlerinin vücutlarının diğer korkunç yollarla sakatlandığını söylemiştir. Bunlar, Mesih'e olan bağlılıklarını sürdürdükleri için acı çekmiş kişilerdi.

Ancak İsa, Bergama'daki kiliseye, Efeslilerin reddettiği Nikolay'ın sinsî sapkınına müsamaha gösterdiği için sitem etti (15. ayet). Ve bir başka tehlikeli kötülük, "Balam'ın öğretisi" (14. ayet) bu kiliseyi de etkilemeye başlıyordu. Eski peygamber Balam, kraliyetin lütfunu ve zenginliğini elde etmek için Tanrı'nın duyurmasını istediği gerçeği hiçe saymış ve Tanrı'nın halkını putperestliğe ve ahlâksızlığa sürüklemişti (bkz. Sayılar 22-25).

Konstantin'in Hıristiyan kilisesinin maruz kaldığı zulmü sona erdiren hoşgörü fermanı ironik bir şekilde yeni tehlikeler getirdi: hem "dost" bir devletin etkisi hem de daha önce kilisenin düşmanı olan paganizmle uzlaşma. Bergama kilisesi dönemi, Pavlus'un, İsa'nın ikinci gelişinden önce gerçekleşeceğini önceden bildirdiği büyük "düşüşün" ya da dinden sapmanın başlangıcına tanık oldu (2. Selanikliler 2:3).

Yuhanna'nın yedi kiliseyle ilgili görüşümü tarih boyunca Hıristiyan kilisesinin dönemlerini belirtse de, bu bir zaman kehaneti değildir. Burada önerilen tarihler sadece tahminidir ve kehanet dönemleri ile tarihsel dönemler arasında kabaca bir ilişki kurulmasına yardımcı olur.

kez getirmesinin üzerinden yaklaşık 40 yıl geçmişti. Artık kiliseyi ve önderliğini yepyeni bir kuşak oluşturuyordu. Ve doğru öğretiyi dikkatle sürdürürken, "ilk sevgilerini" (4. ayet) kaybetmişlerdi.

Efes Kilisesi'nin karşılaştığı durum, birinci yüzyıldaki diğer birçok kilisede de yaşanmış olmalıdır. "İlk sevgi" duygusunu

Tiyatira — MS 538-1565

Bu dönemde, toplumda meydana gelen pek çok güzel şeyin mimarı Hıristiyan kilisesidir. Hastaneleri, yetimhaneleri, okulları ve misyonları yönetmiştir. Ve üyeleri arasında, Tanrı'nın sevgisini ortaya koyan ve Sözü'nü destekleyen Assisili Aziz Francis, Waldocular ve John Wycliffe gibi sadık Hıristiyanlar da vardı.

Ancak İsa, şöyle diyerek sitem etmiştir, “Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyü karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor” (20. ayet). Kutsal Yazılar, İzebel'in etkili olduğu dönemi İsrail tarihinin en sıkıntılı dönemlerinden biri olarak adlandırır (bkz. 1. Krallar 16:30, 33; 21:25, 26). Balam'da da olduğu gibi, söz konusu olan şey Tanrı'nın halkını inançsızlığa ve ruhsal zinaya iten liderlerdi.

İsa, Tiyatira kilisesine mesajında şöyle dedi: “Tövbe etmesi için ona [İzebel'e] bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor” (Vahiy 2:21). Cambridge'li tarihçi Owen Chadwick bu dönemin son kısmı hakkında şunları yazmıştır “Batı Kilisesi'nde önemli olan herkes reform için haykırıyordu” ki bunlar resmî kilise tarafından dikkate alınmayan haykırışlardı.

İsa'nın bu mesajında uyardığı “büyük sıkıntı” ve ölüm (22. ve 23. ayetler), Avrupa nüfusunun yüzde 40'ını öldüren (hıyarcıklı veba veya Bubonik veba olarak da bilinen) kara veba, Yüzyıl Savaşları, tarım ve kent yoksullarının isyanları ve sadece Almanya'da 18 milyonluk nüfusun 10 milyonunun ölümüne neden olduğu tahmin edilen Otuz Yıl Savaşları gibi felaketlerin sonucunda gerçekleşmiş olabilir!

Sart — MS 1565-1750

İsa, “... yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün” (Vahiy 3:1) diye bahsettiği bu kilise hakkında pek iyi şeyler söylemedi. Hıristiyanlık 16. yüzyılın ilk yıllarında inancın getirdiği aklanma anlayışının yenilenmesiyle büyük bir canlanma yaşamıştır. Ancak bu canlanma hemen ardından şiddetli doktrinsel tartışmaların yaşandığı bir döneme dönüşmüştür. Birçokları için inançla temize çıkma konusunu kesin bir dille ifade etmek, bunu yaşamlarında deneyimlemekten daha önemli görünüyordu. Çeşitli dinsel akımlar kısa sürede insanları kalplerinde pek bir işe yaramayan resmi “baş” dine bağlayan katı inançlar benimsedi.

Bununla birlikte İsa, “Ama Sart'ta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar” diye belirtmiştir (4. ayet). Belki de aklından, müjdeyi duyuran *Pilgrim's Progress* (Çarmılı Yolcusu) kitabını yazan John Bunyan; Pietistler Spener ile von Zinzendorf ile misyonerlik faaliyetlerine yeniden ilgi duyulmasını sağlayan Moravyalılar gibi kimseler geçiyordu.

Filadelfya — A.D. 1750-1844

Smyrna'da olduğu gibi, İsa'nın bu kilise hakkında da söyleyeceği sadece olumlu şeyler vardı. 18. yüzyılın son yarısında ve 19. yüzyılın ilk yarısında, canlanmalar İngiltere, Fransa ve Amerika'yı kasıp kavurdu ve dünyanın diğer bölgelerine yoğun bir misyoner erişimini ateşledi. Britanyalı Hıristiyanlar, genişleyen Britanya İmparatorluğu'nun her yerine misyonerler gönderdiler.

1793 yılı, William Carey tarafından İngiliz Misyoner Cemiyeti'nin kuruluşuna ve bunu Hollanda, Almanya ve Amerika'da takip eden diğer misyoner topluluklarına tanık oldu. On yıldan kısa bir süre sonra, 1804'te İngiliz ve Uluslararası Kutsal Kitap Derneği kuruldu ve daha başkaları da ortaya çıktı.

Bu dönem aynı zamanda Pazar okulu hareketinin doğuşuna, yetimhanelerin kurulmasına, İngiltere ve Amerika'daki Hıristiyanların köleliğin kaldırılması için artan baskısına ve kiliseyle ilgili kolejlerin kurulmasına da tanık oldu. Tüm bu hareketler, dine bağlı olmayanların girişimi ve katılımı, kiliseler arası iş birliği ve özveri ile karakterize edilmiştir.

Laodikya — MS 1844 - Son

Yalnızca övgü içeren Filadelfya mesajının aksine, İsa'nın Laodikya kilisesine mesajı yalnızca uyarılar içerir. Bu dönemdeki Hıristiyanlığı “ılık” ve kendini kandıran olarak nitelendirmiştir— “Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğuna bilmiyorsun” (16. ve 17. ayetler).

İsa'nın öğüdü (18. ayet) özellikle dikkat çekicidir çünkü

Laodikyalılar, İsa'nın onlara elde etmeleri gerektiğini söylediği şeylere fazlasıyla sahip olduklarını düşünüyorlardı. Laodikya, zengin bir ticaret merkeziydi. Nero, şehri bir deprem yerle bir ettiğinde mali yardım teklif etti, ancak vatandaşlar, durumu halletmek için yeterli kaynakları olduğunu söyleyerek teklifi geri çevirdi. Bu refahın nedenlerinden biri, bölgelerinin meşhur olduğu ince yünlü giysilerin ticaretini yapmalarıydı ve Laodikya'nın hemen yakınındaki ünlü bir tıp okulu, vatandaşlara göz merhemi sağlamaktaydı.

Elbette İsa'nın mesajındaki asıl nokta, Laodikyalıların rahatlığının ve kişisel tatminlerinin tehlikeli olduğuydu, çünkü bunlar dayanaksızdı. Onlar büyük bir din mesleği icra ettiler, ancak uygulamaları çok yetersiz kaldı. Fakat İsa uyarısını iyi niyetle yaptı. O şöyle demiştir: “Ben sevdiğilerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et” (19. ayet). Ve bir sonraki ayette, Kendisi'nin girişimde bulunduğunu, hatta elinden geleni yaptığını belirtmiştir: “İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz” (20. ayet).

Uyarı ve daveti bir araya getiren bu mesaj yedi mesajın sonuncusudur. Bu da mesajların İsa'nın ikinci gelişine kadar uzandığı anlamına gelir. Diğer bir deyişle ve çağımıza uygun haliyle söylenebilir ki; İsa sizinle konuşuyordu. O'nun kalbinize girmesi için bu kapıyı açacak mısınız? **V**

Mahşerin Dört Atlısı

“““

Sonra Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, “Gel!” dediğini işittim. — Vahiy 6:1

"Mahşerin Dört Atlısı," Edward Jakob von Steinle.

Gelecek sizin için neleri barındırıyor? Yuhanna'nın yedi kiliseyle ilgili görüşü, yaklaşan olaylara ilişkin bize belli bir görüş sağladı. Yedi mühürle mühürlenmiş tomara ilişkin görüşü, aynı yere başka bir perspektiften bakıyor. Ve bu, büyük sıkıntıyı öngördüğü gibi Tanrı'ya olan inançlarını sürdürenlerin tadını çıkaracağı ödülün bir görüntüsü ile vurgulanmıştır.

Ne Öğreneceksiniz

Takipte kalın: Vahiy 4. ve 7. bölümler arası

Tomar neden yedi mühürle mühürlenmiştir

Bu mühürleri açma yetkisine sahip tek kişi ve nedeni

Gökteki sessizliğin ardındaki anlam

Kiliselerin görünümünü tanıtan bir sahnede, Yuhanna'nın İsa'yı yedi kandilliğin arasında yürürken gördüğü görülmektedir. Yedi mühürle ilgili görüş, Yuhanna'yı Tanrı'nın tahtının durduğu göksel tapınağa götürdü. Vahiy'in 4. ve 5. bölümleri, saray mensuplarını, özellikle de dört "yaratık" ve 24 ihtiyarı ve tapınmalarını ayrıntılarıyla resmederek sahneyi anlatır.

Vahiy 5, sonraki birkaç bölümde geliştirilecek olan temayı tanıttır: "Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm" (1. ayet). Vahiy 4 ile 5'in bağlamını Mesih'in dirilişinden sonra tahta oturması oluşturur. İsa artık gökteydi ve Göksel Baba'ya yaklaşmıştı. Vahiy 6 ve 7, bu mühürler açılırken neler olduğuna odaklanır; ancak, bize bu tomarın ne olduğunu ve içeriğinin neyden oluştuğunu söylemez. Fakat bu sembolü oluşturan iki Eski Ahit pasajı bize bazı ipuçları vermektedir.

• Hezekiel 2:8, içi ve dışı yazılmış, peygambere yemesi söylenen bir tomarı tasvir eder (Vahiy 10 ile karşılaştırınız). Hezekiel kendisine verilen tomarda ne yazdığını anlatıyor: "ağtılar, inilti, figanlar" — bunlar öyle içeriklerdir ki Yuhanna'nın tomarındaki mühürler açıldığında gerçekleşen olaylarla çok iyi uyum sağlamaktadırlar.

• Yuhanna'nın tomarı ile ilgili diğer Eski Ahit pasajı Daniel'in son bölümüdür. Melek, Daniel'e son talimatlarını ve cesaretlendirmesini verirken, ona kitabını "son gelinceye dek", "saklamasını" ve "mühürlemesini" söyledi. Bu, "bilgileri artsın diye birçokları oraya buraya gidecek" diye ifade edilen bir zamandır (Daniel 12:4; ayrıca 9. ayete bakınız).

Dolayısıyla, Tanrı'nın elindeki mühürlü tomarın, Mesih'in dönüşüne kadar olan olayları açığa çıkaran kehanetleri içerdiği muhtemeldir, bu kehanetler Tanrı'ya karşı çıkanlarda inilti ve figanlar yaratacak olayları içermektedir. Daniel'in yaşadığı dönemde bu olaylar henüz çok uzaktaydı, bu nedenle kitap "son gelinceye dek" mühürlenmişti. Ancak Yuhanna'nın zamanında bunlar "yakın zamanda olması gereken olaylardı" (Vahiy 1:1) ve ona verilen talimatlar bunlar hakkında yazmaktı (19. ayet).

Kutsal Kitap'ın Yeni Kral James Versiyonu, Vahiy 10 ve Daniel 12'de "kitap" kelimesini kullanır, ancak Kutsal Kitap devirlerinde tüm "kitaplar" tomarlardan ibaretti.

Gerekli: Mührü Açacak Biri

Ancak tomar yedi mührle mühürlenmiştir. Bu, Yuhanna'nın tomarı açıp okuyabilmesi ve içeriğini yani Tanrı'nın ebedi egemenliğini başlatacak olayları ortaya çıkarabilmesi için her bir mührün çözülmesi gerektiği anlamına geliyordu. Bu ayet onun çektiği sıkıntıyı açıklıyor, "Ama ne gökte ne yeryüzünde ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu." (Vahiy 5:3; ayrıca bkz. 2. ayet)

Yetkili bir "mührü açan" olmaması endişe verdiğinden Vahiy 5:5 ve 6. ayetler bu durumu şöyle ifade eder, "İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak", "... bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı". Bu figürün Mesih'i temsil etmekte olduğu, O'nun ölümüne ve sağladığı kurtuluşa ve Tanrı'yla birlikte tapınmayı üstlendiği tahtına yükseltilmesine yapılan göndermelerle vurgulanmaktadır.

Olaylar böylece gelişir: Kuzu mührüleri açmaya başlar. Mührüleri sırayla açılır ve her birinin sonuçları bir sonrakinden önce ele alınır. Bu tarihsel ilerlemeyi tasvir ettiklerinin bir göstergesidir. Beşinci mührüdeki öldürülenlerin feryatlarının, önceki mührüleri atlılarının yaptıklarının bir sonucu olarak gelmesi de mührüleri aynı anda değil, sırayla açıldığını gösterir.

Mührüleri sırayla devreye girerken, bir mührü altında başlayan faaliyet bir sonraki mührü açılmasından sonra da devam edebilmektedir.

İlk mührü açılması üzerine, Yuhanna, beyaz bir at ve binicisini görür, atlı için "galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı" (Vahiy 6:2) diye yazmıştır.

Vahiy kitabı boyunca beyaz, Mesih'in ve O'nun kilisesinin rengidir (bkz. 1:14; 2:17; vb.) ayrıca, Vahiy'in kiyastik yapısında, ilk mührü zafer kazanan binicisiyle beyaz atı, binicinin açıkça Mesih olduğu 19. bölümle paraleldir. Ama aynı zamanda farklılıklar da vardır. 19. bölümün binicisi bir kraliyet tacı takmaktadır ve düşmanlarını tamamen yok etmektedir. Vahiy 6'daki binicinin tacı, zafer çelengidir (stephanos) ve bunu izleyen mührüleri altındaki olaylar, elde edilen zaferin sadece bir ön hazırlık olduğunu

açıkça ortaya koymaktadır. Bu mührü en iyi, Mesih'in çarımındaki zaferini ve O'nun kurduğu kilise aracılığıyla O'nun görünmez egemenliğinin erken yayılmasını temsil ettiği şeklinde anlaşılır.

Üç Sıkıntı Yaratan Atlı

Mührüleri bu görüntülerinde mahşerin geri kalan üç atlısı sıkıntılı zamanları resmetmektedir. İkinci mührü açıldığında, Yuhanna, "binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi" diye adlandırdığı ve bunun sonucunda insanların birbirini öldürmesine neden olan "kızıl renkte başka bir at" görmüştür (Vahiy 6:3, 4).

Üçüncü mührü açılışında, binicisinin ekme yapımında kullanılan tahılları ölçmek ve satmak için terazi taşıdığı, şiddetli bir kıtlığın işareti olan siyah bir at ortaya çıktı. **Dördüncü mührü** açılması ise, şu 8. ayet ile ifade edilir, "Bakınca 'soluk' renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabancı hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi" (8. ayet).

Bu tomar kuşkusuz Daniel'in kehanetlerini içermektedir, ama daha genel olarak Tanrı'nın son zaman olaylarıyla ilgili verdiği tüm kehanetleri temsil etmektedir.

Yedi kilisenin görünümünde gördüğünüz gibi, Vahiy'deki dört atlı, Tanrı'nın dünyadaki işine başlarda iyi bir şekilde başlamasına rağmen kısa süre sonra sorunlar baş göstermesi şeklinde devam eder. Yeni Ahit araştırmacısı Jon Paulien resmin daha gelişmesini sağlıyor:

"İlk olarak, kilisenin başlangıçta, o zamanlar bilinen dünyanın büyük bir kısmına hızlı bir şekilde yayılması oldu. Ardından gelen dönemde, zulme karşı bölünme ve uzlaşma ortaya çıktı. Konstantin'den sonra kilisenin dünyevi bir krallığa yerleşmesiyle birlikte, müjdenin net bir anlayışının kaybedilmesi gerçekleşti. Son olarak, ruhsal gerileme ve ölümün Karanlık Çağları, Hıristiyan dünyasını tamamen sardı" (Symposium I, 234).

Eski Ahit'te Kendi halkıyla yaptığı anlaşmada Tanrı, itaatsizlerin savaş (kılıç), kıtlık ve salgın hastalık çekeceği konusunda uyardı. Bu "lanetlerin" getirdiği uyarılara isyanla karşılık verenler, bir gün etkilerini tam olarak hissedeceklerdir. Tanrı'ya sadık kalanlar veya yolculukları esnasında tövbe edenler zulüm görebilirler, ancak O'nun sağladığı kurtarıcı bileceklerdir.

Beşinci mührü açılması bu sıkıntı döneminin dönüm noktasına işaret eder. Bu mührüde ve altıncı mührüde, inat edenler ile Tanrı'ya yönelenler olmak üzere iki gruba dair bazı işaretler görürüz.

"Ne Kadar Bekleyeceksin, Ey Efendimiz?"

Beşinci mührü açılışında, Tanrı'nın halkı, "öldürülenler", yardım için yakarır: "Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?" (10. ayet). Yuhanna onlara verilen yanıtı aktarır: Tanrı'nın plânı tam olarak gerçekleşene kadar sadece "kısa bir süre daha beklemeleri" gerekmektedir.

Altıncı mührü açılmasıyla bağlantılı olarak hem Eski hem de Yeni Ahit kehanetlerinin dünyanın son günlerini ve

Atlıların faaliyetlerinin sınırlı ölçüde olması ("yeryüzünün dörtte biri"), burada zamanın sonundaki belaları ve yıkımı görmediğimizi göstermektedir.

Bu kozmik işaretler hakkında daha fazla bilgi için Yoel 2:30, 31 ve Matta 24:29-31'i okuyunuz.

Mesih'in ikinci gelişine işaret ettiğini belirttiği kozmik işaretler vardır: büyük bir deprem, güneşin ve ayın kararması ve yıldızların düşmesi.

Bu işaretlerin sonuncusu, Hristiyanlar için "mukaddes umut" olan Mesih'in dönüşünün yaklaştığını gösterirken, isyankârlar korkuyla dolup taşarak kendileri için "gazabın büyük günü" olarak gördükleri şeye karşı feryat ederler ve Kuzu'dan kaçmaya çalışırlar (15-17. ayetler).

Sonra, Vahiy 7'de, Yuhanna'nın dikkati, açılan mühürlere değil, mühürlenmiş bir insan topluluğuna çevrildi. Bu teğet geçiş, beşinci mühürdeki öldürülenlere Tanrı'nın cevabını içerir. Yuhanna bunu şöyle ifade etmiştir...

"Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. 'Sen bunu biliyorsun, efendim' dedim. Bana dedi ki, 'Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. ...' ... tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ... Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek" (9. ve 14-17. ayetler).

Altıncı mührü göre Mesih'in ikinci gelişinin belirtileri arasında depremler, güneş ve ayın kararması ve yıldızların düşmesi yer alır.

Başka bir deyişle, dünya insanları korkunç bir sıkıntı döneminden geçecek olsa da Tanrı Kendisi 'ne ait olanları işaretlemiş, mühürlemiştir. Altıncı ve yedinci mühürler arasındaki bu ara, Tanrı'nın plânının sonuçlarını, halkının kurtuluşunu, acılarının sonsuza dek sona ereceği zamanı açığa vurarak umut vermektedir.

Vahiy'in bu bölümü, **yedinci mührün** açılışında "gökte yarım saat kadar sessizlik oldu" (Vahiy 8:1) şeklinde kısa bir açıklamayla sona erer. Yedi rakamı bütünlüğü temsil eder. Altıncı mühür, Mesih'in yakında döneceğinin işaretlerini getirmiştir. Ve İsa, Kendisi döndüğünde bütün meleklerin O'na eşlik edeceğini söylemiştir.

Görünüşe göre, yedinci mührün açılması, dünya tarihinin ve insanlar için Tanrı'nın çalışmasının tamamlanması olan Mesih'in ikinci gelişine işaret eder ve bu da gökte geçici olarak sessizliğe neden

olur, çünkü oranın tüm sakinleri Tanrı'nın halkını kurtarmak için dünyaya gelmiştir. Yedi mühürlü bir görünüm için bundan daha iyi bir son olabilir miydi? **V**

Matta 25:31 şöyle diyor,
"İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak."

Yedi Melek ve Yedi Borazan

Yuhanna'nın yedi mühürle ilgili görümü biter bitmez, yedi tomarinkine benzer başka bir görüm devreye girdi ve bu görüm göksel tapınakta başladı. Yuhanna, "bütün kutsalların dualarıyla birlikte" (Vahiy 8:3) altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gördü. Bu, Tanrı'nın huzurundaki altın sunakta, hayatlarını onun ellerine vermeyi seçenler için Mesih'in aracılık hizmetinin bir sembolüdür.

Takipte Kalın: Vahiy 8–11. Bölümler

Bu görüm aynı zamanda, zamanın sonuna kadar dünyanın tarihini açıklamanın da amaçlandığını gösteren yedi sayısını da içeriyor. Bu görümün merkezî sembolü borudur yani borazandır. Yoel'in kitabı, bu sembolün neden burada kullanıldığını anlamak için anahtar pasaj içerir. Yoel 2 şu kelimelerle başlar:

*Siyon'da boru çalın,
Kutsal dağımda boru sesiyle halkı uyarın.
Ülkede yaşayan herkes korkudan titresin.
Çünkü Efendimiz 'in gününü çok yaklaştı,
geliyor.*

Yoel, Tanrı'nın halkını tehdit eden bir çekirge ordusu hakkında uyarıda bulunmaya devam ediyor. Sonra borudan çalınan uyarıya nasıl tepki vermeleri gerektiğini anlatıyor:

*Efendimiz diyor ki, ...
"Bütün yüreğinizle bana dönün. ...
Ve Efendiniz olan Tanrınız'a dönün.
Çünkü Tanrı lütfeder, acır, ..."
(12. ve 13. ayetler).*

Vahiy'de de Yoel'de olduğu gibi, borunun çalınması, Tanrı'nın halkını tövbe etmeye ve yeryüzüne düşmek üzere olan yargılar karşısında O'nunla ilişkilerini yenilemeye çağırır. Ve bunlar son günlerin yargıdır yani nihai yargının.

Eski İsrail'de, yedi aylık "yeni ay" ziyafetleri, Borazan Bayramı'nda (dinî yılın yedinci ayının ilk günü) doruğa ulaşırdı. Ve bu dinî bayram sırasında borazanların çalınması, Tanrı'nın nihai yargı gününü tasvir ettiği törensel kutsal gün olan Günahları Bağışlatma Günü'nü başlatmıştır. Boruların çalınması, İsrailoğullarına, Tanrı'nın yargı kürsüsü önünde durmaları için yalnızca

Vahiy'in
borazanları
neyi
sembolize
ediyor

"Acı-tatlı
kitap"ın
amacı"

"İkinci Geliş
Uyanışı"

“““

Gökte büyük ve şaşılması başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu.
—Vahiy 15:1

birkaç günlerinin kaldığını hatırlatmak için kullanılmıştır. Bu deneyime hazırlanmayı reddedenler O'nun halkının arasından sonsuza dek kovulurdu.

Borazanlar ve Belalar

Revelation's chiastic structure is nowhere more obvious than in the parallel visions of the trumpets and the plagues (chapter 16). The first of each concerns the earth; the second, the sea; the third, the rivers and springs of water, and so forth, right on through the two series. But there is one clear and consistent distinction:

Belalar altında açığa çıkan yıkıcı güçler evrenselidir, borazanlar altında açığa çıkanlar ise kısıtlıdır. Örneğin,,

- İkinci borazan çalındığında, “denizin üçte biri kana dönuştü ve denizdeki yaratıkların üçte biri öldü ve gemilerin üçte biri yok oldu” (8:8, 9).
- Ama ikinci bela denize döküldüğünde deniz kan gibi olur ve içindeki bütün canlılar ölür (16:3).

Mühürlerde olduğu gibi, borazanların kısmen yok edilmesi, bunların, nihai, cezalandırıcı kararların aksine, ön uyarı kararları olduğunu gösteriyor.

Metinden de anlaşılacağı üzere, mühürler gibi borazanlar da eşzamanlı değil, sıralıdır. Her bir borazanın çalınmasının hemen ardından başlattığı olay gelir ve ancak ondan sonra bir sonraki borazan çalınır. Ve ilkinin takip eden her borazan, kronolojik sıralamanın bir göstergesi olan “sonra” kelimesiyle tanıtılır.

Yedi kilisenin gördümü, Tanrı'nın halkının Hıristiyanlığın kuruluşundan Mesih'in dönüşünün hemen öncesine kadar ruhsal düşüşünü anlatıyor. Tanrı'nın Eski Ahit halkı manevi yükümlülüklerini yerine getirmediğinde, Tanrı son olarak onlara düşmanları Asurlular ve Babilililer'in

.....
Aya Sofya, Orta Çağ'ın en büyük Hıristiyan kilisesiydi, daha sonra Osmanlı İmparatorluğu tarafından bir imparatorluk camisine dönüştürüldü. Türkiye Cumhuriyeti zamanında bir dönem müze olan Aya Sofya geçtiğimiz yıllarda tekrardan camiye dönüştürülmüştür.

tacizleri aracılığıyla tövbe etmeleri için uyarı çağrılarını gönderdi.

Tanrı'nın Yeni Ahit kilisesi ve ona zulmedenlerle ilgili olarak bu borazan görüntüsünün aktardığı tablo tam olarak budur. Bu gördüm, Tanrı'nın amaçsızca dolaşan halkını Kendisi'ne geri çağırma için ne yapacağını gösteriyordu. Profesör Edwin Thiele, *Vahiy Üzerine Taslak Çalışmalar* adlı kitabında yedi borazan hakkında şu özeti veriyor:

[1] Birinci borazan, Mesih'e ve takipçilerine karşı çıkan Yerusallim ve Yahudi ulusu üzerinde gerçekleşen Tanrısal yargıları sembolize eder; [2] ikincisi, Batı Roma dünyası hakkındaki yargıları sembolize eder; [3] üçüncüsü, kendisini

kirletmesine izin verdiğinde ve yaşam yerine ölüm pınarları aktıduğunda Mesih'in sözde kilisesinin üzerine düşmüştür; [4] dördüncüsü ise Orta Çağ'ın ardından gelen karanlıktı; [5] beşincisi, Orta Doğu'yu ve Avrupa'yı ezip geçen İslâmî musibetlerden oluşuyordu; [6] Altıncısı, Asya, Afrika ve Avrupa'nın geniş kesimlerinde Türk kontrolü altında devam etmiş felâketlerdir.

Borazan'ın Sesi

Bu gördümdeki sembolizm, elbette, borazanların ötesine uzanıyor. **İlk borazandaki** “dolu”, “ateş” ve “kan” savaşın Kutsal Kitap'taki sembolleridir. Ve “ağaçlar” ve “yeşil otlar” Tanrı'nın halkını temsil eder. Bu borazanda yargı, Tanrı'nın eviyle başlar. **İkinci borazandaki** “dağ”, bir ulusun Kutsal Kitap'taki sembolüdür ve “deniz”, insan kitlelerini temsil eder. Bunlar Cermen uluslarının Roma İmparatorluğu'na saldırısı için uygun sembollerdir.

Üçüncü borazanda gökten düşen “Pelin” adlı “büyük bir yıldız” Şeytan'ı temsil etmektedir. Ve “su pınarları” ruhsal yaşamın kaynaklarıdır. Burada Mesih'in öğretilerinin yozlaştığını ve O'nun yeryüzündeki çalışmalarının engellendiğini görüyoruz. Bu, Orta Çağ boyunca gerçekleşmiştir. Ve göklerdeki ışıkları etkileyen **dördüncü borazan**, bu saldırının dünyanın Işığı olan Mesih'in göksel hizmetine kadar uzandığını görür.

Beşinci borazan, İslam Araplarının Hıristiyan dünyasına saldırısını tasvir ediyor. Bazı yorumcular, Kutsal Kitap'taki kehanetlerde bir günün gerçek zamanın bir yılını temsil ettiği ilkesini kullanarak, “beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi” satırında, Arapların 150 yıllık bir süre boyunca Konstantinopolis'i alma girişimlerine bir gönderme görüyorlar. Konstantinopolis, Bizans İmparatorluğu'ndan geriye kalan başkent ve Hıristiyanlığın doğu kolunun karargâhıydı. Bazıları da bu dönemi seküler ateizm saltanatı olarak görüyor.

Altıncı borazan, İslam Türklerinin betimlemeleri ile devam eder. “Ateş, gök yakut ve kükürt”, Arapların yapmadığı şeyi yapmalarını, Konstantinopolis'i ele geçirmelerini sağlayan barut kullanımlarını çok iyi bir şekilde temsil ediyor olabilir. Bu borazanın aynı zamanda son zamanlarda Babil'in yükselişine işaret ettiğine dair de destekler bulunmaktadır.

Yedinci borazan çaldığında, gökteki “yüksek sesler” şunu duyurur, “Dünyanın

egemenliği Efendimiz'in ve Mesihî'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek" (11:15). Dünya'nın tarihi sona erer. Tanrı, halkına zulmeden ulusların egemenliğine son verir ve sonsuza dek hüküm sürecek olan adalet ve barış egemenliğini kurar.

19. ayet, Antlaşma Sandığı'nın görülebilmesi için Tanrı'nın tapınağının açılmasından bahsetmektedir. Bir insanın sandığı gördüğü tek zaman, yukarıda belirttiğimiz gibi, son yargıyı temsil eden Günahları Bağışlatma Günü idi. Ve 18. ayet,

tapınağını ölçmesini söyledikten sonra, Günahları Bağışlatma Günü yargısına bir başka gönderme yaparak, Efendi'nin önünde duran iki zeytin ağacı ve iki kandillik olarak tanımladığı iki tanığın hikâyesini anlatır (11:4). Bu tanıklar, "bin iki yüz altmış gün" (3. ayet) boyunca kehanette bulunacaklardı. Bu, bir önceki ayette "diğer uluslar" "kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek" diye ifade edilen ile aynı dönemdir. Sonra "dipsiz derinliklerden çıkan canavar" bu tanıkları öldürecek ve "cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek". Bu durum, yeryüzünde yaşayanların bu durumuna sevinip bayram edeceği "üç buçuk gün" boyunca devam edecek. Ama nihayetinde Tanrı onları diriltecek ve göğe yükseltecek, bu arada büyük bir deprem kentin onda birini yok edecek ve yedi bin kişi can verecek, böylece sağ kalanlar Tanrı'yı yücelteceklerdir (7. ve 13. ayetler arası).

İki tanık/kandillik, Eski ve Yeni Ahit'te dünyaya ışık veren ve O'nun sevgisine tanıklık eden Tanrı Sözü'nü temsil eder. Kutsal Kent'te, diğer ulusların 1,260 günlük

egemenliği, Tanrı'nın halkının Tanrı'ya karşı ittifak kuran insanlar tarafından zulme uğrayacağı 1,260 yılı temsil eder. Daniel 7, bu dönemin MS 538'den 1798'e kadar uzandığını net bir şekilde ortaya koyuyor. Bu dönemin son yıllarında çağ değiştiren Fransız Devrimi görülmüştür.

Ancak o "depren"den sonra Tanrı, Kendi iki tanığını diriltti. Altıncı kiliseye baktığımızda belirttiğimiz gibi, 19. yüzyıl, büyük dinsel uyanışlar ve havariler zamanından beri en güçlü misyonerlik hareketi ile karakterize edilmiştir. Ayrıca, müjdeyi bu dünya üzerinde konuşulan her dilde erişilebilir kılmak için hâlâ devam eden çabaları başlatan çeşitli Kutsal Kitap topluluklarının gelişimine tanık oldu. Tanrı'nın iki tanığı bundan daha canlı olamazdı!

"İki tanık/kandillik, Eski ve Yeni Ahit'te dünyaya ışık veren ve O'nun sevgisine tanıklık eden Tanrı Sözü'nü temsil eder."

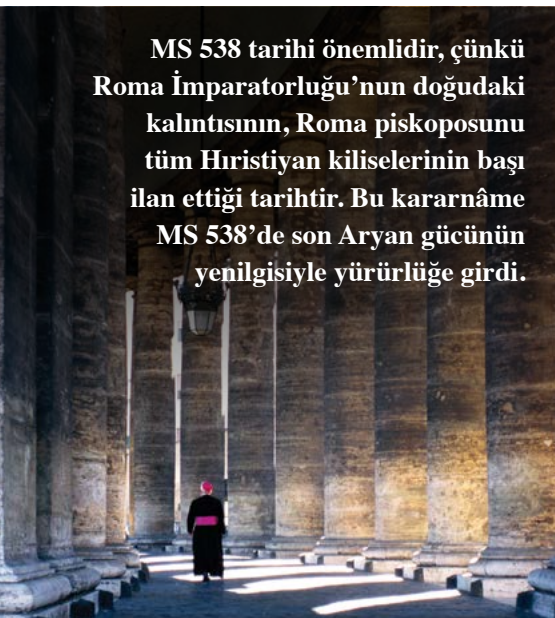
MS 538 tarihi önemlidir, çünkü Roma İmparatorluğu'nun doğudaki kalıntısının, Roma piskoposunu tüm Hıristiyan kiliselerinin başı ilan ettiği tarihtir. Bu kararnâme MS 538'de son Aryan gücünün yenilgisiyle yürürlüğe girdi.

bu borazanla birlikte "... ölüleri yargılamak, ... ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi" diye belirterek bu yorumu doğrulamaktadır.

Acı-Tatlı Bir Kitap

Yedi mühür görünümünde olduğu gibi, bu görünümün de altıncı ve yedinci bölümleri arasında bir kesinti vardır. Hezekiel'in gördüğü görümden yola çıkan bir melek, Yuhanna'ya küçük bir "kitap" veya tomar verdi ve ona onu yemesini söyledi. Ancak Hezekiel'e tomarın tadının bal gibi tatlı olacağı söylenirken, Vahiy meleği Yuhanna'ya tomarın ağızında bal gibi tatlı olacağını ama aynı zamanda midelerini de acı yapacağını söylemiştir. (Bkz. Vahiy 10:8-11; Hezekiel 3:1-4 ile karşılaştırınız.)

Daha sonra melek, Yuhanna'ya Tanrı'nın

Peki, acı-tatlı küçük kitap ne anlama geliyor? Bazı bilginler bunun 19. yüzyılın “İkinci Geliş Uyanışı”nı temsil ettiği şeklinde anlamaktadır. Bu 19. yüzyıl, inançlı Hıristiyanların, Kutsal Kitap’ın son zamanlarla ilgili kehanetlerinde, özellikle Daniel’in zaman kehanetinde, İsa’nın kendi yaşamlarında geleceğine dair kanıt bulduklarına inandıkları bir dönemdir. Bu mesaj Kuzey Amerika kıtasında büyük bir canlanmaya neden oldu. 22 Ekim 1844’te tomarın nihai acılığıyla uygun şekilde temsil edilen umutlarının başarısızlığı, Büyük Hayal Kırıklığı olarak adlandırılmıştır.

Fransız Devrimi (1793-1798) sırasında, devrimciler tüm bir ulusu Hıristiyanlıktan çıkarmaya çalıştılar ve aydınlanmaya aykırı olduğunu düşünerek Kutsal Kitap’ı reddettiler.

Onlar için bir hayal kırıklığı olan şey, bizim umutlanmamız için ilave bir neden haline geliyor. Bu, Vahiy kehanetlerinin doğruluğuna ilâve bir onay sağlar. Bu kehanetler, gerçekten de İsa’nın şanlı egemenliğini kurmadan önce yaşadığımız son zamanlarda, O’nun dönüşüne doğru geçen günler hakkında bize bilgiler vermektedir. **V**

20 Mayıs 1800’de “Napolyon Saint-Bernard Geçidi’ni Geçiyor”. Jacques-Louis David.
Bir Önceki Sayfa: Aziz Petrus Meydanı’ndaki devasa Toskana sütun dizileri, Vatikan, Roma

.....

Napolyon Bonapart, Fransız Devrimi’nin sonraki aşamalarında ve Avrupa’daki ilgili savaşlarda öne çıkan bir Fransız askerî ve siyasî liderdi. General Alexander Berthier’i Roma’ya gönderdi ve burada 16 Şubat 1798’de papayı esir aldı ve “papa’nın artık herhangi bir görevi yerine getirmemesi gerektiğini” ilan etti.

Vahiy Kitabının Kalbi *Çağların Savaşı*

“““

*Gökte olağüstü bir belirti, güneşe sarınmış
bir kadın göründü. Ay ayaklarının altındaydı,
başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.
Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde
kivraniyor, feryat ediyordu.*

— Vahiy 12:1, 2

Vahiy 12'deki kadın, çocuk ve ejderha kimdir

Vahiy 13'teki deniz ve yer canavarları

Vahiy 14'teki üç meleğin mesajları

Vahiy 12'deki kadının en iyi ihtimalle, Tanrı'nın yeryüzündeki halkını, O'nun sadık kilisesini temsil ettiği şeklinde anlaşılır.

Vahiy 12-14. bölümlerde, kitabın tam kalbine, yapısını oluşturan kıyazmanın odak noktasına geliyoruz. Bu bölümler, Vahiy'in tarihsel ve eskatolojik (son zaman) bölümleri arasındaki ayrımı belirtir. Burada, yeryüzünde meydana gelen manevi savaşın arkasındaki güçler yani son olaylarda doğrudan yer alacak olanlar daha da net bir şekilde ortaya çıkıyor. Ve işte burada tarihin zaman çizelgesindeki kendi yerimizi ve gerçekten dünyanın son günlerinde yaşadığımızı görüyoruz.

Takipte Kalın: Vahiy 11-14. Bölümler

Kiliseler, mühürler ve borazanlarla ilgili görümlerde olduğu gibi, bu görünüm de Tanrı'nın cennetteki tapınağından kaynaklanmaktadır. Görümün gerçekleştiği yer Tanrı'nın taht odası, tapınağının En Kutsal Yeri ve özellikle de "Antlaşma Sandığı" bulunan yerdir.

Sandık, Tanrı'nın yönetiminin temelini oluşturan On Emri içerdiği için dikkate değerdir. Bu ayette geçen "gök gürlemeleri, boru sesi, şimşekler ve dağın başındaki duman" bize Musa'ya On Emir'in verildiği sıradaki olayları hatırlatır (bkz. Mısır'dan Çıkış 20:18). Göreceğimiz gibi, Tanrı ile şeytan arasındaki çatışmanın merkezinde Tanrı'nın yasası ve O'nun otoritesi vardır.

Vahiy 12, şu üç karakteri tanıtır:

1. "Güneş'e sarınmış Ay ayaklarının altında olan ve başında on iki yıldızdan oluşan bir taç olan bir kadın"
2. "kızıl renkli büyük bir ejderha"
3. "bir erkek Çocuk"

9. Ayet hemen ortaya çıkıyor ve ejderhayı tanımlıyor; "Büyük ejderha -İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan". Bu tanımlama, 12. bölümün sembolizminin ardında, en azından kısmen, insanoğlunun günaha düşüşüne ilişkin Yaratılış anlatısının bulunduğunu göstermektedir.

Çocuğun kimliği, 12. bölümde O'nun başına gelen olayların anlatıldığı olaylarla ortaya çıkar. Doğduğunda şeytan tarafından tehdit edilmişti (4. ayet), O'nun kaderinde "bütün ulusları demir çomakla gütmek" vardı (mesih rolü) ve sonra "Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü" (5. ayet). Aslında, bu çocuk, yılanın kafasını ezerek hayatını sona erdirecek olan vaat edilen Soy olan Mesih'i temsil etmektedir (Yaratılış 3:15).

Evrensel Kadın

Peki, 12. bölümdeki kadın kim?

Mesih'i doğurduğu için, önce Meryem'i temsil ettiğini varsayabiliriz. Ancak bölümün geri kalanındaki açıklama, en az üç nedenden dolayı aksini söylemektedir:

1. Vahiy 12'deki kadın yoğun bir zulüm yaşayacaktı; Kutsal Yazılar'da, Meryem'in özellikle Mesih'in doğumundan veya göğe yükselişinden sonra zulüm gördüğüne dair hiçbir işaret yoktur.

2. Hem Daniel hem de Vahiy kitaplarının önceki bölümleri gibi, bu bölüm de 1,260 günlük bir zulüm döneminden söz eder. Daha önce de gördüğümüz gibi, 1,260 kehanet günü, 1,260 gerçek yılı temsil eder; bu sürenin herhangi bir bireyin dünyevi yaşamı için geçerli olamayacağı açıktır.

3. Bu kehanetin, herhangi bir kişinin sığabileceği herhangi bir ölçekten daha büyük bir ölçekte işlev gördüğünü düşündüren kozmik bir genişliği vardır.

Vahiy 12'deki kadının en iyi ihtimalle, Tanrı'nın yeryüzündeki halkını, O'nun sadık kilisesini temsil ettiği şeklinde anlaşılır. Bu "kadın" ve onun "soyundan geriye kalanlar" (17. ayet) — "kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar" ve "pak kişiler" olan 144.000 kişi (14:3, 4)- Vahiy 17 ve 18, fahişe kadın Babil ve fahişe kızlarının karşıt temasını oluşturmaktadır

Kutsal Yazılar sık sık bir kadını Tanrı'nın halkının bir sembolü olarak kullanır; bkz. örneğin, Hoşea 2:19, 20; Yeşaya 54:1-8; Hezekiel 16:8-14; 2. Korintliler 11:2; Efesliler 5:21-23.

Açık bir biçimde, Babil ve kızları bireysel insanlar değildir, bunlar Tanrı'ya sadakatsizlik eden ve O'nun takipçilerine karşı çıkan her şeyin sembolüdür. Bu, Vahiy'deki kadının benzer şekilde bir bireyden çok bir grubu temsil ettiği ve fahişeye açık bir tezat oluşturduğu için Tanrı'nın sadık halkını temsil ettiği anlamına gelmektedir.

Kadın, öncelikle Tanrı'nın Eski Ahit halkını (Vahiy 12:1-5), Mesih olan İsa'yı doğuran Yahudileri temsil eder. Bununla birlikte, Vahiy 12'nin çoğu, İsa'nın zamanından (12:6-17) itibaren O'nun halkını ilgilendirir. Bu nedenle, çoğunlukla, bu sembol Yeni Ahit zamanlarından sonuna kadar O'nun kilisesini temsil etmektedir.

12. bölümün ilk altı ayeti karakterleri tanıtır: Tanrı'nın halkı (kadın), şeytan (ejderha) ve Mesih (Çocuk). Bu ayetler aynı zamanda olaylar dizisindeki temaları da tanıtmaktadır:

şeytan, İsa'yı öldürmek istiyor. Ancak Mesih korunacak ve aslında otorite bir konuma yükseltilecek. Bu sırada kadın, Tanrı'nın gözetiminde olmasına rağmen zulüm görecektir.

12. bölümün sonraki altı ayeti, yeryüzünü kasıp kavuran iyi ve kötü arasındaki çatışmanın cenneti de etkilediğini anlatır: "Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ..." (7. ayet).

Mikail Mesih'tir- fakat bu, O'nu sadece bir melek yapmaz, tıpkı 5. bölümde O'na Kuzu denilmesinin O'nu yalnızca bir hayvan yapmadığı gibi.

Yeşaya 14 ve Hezekiel 28, şeytanın yani "koruyucu Keruv" olan "Lusifer" in Mesih'in vücut bulmasından önce ilk olarak gökten atıldığını öne sürer. Ama o asıl yenilgisini çarmıhta almıştır ve bu pasajın öncelikli olarak bu savaşı düşündüğü görülüyor. (Ayrıca bkz. Yuhanna 12:31; Koloseliler 2:15; 1. Petrus 3:22; Yahuda 6.)

Bu ayetler, yeryüzündeki herkese, "yer

ve deniz" ve "orada yaşayanlar"a yönelik bir uyarıyla sona erer. Bu uyarı, "Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle üzerinize indi" (Vahiy 12:12) ifadesidir.

Vahiy 12:13, 6. ayette tanıtılan temayı ele alır: şeytanın Tanrı'nın halkına zulmü. Yine, yaklaşmakta olan zulüm uyarısına Tanrı'nın yardım vaadi eşlik ediyor. Kadına, çöle uçabilmesi için kanatlar verilir; bu, Tanrı'nın İsrail'e Mısır'daki kölelikten çölde özgürlüğe sağladığı kaçışın bir hatırlatıcısıdır. Ve "yılan", kadını ejderhanın ağzından akıttığı ırmakta boğmaya çalıştığı zaman, yeryüzü ırmağı yutarak kadını kurtarır. Bütün bunlar burada, "üç buçuk yıl" veya diğer bir deyişle "bir vakit ve vakitler ve yarım vakit" (14. ayet) olarak adlandırılan dönem boyunca gerçekleşir.

Yuhanna 4:22'de İsa, "Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir" demektedir.

Daniel 7:25'e ve küçük boynuzun Tanrı'nın halkına "bir vakit, vakitler ve yarım vakit" veya "üç buçuk yıl" boyunca zulmedeceği konusundaki kehanete doğrudan bir gönderme ve elbette 6. ayetteki 1,260 günün farklı terimlerle bir tekrarıdır (Bu dönem hakkında daha sonra daha fazla bilgi verilecektir).

Kehanetin olaylar dizisindeki bu sahne kapanırken, Tanrı'nın kavmini ortadan kaldırma girişimleri boşa çıktığı için şeytanın "öfkelenildiğini" görüyoruz. Ama vazgeçmeye hazır değildir. Bunun yerine, 17. ayet şöyle demektedir, "kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti"

13. Bölüm: Evrensel Savaş

Vahiy 12, şeytan ile Tanrı'nın halkı arasındaki bir savaşla ilgili bir uyarıyla sona

Vahiy 19:9, 10; 22:6-9, "İsa Mesih'in tanıklığının" kutsalların İsa hakkındaki tanıklığı olmadığını açıkça belirtir. Ama bunun yerine, 1. Korintliler 12 ve 14 ile Efesliler 4'ün belirttiği gibi, O'nun ruhsal kehanet armağanı aracılığıyla kiliseye verdiği tanıklığın, kilisede sürekli işlev görmesiydi. Başka bir deyişle, kehanetin ruhsal armağanı, Tanrı'nın son zaman kilisesinde görülecektir.

erer. 13 ve 14. Bölümler, savaşı ve her iki tarafa da getirdiği sonuçları detaylandırıyor. Bu bölümlerin kapsadığı zaman çerçevesi, esas olarak 1,260 yıllık kehanetin başlangıcı olan MS 538 ve son zaman olaylarından Mesih'in ikinci gelişine kadar uzanır.

Bu bölümlerde anlatılan savaşta tarafsızlık söz konusu olmayacaktır. Sonunda, dünyanın tüm insanları burada anlatılan ilk canavarı takip edecek ve ona tapacaklar (3, 12 ve 16. ayetler) — herkes, ama bu kesim hariç: "kadın" Babil ve onun fahişe kızları olan cazibelerine kapılmamış "pak kişiler". Bu kişiler "Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya inançlarını sürdüren kutsallar" dır (14:4, 12).

Yuhanna'nın 13. bölümdeki ilk canavarla ilgili açıklaması, onu tanımlamamıza yardımcı olur. Daniel 7'deki yaratıklarla olan benzerlikler çarpıcı ve maksatlardır. Bu

Hatırlayın: Daniel'in dört canavarı, Babil, Med-Pers, Grek, Roma imparatorluklarını ve Roma'yı devirecek olan Cermen kabileleri olan 10 boynuzu temsil ediyordu. Boynuzlardaki taçlar muhtemelen bu kehanetin onların egemenlik zamanıyla ilgili olduğunu gösteriyor. 12. bölümün yedi başı ve on boynuzu, onun Daniel'in imparatorluklarıyla yakın ilişkisini gösterir (şeytan, ejderha, temsil edilen tüm tahtların arkasındaki güçtür) ve başlardaki taçlar muhtemelen bu bölümdeki olayların Cermen kabilelerinden ziyade imparatorluklar döneminde gerçekleştiğini göstermektedir.

4. ayet, şeytan Tanrı'ya isyan ettiğinde, meleklerin önemli bir kısmının ona katıldığını öne sürer. (Vahiy'de yıldızlar genellikle melekleri temsil eder—bkz. bölüm 1:20.)

Vahiy 12'deki kadın ve ejderha.

canavar, tıpkı onlar gibi, denizden yükselir. Aslında bu, onların bir özetidir: kısmen aslan, ayı ve pars ve Daniel'in dördüncü canavarının boynuzlarını taşıyor.

Ancak Vahiy'deki "deniz canavarı"nın yapısı onu Daniel'in kehanetinin imparatorlukları ve ulusları ile ilişkilendirse de en çok da Daniel'in küçük boynuz gücüne benziyor. Hem dinî hem de siyasî gücü elinde bulunduruyor:

- Tapınmayı üzerine alır (4, 8. ayetler) ve amaçlarını gerçekleştirmek için sivil gücü kullanır- "her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı" (7. ayet).
- Tanrı'ya ve O'nun tapınağına (mabedine) küfrederek ve sonra kutsallara savaş açar.
- Ve Daniel'in küçük boynuzu örneğinde olduğu gibi, Tanrı ona 1,260 yıllık bir süre boyunca bu egemenliği sürdürme izni vermektedir.

Daniel 7. bölüm açıkça bu zulüm döneminin başlangıcını Roma İmparatorluğu'nun düşüşüyle ilişkilendirir. O zamanlar, Orta Çağ Hıristiyan kilisesi, Batı medeniyetinin önde gelen gücü, egemen dinî-siyasî oluşumuydu. Orta Çağ'ın kilise destekli şiddetine zaten dikkat çekmiştik. Yuhanna'nın açıklamasının geri kalanına gelince; bu kilise, papanın kelimesinin tam anlamıyla yeryüzündeki Tanrı olduğunu iddia ederek insanların dikkatini Tanrı'dan uzaklaştırdı. Ve Mesih'in bizim için bir kez ve herkes için yaptığı fedakârlığın ve göksel tapınakta devam eden hizmetinin yerine, ayinleri, günah

çıkartmayı, hac ziyaretini ve diğer işleri koydu.

Vahiy 13:3, deniz canavarını öldürmeye yönelik bir girişimi şöyle resmeder: "Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu". 1797'de Fransız devrimci hükümeti, Napolyon'a, "Roma dininin" her zaman "Cumhuriyet'in uzlaşmaz düşmanı" olacağını yazdı ve bu nedenle, ondan "mümkünse, Roma Kilisesi'nin birlik merkezini yok etmesini" istedi. Napolyon, General Alexander Berthier'i Roma'ya gönderdi ve burada 15 Şubat 1798'de papayı esir aldı ve "papanın artık herhangi bir görevi yerine getirmemesi gerektiğini" ilan etti.¹

Papalar bu hadiseden önce esir alınmıştı, ancak asla Roma Kilisesi'ni bizzat yok etme girişiminde bulunmadılar. Bir asır sonra, bir Cizvit rahibi olan Joseph Rickaby, bu papa bir Fransız tutsağı olarak öldüğünde şöyle bir gözlemlerde bulundu, "Avrupa'nın yarısı... Papa'yla birlikte Papalığın da öldüğünü düşündü."²

Ancak Vahiy, bu "ölümcül yaranın" iyileştirileceğini söyledi. Başka bir deyişle, zaman içinde dünya, "Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulları beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes" in (8. ayet) tapınmasını elde etmek için siyasal gücünü kullanan "Hıristiyan" bir dinsel kurumun yükselişine yeniden tanık olacaktı.

Yuhanna, bu dinden sapmış Hıristiyan bedenini bölüm 17:5'de "dünya fahişelerinin ve iğrençliklerinin anası" olarak adlandırmıştır. Anlaşılan zamanın sonunda sorun tek bir kurumla sınırlı kalmayacak. Kökeni ne kadar saf olursa olsun, kendi Hıristiyanlık anlayışını diğer insanlara empoze etmeye çalışan herhangi bir tarikat, mezhep veya kilise, Tanrı'nın lanetine maruz kalacaktır.

Yer Canavarı

Görüm devam ederken, Yuhanna ikinci bir canavarın ortaya çıktığını ve birincisine amaçlarına ulaşmasında yardım ettiğini görür. Bu ikinci canavar "yerden" çıkar ve bu da birkaç anlama gelmektedir:

- Birincisi, bundan sonrakilerin, Daniel'in deniz yaratıklarıyla sınırlı olan görüşünün ötesine geçtiğini gösteriyor. Vahiy Kitabı'nda yazanlar Daniel Kitabı'nda yazanlardan daha fazla ayrıntı sunuyor.

Referanslar

1. A. Aulard, Hıristiyanlık ve Fransız Devrimi kitabı, Lady Frazer çevirisi (Londra, 1927), 151. sayfa

2. Joseph Rickaby, "The Modern Papacy", Lectures on the History of Religions kitabı (Londra: Catholic Truth Society, 1910), cilt 3, ders 24, 1. sayfa.

• İkincisi, bir canavarın denizden ve bir canavarın yerden çıkması gerçeği, bu kehanetin dünya çapındaki kapsamını vurgulamaktadır. Bölüm 12:12 benzer bir düşünce içerir: “Vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle üzerinize indi”. Bu, Vahiy 12’de kadını ejderhanın sel sularından kurtaran “yeryüzü” veya diğer ismiyle “yer” ile aynı anlamdadır.

• Ve üçüncü olarak, bazı yorumcular bu canavarın yer kökeninde kimliğine dair bir ipucu görmüşlerdir. Vahiy 17:15, bazı sembolik kehanetlerde suyun insanların çokluğunu temsil ettiğini göstermektedir. Denizden yükselen canavarlar, dünyanın yoğun nüfuslu bölgelerinde kurulan ulusları veya imparatorlukları temsil eder. Bu, Daniel 7’nin imparatorlukları ve Vahiy 13’ün ilk yarısının kesinlikle doğru olduğu anlamına gelir. Aksine, bir canavarın yerden çıkması, Avrupalılar ’ın oraya gelmeden önce Batı Yarımküre gibi göreceli olarak az nüfuslu bir bölgede ortaya çıkan bir ulusu veya imparatorluğu temsil eder. Bu yorum özellikle bu görüşün zamanlaması nedeniyle uygundur. Kara canavarı, deniz canavarının ölümcül yarasının iyileşmesinden sonra, başka bir deyişle 1798’den bir süre sonra aktif hale gelir. Dolayısıyla bu mantık, kara canavarının Amerika Birleşik Devletleri’ni temsil ettiğini göstermektedir.

Yuhanna bu canavarı “kuzu gibi iki boynuzu” olan biri olarak tanımlamıştır (11. ayet). Vahiy’de, kuzudan söz edilen başka her yerde, bu kuzu Mesih’i temsil eder. O halde, kara canavarı Hıristiyan gibi görünüyor. Ancak hemen sonraki sözler onun gerçek karakterini ortaya koyuyor:

Yuhanna, onu “ejderha gibi ses çıkarıyordu” diye ifade ediyor, yeryüzünde yaşayanları “ölümcül yarası iyileşen ilk canavara” tapınmaya teşvik ettiğini ve onları deniz canavarının bir heykelini yapmaya ve daha sonra bu heykeli hayata geçirmeye teşvik ettiğini belirtiyor (11, 12 ve 15. ayetler).

Deniz canavarı, tapınma taleplerini yerine getirmek için siyasal gücünü kullanır.

Matta 24:24 ve 2. Selanikliler 2:9-12 ayetlerini okuyunuz. Vahiy’in geri kalanında kuzu benzeri boynuzları olan canavara “sahte peygamber” denir. 16:13; 19:20 ve 20:10’a bakınız. Bu, ejderha ve deniz canavarıyla birlikte, Kutsal Üçlü’ye muhalefet eden şeytansı bir sahte üçleme oluşturur.

Kara canavarının yardımıyla, bu “canavarın heykeli” orijinalini yansıtır. Yöntemleri şeytanın yöntemleridir: mucizeler, aldatma ve baskı yani hem İsa’nın hem de Pavlus’un dünyanın sonuyla ilgili olarak uyardığı şeylerdir.

Vahiy, bu canavarın hem ekonomik zorlama (18. ayet) hem de nihayetinde ölüm tehdidi (15. ayet) kullanacağını söylüyor. Yeryüzündeki canavarın baskısına yenik düşen ve deniz canavarına tapanların “sağ eline ya da alnına bir işaret vurdurulur” (16. ayet). Bu “canavarın işareti” 14. bölümde göze çarpar bir şekilde yer alır.

14. Bölüm: Umut Üzerinde Odaklanmak

Vahiy’in sonraki ayetleri ne kadar da büyük bir ferahlık getiriyor! Savaş, aldatmaca ve Tanrı’dan başkasına tapınma baskısı altında ezilen insanlardan sonra Yuhanna, sadık olduğu kanıtlanmış bir grubu yani 7. bölümde de gördüğümüz 144.000 kişiyi gösteriyor. Bu grup, kehanette küçük bir ara bölüm oluşturuyor ve uygulanan tüm baskılara rağmen, Tanrı’nın lütfü insanların sahte dinin ayartmalarıyla “lekelenmemiş”,

sadık kalmalarını sağlayabileceğine dair güvence vererek bize umut veriyor. Bazı insanlar Tanrı’nın tahtı önünde yeni bir ezgi söyleyeceklerdir. Bazıları sonsuzluk boyunca “Kuzu nereye giderse ardı sıra” gideceklerdir.

Çok sayıda insanın ejderhanın ve iki canavarın hilelerine ve zorlamalarına karşı koyacağından emin olan Yuhanna’ya, canavarların zamanında göğün ne yapacağı gösterildi. Yuhanna, “göğün ortasında” uçan ve her biri yeryüzünde yaşayanlara bir uyarı mesajı getiren üç melek gördüğünü yazdı.

Yuhanna, **birinci meleğin** “yeryüzünde yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka– iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde”ye (14:6) sahip olduğunu söyledi. İsa, gelişinin yaklaştığını gösteren işaretleri öğrencilerine sıraladığında, “Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir” (Matta 24:14) demiştir. O halde, Tanrı’nın son uyarısı bir müjde mesajıdır. Tüm insanlara O’nun yaklaşan barış egemenliğini anlatacak ve onlara bu egemenliğe girmeye nasıl

Amerikan Devrim Savaşı sırasında tasarlanan Amerikan Koloni Bayrağı, başlangıçta 13 koloniyi temsil eden 13 yıldızla sahiptir.

Vahiy 11-14’te bazı yorumcular, 1798’den sonra ortaya çıkan kara canavarının dünyevi kimliğine dair ipuçları gördüler.

Vahiy 14'teki melekler, Tanrı'nın son zaman halkının sembolleridir. Onlar, Nuh ve diğer eski peygamberler gibi, Tanrı'nın son uyarısını ileten kişilerdir.

hazırlanabileceklerini anlatacak bir mesaj.

Yuhanna, bir meleğin bu uyarı mesajını dünyadaki tüm insanlara taşıdığını resmetti. Ancak İsa, takipçilerine Kutsal Kitap mesajını dünyaya taşıma görevini verdi: "Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; ... İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim" (Matta 28:19, 20; ayrıca bkz. Elçilerin İşleri 1:8). Vahiy 14'teki melekler, Tanrı'nın son zaman halkının sembolleridir ve Nuh ve diğer eski peygamberler gibi, Tanrı'nın son uyarısını ileten kişilerdir.

Bu uyarının ilk kısmı, dünyanın sakinlerini Yaratıcı Tanrı'ya tapmaya çağırır, çünkü "O'nun yargılama saati geldi" (7. ayet). Beşinci mühürde tasvir edilen öldürülenlerin itiraz ettiği son zaman yargısı başlamıştır (Vahiy 6:9-11).

Kutsal Yazılar, bir toplumun Tanrı'yla ilişkisinden bahsederken "fuhuş" terimini, sadakatsizliği ifade etmek için kullanır. Yani bu, Tanrı'nın yerine başka bir şeye inanmak ve yanlış doktrinleri kabul etmek anlamına gelmektedir.

İkinci meleğin mesajı, büyük şehir Babil için "yıkıldı" (8. ayet) der. Babil, eski Yahuda'nın [Yahudiye'nin] en büyük zulmedeni, Tanrı'nın Eski Ahit halkını sadece fethetmekle kalmayıp aynı zamanda uluslarını parçalayan, şehirlerini, Yeruşalim dâhil, yıkan ve nüfusun büyük bir kısmını sürgüne gönderen bir şehir-devletti.

Ancak, Babil'in Tanrı'nın halkına yönelik tehdidi sadece zulüm ile değildi. Babil, başka bir imparatorluğun ordusuna yenildiğinde, yeni imparatorlar sürgündeki Yahudilerin memleketlerine dönmesine ve uluslarını yeniden kurmalarına izin verdi. Ancak çoğunluk Yahudiler, Babil'de rahat içindeydi. Uluslarını yeniden inşa

etme mücadelesiyle yüzleşmek yerine, benimsedikleri yurtlarında kaldılar. Bu nedenle, bu ikinci mesaj, Babil'in "fuhuş" olarak adlandırılan sarhoş edici şarabına karşı uyarır.

Daniel, Babil'in en büyük hükümdarı Nebukadnessar'ın Tanrı'yı kabul ettiğini söyledi. Ancak daha sonra o ulusun yöneticileri putperest tanrılara geri döndüler. İşte bu durum Babil'i bir fahişe yaptı. Babil'de kalan Yahudiler, dinlerinden taviz verme ve yerel inançlara uyum sağlama konusunda güçlü bir ayartma ile karşı karşıya kaldılar. Şüphesiz ki, birçok kişi bu ayartmaya maruz kaldı.

Tabii ki, Vahiy tarafından uyarılan Babil, o antik şehir değildir. Uyarılan Babil, şimdiki zamanın Babil'idir. Mesaj, Tanrı'nın yargı zamanının geldiğini, O'nun halkına zulmedenlere düştüğünü söyler. Bu, ayrılma ve eve dönme zamanıdır. Vahiy 18:1-4'e bakınız.

Bu mesaj insanları Tanrı'dan uzaklaşmış olan modern toplumun ve "Hıristiyan" dinî kurumların taleplerine uyanların sahip olduğu konfor ve lüksün tadını çıkarmak için Babil'de kalmaya, Tanrı'ya olan inançlarından ödün vermeye karşı uyarmaktadır.

Tanrı Öfkesinin Şarabı

Üçüncü meleğin mesajı, Babil'de kalanların başına neler geleceğini anlatır. Bu mesajda, Babil'in şarabını içenlerin aynı zamanda Tanrı'nın şarabını içeceklerinden, yani Tanrı öfkesinin şarabından içeceklerinden bahsedilir (14:10). Başka bir deyişle, günah işlemekte ısrar edenler, sonsuz ölümü tecrübe edeceklerdir. Tanrı, bu gezegeni başlangıçta tasarladığı cenneti geri getirmek için hazır olduğunda dünyayı arındırmak için ateş kullanacaktır. Bu cennette, günah, acı ve ölüm bir daha asla var olmayacaktır.

Görümün bu kısmı, “kutsallar” a başka bir bakışla sona erer. Onların “sabrı” veya dayanıklılığı vurgulanır ve onlar “Tanrı’nın buyruklarını yerine getiren, İsa’ya inançlarını sürdüren” olarak tanımlanırlar (12. ayet), bu da gerçek dindeki bağılıklarını vurgular.

Tanrı’nın emirlerine yapılan referans, Vahiy ‘in bu bölümünde daha önce de gördüğümüz bir tema ile tekrar karşımıza çıkar. Bu görüm, On Emri barındıran tapınak eşyası olan Antlaşma Sandığı’na (11:19) atıfta bulunularak açılmıştır. Ayrıca, 12. bölüm, gerçek kilisenin son zamandaki geriye kalanını buyrukları yerine getirenler olarak tanımlayarak sona erer.

Bu sadık buyrukları yerine getiren kişiler, canavara ve onun suretine tapan ve onun işaretini alınlarına veya ellerine alanlarla zıtlık içindedir (9. ayet). Bu, birinci emirde başka tanrılara tapınmanın yasaklanmasına ve ikinci emirde gökteki, yerdeki veya denizdeki hiçbir yaratığın heykeline boyun eğmeye karşı uyarısına dayanır.

Vahiy kitabının bizi uyardığı bu **canavarın işareti** tam olarak nedir? Antik çağlarda, çeşitli tanrıların taraftarları vücutlarının bazı bölgelerinde kalıcı işaretler, damgalar taşırlardı. Bu işaretler, onları o tanrıların doğaüstü koruması altında olduğunu belirtirdi. Bu nedenle, canavar güçleri, sadık Hıristiyanlardan Tanrı’ya olan bağılıklarından vazgeçmeyenleri ayırt etmek için bir işaret kullanır. Canavar güçlerinin amacı, bu sadık olanları meydana çıkarmak ve ardından onları dünyadan silmektir.

İlginç bir şekilde, Vahiy tam anlamıyla yüzlerce Eski Ahit fikri ve teması kullanırken, asla doğrudan Eski Ahit’ten alıntı yapmaz. Bunu yapmaya en yakın olduğu bölüm 14:7’de bizi “Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının” diye yazılı bölümdür. Bu, dördüncü emir olan Şabat emrinden neredeyse doğrudan bir alıntıdır.

Emrin kendisinin de ifade ettiği ve Vahiy 14:7’nin bize hatırlattığı gibi, Tanrı bizi kendisinin yarattığını sürekli olarak hatırlatması için yedinci gün Şabat’ını verdi. Aslında, O, Şabat’ı “Aramızda bir belirti olsun ... O zaman benim Efendiniz Tanrı olduğumu anlayacaksınız” ifadesi olarak verdiğini söylemiştir (Hezekiel 20:20). Bizi yaratan Tanrı olduğu için tapınmamızı almaya hakkı vardır. Şabat, O’nun otoritesini tanıma belirtisinin, işaretinin, mührünün bir işlevini yerine getirir.

Öte yandan, deniz canavarının tapınma taleplerine uymak, onun

Petrus de Ancharano: “Papa ilahî yasayı değiştirebilir” (bkz. Lucius Ferraris, *Prompta Bibliotheca*, 8. cilt [Venedik: Caspa Storti, 1772], makale “Papa, II”). Kilisenin Reformasyona tepkisini formüle eden önemli Trento Konsili’nde, Reggio başpiskoposu, “Yasa’daki en görkemli gün olan Şabat günü, kilisenin otoritesi tarafından ... Efendi’nin günü olarak değiştirildi ...” demiştir (Mansi, *Sacrorum Counciliorum* 33:529, 530).

otoritesini Tanrı’nın otoritesinden üstün kabul etmek anlamına gelir. Önemli bir şekilde, orta çağ Hıristiyan kilisesi, Tanrı’nın On Emir yasasında belirtilen tapınma gününün değiştirilmesini (Cumartesi’den Pazar’a) kendi otoritesinin bir işareti olarak iddia etmiştir.

Farklı tapınma günlerinin tutulması elbette farklı tapınan insanları basit bir şekilde ayırt eder. Ancak nihayetinde, mesele tapınma günü değildir; mesele, hangi otoriteyi tanıdığımızdır. Üç meleğin uyarı mesajları “her ulusa, her oymağa, her dile, her halka” vaaz edildiğinde, bir hasat başlar. İsa’nın anlattığı hasat benzetmesine benzer şekilde, bu hasadın da iki bölümü vardır. Bu kısma, dünyanın sonunda gerçekleşecek olan son yargılamayı temsil etmektedir (bkz. Matta 12:24).

- Birincisi, Tanrı’nın kendi halkında toplanır (14:14–16).
- İkincisi, Tanrı’dan yüz çevirenlerle ilgilidir (17-20. ayetler).

Burada önceki ayetlerdeki metafor değişmektedir. Daha önce sadakatsizler, Tanrı’nın gazabının şarabını içecekleri konusunda uyarılmıştı. Burada, içinden muazzam miktarda kan akan “Tanrı öfkesinin büyük masarasına” dökülen şarap hâlini alır.

Vahiy 12-14’teki görüm, İsa Mesih ve ejderha, şeytan arasında devam eden büyük savaşı ortaya koyar. Bu savaş, dünya halkının bağılılığıyla ilgilidir; evrenin gerçek hükümdarı olarak kimi tanıdıkları, kimin yasalarına uyacakları ile ilgilidir. Bu, savaşın sonucunu ve 144,000 ve hasatlarının resminde her iki taraf için sonuçları anlatır. Ve en önemlisi, her insanın sonunda bir tarafı seçeceğini ve nihayetinde bu seçimin bizim tercihimiz olduğunu söyler. Akıllıca bir şekilde seçiminizi yapın! **V**

Karşı Reformasyon sırasında Trento Konsili’nde bulunan Katolik liderler.

Keşiflerinize Devam Edin

Amazing Facts

Kutsal Kitap Çalışma Rehberiyle

Bu Kutsal Kitap çalışma rehberleri, daha şimdiden on binlerce kişinin Kutsal Kitap'ın daha pek çok şaşırtıcı ve özgürleştirici gerçeğini keşfetmesine yardımcı oldu. Ve şimdi ÜCRETSİZ Amazing Facts Kutsal Kitap Okulu'nda sunulan bu hayat değiştiren 27 Çalışma Rehber setini bizzat okuyabilir ve yaşayabilirsiniz!

Her ders sizi, peygamberlik, Mesih Karşısı, Canavarın İşareti, kurtuluş ve çok daha fazlasıyla ilgili gerçekler de dahil olmak üzere Kutsal Kitap hakkında son derece net ve kapsamlı bir anlayışa doğru adım adım götürecektir.

Ertelemeyin! Bu morâl yükseltici seri, geleceğe umut ve güvenle bakmanıza yardımcı olacak. Bizi bugün bu adresten ziyaret edin:

AmazingBibleStudies.com

Dersler şunları içerir:

Geride Güvenilebileceğiniz Bir Şey Kaldı mı?
Şeytan'ı Tanrı mı Yarattı?
Mutlak Ölümden Kurtuluş
Uzayda Muazzam Bir Şehir
Mutlu Bir Evlilik İçin Anahtarlar
... ve çok daha fazlası !

Armagedon ve Son Bela

Son Yedi
Bela'nın
kapsamı ve
zamanlaması

Gündoğusu
krallarının
kimliği

Armagedon
savaşının
doğası

Vahiy'in ilk yarısını oluşturan dört görüm birbirini paralel şekilde takip eder ve her biri, Yuhanna'nın zamanından İsa'nın ikinci gelişine kadar olan süreçte meydana gelecek farklı yönleri ortaya koyar. Vahiy'in ikinci yarısındaki görümler ise sadece son zaman olaylarına odaklanır ...

Takipte Kalın: Vahiy 15 ve 16. Bölümler

Vahiy'in ilk dört görümü, tarihsel olanlar, neden bir gün son bir yargılama olması gerektiğini gösterir. Eskatolojik, yani son zamanla ilgili görümler, bu son yargının isyankârlar ve sadıklar için sonuçlarını tasvir eder. Vahiy'in son dört görümü, Vahiy'in daha büyük bir kıyazması içinde yer alan küçük bir kıyazma da oluşturur. Bu küçük kıyazmanın teması, isyankârlar ve sadıkların yaptıkları seçimlerin sonucudur:

1. CEZAYA ODAKLANMAK

A Belalar, 15:1-16:21.

B Belalarla ilgili durumlar: Sahte anne Babil'in yıkılışı, 17:1-19:10.

Bela meleği, Yuhanna'ya büyük fahişeyi gösterir, 17:1-19:8. Yuhanna, meleğe tapınma girişiminde bulunur, 19:9, 10.

2. ÖDÜLE ODAKLANMAK

B' Kutsal şehirle ilgili durumlar: Milenyum, 19:11-21:8.

A' Kutsal şehir: Kuzu'nun gelini Yeni Yeruşalim'in İnişi, 21:9-22:21. Bela meleği, Yuhanna'ya Kuzu'nun gelinini gösterir, 21:9-22:7. Yuhanna, meleğe tapınma girişiminde bulunur, 22:8, 9 (God Cares 2, 425).

Bir Zafer Ezgisi

15. bölümün ilk ayeti, bu görümün konusunu bizi tanıtır: "Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu" yani "son yedi bela" ile Tanrı'nın öfkesinin son bulunduğunu yazar. İkinci ve üçüncü ayetlerde, Yuhanna "canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar" ı gördüğünü yazdı: "Tanrı'nın verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı. Tanrı kulu Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı" Bu unsurlar yani belalar ve denizin yanında söylenen zafer ezgisi, bu görümün, Mısır'daki kölelikten İsrail'in kurtuluşuna dair tanıdık bir Eski Ahit hikâyesine dayandığını gösterir.

YAHVE [Tanrı] antlaşmasını haklı çıkardığı ve İsrail'i bir dizi bela aracılığıyla esaret evinden kurtardığı gibi, Mesih de bir dizi bela göndererek sadık halkının nihai kurtuluşunu gerçekleştirecektir (Hans K. LaRondelle, "Son Yedi Belaya Bağlamsal Yaklaşım," Sempozyum II, 143).

Diğer Kutsal Kitap çevirileri, bu insanların bu ezgileri söylerken "denizin yanında" ifadesini kullanarak tasvir ediyor. Örnek olarak, Kutsal Kitap İngilizce versiyonlarından biri olan New Revised Standard Version'a bakınız.

"Onların Gazabının Büyük Günü" John Martin, 1853.

“”

Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi.

—Vahiy 16:8

Vahiy'in önceki görümlerinde olduğu gibi, bu görünümde de olaylar göksel tapınaktan gelir.

15. Bölüm, "Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleşin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi" ayetiyle sona erer. Vahiy 22:11, insanların artık değişmeyeceği bir zamanın geleceğini söyler. Kötülük yapan, yine kötülük yapacak ve Kutsal olan Kutsal kalacaktır.

15. Bölümün bu son ayeti, belaların o zaman zarfında gerçekleşeceğini gösterir. Hiç kimsenin tapınağa giremeyeceği zaman, Mesih'in günahkârlar için aracılık etme işi sona ermiş olacaktır.

Sonra 16. bölüm, bireysel belaların dökülmesiyle ortaya çıkan etkileri anlatmaya devam eder. 14. bölüm, "Tanrı öfkесinin şarabı" ifadesini tanıtmıştır. Meleklerin taşıdığı kâselerde bu şarabın bulunduğu ifade edilir. Yedi bela olması da onların dolu olduğunu, eksiksiz olduğunu gösterir.

Daha önce belirtildiği gibi, içerikleri ve Vahiy'in yapısındaki yerleri açısından, yedi borazan sesi belalarla paralellik gösterir. Borazan sesleri etkileri açısından sınırlıydı. Dünya sakinlerini uyarıp tövbeye çağıran birer uyanış çağrısı işlevi gördüler, böylece gelecek olan yargının tam etkilerini yaşamamaları için tövbe edebilirlerdi. Ancak "Son yedi bela"nın (15:1) zamanında herkes Tanrı lehinde veya aleyhinde bir karar vermiştir. Tapınakta daha fazla aracılık yoktur. Merhamet zamanı yani Tanrı'nın lütfu, geçmiştir. Bu belalarla Tanrı, yargısının hükmünü uygulamaya başlar.

Mısır'daki Belalar gibi

İlk beş bela, Tanrı'yı inkâr edip, O'nun sadık takipçilerine zulmeden kişileri ve çevrelerini vurur. Bu belalar, Mısır'a düşen belalara çok benzemektedir. Ve sonuçlar büyük ölçüde aynıdır. Firavun sonunda Tanrı'yı tanımaktan ve kötü yollarından tövbe etmekten kaçındı. Bu belaları deneyimleyenler de Tanrı'nın

merhametini ve lütfunu aramak yerine inatla tövbe etmeyi reddetmektedir. Onlar isyanlarında kararlıdır. Firavun'un sürekli isyanı sonucunda hem o hem de ordusu Kızıldeniz'de öldü. Vahiy'in sonraki bölümleri, Tanrı'nın son zaman muhalefetinin isyanının onları bir ateş gölünde ölüme götüreceğini söylüyor.

Altıncı ve yedinci belalarla birlikte imgeler değişir. Vahiy, sadık takipçilerini onları yok edecek olanlardan kurtarmak için Tanrı'nın ne yapacağını tasvir etmeye devam etmektedir.

Ancak buradaki benzetmelerde Mısır ve Firavun ve Kızıldeniz değil de "büyük Fırat Irmağı" (12. ayet) ve "büyük Babil" (19. ayet) kullanılmıştır.

Nebukadnessar'ın Yahuda'yı mağlup

Kutsal Kitap devirlerinde şarap genellikle seyreltilerek servis edilirdi. Vahiy 14:10, Yargılama Gününde Tanrı'nın öfkесi şarabının sulandırılmayacağı konusunda uyarır; "saf olarak" sunulacaktır.

etmesi yani Yeruşalim'in ve tapınağının yıkması ve ölüm ve sürgün yoluyla ülkenin nüfusunu azaltması, Babil'i Eski Ahit peygamberlerinin yazılarında kötülüğün nihai somut örneği haline getirir. Bu nedenle, Babil'in yıkılışı ve ardından Yahudi sürgünlerin serbest bırakılması ve geri dönüşü, kurtuluş tarihinde İsrail'in Mısır'dan kurtuluşu kadar eşit derecede önemli bir yere sahiptir.

Daniel, Yeşaya, Yeremya ve Yunan tarihçiler Ksenofon ve Herodot, bunun nasıl olduğunu bize anlatır. Koreş, Babil İmparatorluğu'nun doğusundaki Medler ile Persleri birleştirdi. Sonunda birleşik kuvvetleri Babil, imparatorluğun başkenti üzerine kuşatma düzenledi. Ancak Babil bol miktarda yiyecek deposuyla yoğun bir şekilde güçlendirilmiş bir şehirdi ve şehrin ortasından geçen Fırat Irmağı ona bol su sağlıyordu. İrmak üzerindeki kapılar, düşman ordularının ırmak yatağı aracılığıyla şehre sızmasını engelliyordu.

Ancak Med-Pers ordusu, Fırat Irmağı alçaldığında Babil'e saldırdı. Ayrıca Yunan tarihçilerine göre Med-Pers kuvvetleri ırmağın seviyesini daha da aşağıya indirmek için ırmağın yönünü değiştirdiler. Böylece

"Cehennem." Steve Creitz.

Koreş'in askerleri ırmak kapılarının altından şehre sızmayı başardılar ve sürpriz bir saldırıyla Babil'in kendilerinden çok emin olan savunmacılarını yendiler!

Yuhanna'nın görünümünde altıncı ve yedinci belanın betimlemesi bu hikâyenin terimleriyle anlatılır. 12. ayet, altıncı belanın Fırat Irmağı'nı kurutarak doğudaki kralların yolunu hazırlayacağını söyler. Bu, açıkça Med-Pers ordusunun saldırısını kolaylaştıran Fırat Irmağı'nın kurumasına dayanan bir imgedir. Yedinci bela, Babil'in yıkımını anlatan tasvirlerle devam eder:

dünyanın gördüğü en büyük deprem, şehrin bölünmesi ve Babil'in Tanrı'nın huzurunda anıldığı, "ateşli gazabının [Tanrı'nın] şarabını içeren kâse" (19. ayet) ifadesi.

Gündoğusundan Gelen Krallar

İşte bu aşamada Vahiy'in geri kalanı, altıncı ve yedinci belalarda kısaca çizilen resmi daha da geliştirmektedir. Bu bölümü, bu iki belada verilen bazı detaylara kısaca göz atarak tamamlayacağız.

Koreş ve komutanları, Babil'in yenilgisinin ve dolayısıyla Tanrı'nın halkının

Vaat Edilmiş Topraklar'a dönüşünün sağlayıcıları olan gündoğusundan gelen krallardı. Yeşaya, Koreş'i Mesihsel terimlerle anlatmıştır (örneğin, Yeşaya 45:1). Önemli bir şekilde, Hezekiel'in tarif ettiği tapınağın doğu kapısı kalıcı olarak kapanmıştı, çünkü "İsrail'in Efendisi olan Tanrı bu kapıdan girmişti" (Hezekiel 44:2; ayrıca 43:4). Mesih ve göksel ordular, Vahiy 16:12'deki "gündoğusundan gelen krallar"dır.

Altıncı belada "üç kötü ruh" ortaya çıkıyor (13 ve 14. ayetler). Bu üç ruh 14. bölümdeki üç meleğin şeytansı emsalleridir. Melekler, müjdeyi tüm uluslara duyurur ve her yerde insanları başlamak üzere olan büyük kozmik çatışmada Tanrı'nın tarafına katılmaya davet eder. Cinler, "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın" krallarını toplayarak sahte üçleme adına çalışırlar.

Son olarak, altıncı bela, bu güçlerin "Armagedon"daki son savaş için toplandığını söylüyor. Bazı insanlar için Armagedon terimi, yıkıcı bir küresel savaş anlamına gelir. Diğer insanlar için ise Orta Doğu'da Rusları, Afrikalıları, Çinlileri veya Batı uluslarını içeren belirli bir son zaman savaşı anlamına gelir.

Bu terimin kendisi, bu savaşın doğasını veya konumunu belirlemede bize çok yardımcı olmaz. Armagedon adında bir yer yoktur. Kelime, "Megiddo dağı" gibi bir anlama gelebilir, ancak Megiddo ova üzerindedir. Muhtemelen, Vahiy'deki diğer çoğu isim gibi sembolik olması amaçlanmıştır. Sadece bağlam, onu doğru bir şekilde anlamamıza yardımcı olabilir.

1. Altıncı beladaki savaş "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş" (14. ayet) olarak adlandırılır. Bu, Tanrı'nın evrensel yargılama günü için Kutsal Kitap'taki bir terimdir.

2. "Sonra canavarı, dünya krallarını ... savaşmak üzere toplanmış gördüm" ayetiyle Vahiy 19:19, onların hepsinin Mesih'e ve ordusuna karşı canavarla birleştiğini söylüyor.

3. Daha önce belirtildiği gibi, altıncı ve yedinci belalar aynı olayın bir parçasını anlatır: Babil'in yıkılışını. Vahiy 17-19, bu olayı daha da detaylandırır. Bu bölümler, dolayısıyla, Kutsal Kitap'ın "Armagedon savaşı" olarak adlandırdığı

olayı daha iyi anlamamızı sağlar. Bir sonraki bölümde, Vahiy'in o kısmına bakıyor olacaksınız.

Kutsal Kitap, Armagedon'u dünyanın ulusları arasındaki bir savaş olarak tasvir etmediği açık görünüyor. Bu, şüphesiz yeryüzünde gerçek bir kan dökülmesini de beraberinde getirecektir. Ancak en nihayetinde bu, iyi ve kötü arasındaki bir savaştır; bu savaşta, bir yanda Şeytan'ın güçleri ile onun yöntemlerini benimseyenler ve diğer yanda Kuzu ile O'nun tarafında yer alanlar vardır. **V**

Tanrı'nın Öfkesi

Kutsal Kitap, Tanrı'nın sevgi olduğunu söyler. Bazen bu ifadeyi, Vahiy gibi bölümlerde yer alan "öfke"sini canlı bir şekilde resmeden pasajlarla uzlaştırmayı zor buluyoruz. O eğer bir öfke Tanrı'sıysa ve insanlara bu kadar korkunç şeyler yapıyorsa, nasıl sevgi Tanrı'sı olabilir?

Tanrı, Kendi öfkesine maruz kalanları sevmez. Hem Eski hem de Yeni Ahit, Tanrı'nın "kötü kişinin ölümünden sevinç duymam" (Hezekiel 33:11; ayrıca bkz. 2. Petrus 3:9) ifadesi konusunda tutarlıdır. Ancak günah kötüdür çünkü suçlulara olduğu kadar masumlara da zarar vermektedir. İlişkileri bozar ve kalpleri kırar. Tanrı'nın öfkesi, evrene günahın getirdiği acı ve ölümden kurtulma kararlılığıdır. Ve günah yalnızca "özgür ahlâki temsilcilerde" — seçim gücüne sahip akıllı varlıklarda mevcuttur. Bu, evrendeki günahı ortadan kaldırmak için Tanrı'nın günah barındıranları yani O'nun lütfunu reddeden ve O'na bağlılık yerine günaha sarılanları ortadan kaldırması gerektiği anlamına gelir.

Putperestlik,
Yanlış
Öğretiler ve
Küfür

*Fahişе'nin
Kıyameti*

Alınna şu gizemli ad yazılmıştı: BÜYÜK BABEL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI.

—Vahiy 17:5

Vahiy 15 ve 16, İsrail'in Mısır ve Babil'den kurtuluş hikâyelerinden alınan temalar ve imgeleri kullanarak Tanrı'nın sadık takipçilerine sağladığı kurtuluşu tanıtmıştır. Burada ve sonraki iki bölümde inceleyeceğimiz 17. ve sonraki bölümler, zulmedenlerin yok edilmesini ve Tanrı'nın sadıkları için yaptığı yeni vaat edilmiş toprakları daha ayrıntılı olarak anlatarak bu taslağı genişletiyor.

Vahiy'deki diğer bir kıyazmada, Yuhanna, Yuhanna kötü güçlerin yok edilmesini görürken, görümlerindeki sıralamaların tersine bir düzen izlenir: İlk olarak Babil (17. ve 18. bölümler), ardından canavar ve sahte peygamber (19. bölüm) ve nihayetinde şeytan, ejderha ölür (20. bölüm).

Kötülerin ve doğruların kaderleriyle ilgili **bu bölümler arasındaki benzerlikler,** Vahiy 17:1, 2 ile 21:9, 10 ve Vahiy 19:9, 10 ile 22:6-9'u karşılaştırdığımızda özellikle belirgin hale gelir.

Ne Öğreneceksiniz

Tanrı'nın düşmanlarının kimliği hakkında daha fazla bilgi

Armagedon'dan önce Tanrı'nın düşmanlarının O'nun halkını ne yapmaya zorlayacaklar

Yargının yedi ezgisi

Takipte Kalın:

Vahiy 17. ve 18. Bölümler

Vahiy 16, Babil'i bir şehir olarak resmeder. 17. bölümde ise ona bir fahişe denir. Burada Vahiy, Eski Ahit imgelerini kullanmaktadır (örneğin, Yeşaya 1:21; Hoşea 2:2, 4; Yereya 3:1-3, 8, 9; Hezekiel 16:15-34). Eski Ahit peygamberlerinin fahişeler olarak adlandırdıkları uluslar İsrail ve Yahudiye uluslarıydı. Tanrı'nın halkı kendi kendilerini inançsız putperestlere dönüştürmüşlerdi. O halde Vahiy'de anlatılan son zamanın fahişesi Babil, yabancı bir politik baskıcıyı değil, kötü yolda olan kiliseyi yani Hıristiyan halkını temsil ediyor olmalıdır, üstelik bu sahte Hıristiyanlar Tanrı'nın inançlı halkına zulmetmişlerdir!

Vahiy'in 17-19. bölümlerinde çizilen resim, son zamanlarda Tanrı'ya karşı olan güçler hakkındaki anlayışımıza daha fazla ayrıntı, yeni bir unsur ekler. Vahiy 17:1, fahişenin "engin suların kenarında" oturduğunu tasvir eder ve 15. ayet, bu suların "halklar, toplumlar, uluslar ve diller"

“Kadının, kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm.”

—Vahiy 17:6

olduğunu belirtir. 3. Ayet, fahişenin, yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturduğunu söyler. Sonra 9 ve 12. ayetler, başların aynı zamanda tepeler, boynuzların ise krallar olduğunu belirtir. Daniel'in kehanetleri, başların, dağların, boynuzların ve kralların hepsinin bir şeyi temsil ettiğini açıkça ortaya koyar: ulusları. Diğer bir ifadeyle, fahişenin üzerinde oturduğu — onu destekleyen— halklar ve kalabalıklar düzensiz kitleler değil, daha ziyade örgütlü siyasal organlardır.

İşte bu bölümlerin son zamanlarına ilişkin anlayışımıza kattığı yeni unsur budur: Tanrı'nın ve O'nun inançlı takipçilerinin karşıtları, dinsel ve siyasal kurumların dünya çapındaki birleşik güçlerinden oluşmaktadır!

Hıristiyanlık Dışı Zorlama

13. ve 14. Bölümlerin ortaya koyduğu gibi, bu güçler dünyadaki tüm insanları kendi emrettikleri gibi tapınmaya zorlamaya

İsa şiddet kullanılmasını reddetmiştir çünkü O şöyle demiştir, “Benim

krallığım bu dünyadan değildir” (Yuhanna 18:36; ayrıca Matta 26:52). İlyas’ın İzebel’den kaçıp sığındığı mağarada öğrendiği gibi, Tanrı insanlarla şiddet tehditleriyle değil, Ruh’un sakın ve ince sesiyle konuşur. Bazıları, insanları Tanrı’nın iradesine uymaya zorlayarak dünyanın ahlâkî durumunun iyileştirilebileceğini düşündü. Ancak İsa, bir insanı kirletenin insanın içindeki şey olduğunu söylemiştir; dışarıyı temizlemek çok az bir fayda sağlar (Markos 7:15-16). İsa Nikodim’e, Tanrı katında geçerli olan tek dinsel değişimin kökü olarak Kutsal Ruh’un getirdiği yenilenmeyi göstermiştir (Bkz. Yuhanna 3).

çalışacaklardır. Ancak onlar Hıristiyan olduklarını iddia etseler de aslında değillerdir.

Vahiy’de eleştirilen “fuhuş” hem dünyanın uluslarının Babil’in dinden sapma olarak kabul ettiği yanlış öğretileri benimsemesi hem de güçlerinin onun kararlarını ve taleplerini uygulamak için onunla birleşmesi anlamına gelir. Babil’in canavar üstüne binmesi, siyasal güçlerin sapkın dinsel kurumları desteklediğini ve dinsel kurumların siyasal güçleri kendi amaçları doğrultusunda kontrol ettiğini gösterir. Bunu Vahiy 17. Bölüm 18. ayet şöyle açıklar, “Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir”.

Yuhanna, bu kadın için şöyle yazmıştır, “Kadının, kutsalların ve İsa’ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm” (6. ayet). Pagan bir gücün kutsallara zulmetmesi Yuhanna’yı şaşırtmazdı. Onların kanıyla sarhoş olan sözde bir Hıristiyan gücü, Yuhanna için sürpriz oldu.

Ancak buradaki bu bölümler, öncelikle Babil’in gücü hakkında değildir. Bu bölümler, onun yargılaması ve yıkılması hakkındadır. Altıncı bela, Babil’in

üzerinde oturduğu ırmağın kurummasının onun düşüşünü hızlandırdığını gösteriyor. 17. Bölüm aynı olayı farklı terimlerle tasvir eder ve onu daha net bir hale getirir: “Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar” (16. ayet).

Tarihçiler Thomas ve Gertrude Sartory, “Dünyadaki hiçbir din ... farklı şekilde inanmış bu kadar milyonlarca ... insanın vicdanına sahip değildir. Hıristiyanlık şimdiye kadar var olmuş en ölüm saçan dindir” şeklinde yazmıştır.

Diğer bir deyişle, Vahiy, dünyanın uluslarının, sapkın Hıristiyan dinsel kurumları desteklemek için birleştiği ve tapınma biçimlerini zorlamaya çalıştığı, ancak daha sonra bu kurumlara karşı dönüp onları yok edeceğini söyler. Bu, Armagedon savaşının ilk gerçek çatışmasıdır.

Yedi Ezgi

Vahiy’in bu bölümünün geri kalanı, yine bir kiyazma halinde düzenlenmiş yedi ezgiden oluşuyor. Bunlar şu şekilde özetlenebilir:

A Melek gür bir sesle bağırdı:

“Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı!”

B Gökten başka bir ses işittim: ““Ey halkım!” diyordu. ... çık oradan!”

C Dünya kralları ... ağlayıp

dövünecekler: “Vay başına koca kent ...!”

C’ ‘Dünya tüccarları ... ağlayıp yas tutuyor: “Vay başına, vay!”

C’ Gemi kaptanları, yolcular, ... hepsi ...: “Vay başına koca kent, vay!”

A’ Sonra güçlü bir melek ... şöyle dedi: “Koca kent Babil de işte böyle şiddetle atılacak.”

B’ Gökten sesler: ... Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı. (Maxwell, *God Cares*, 462, 463).

Bu yedi ezgi de Vahiy’in geri kalanı gibi, Eski Ahit kehanetlerine dayanır (örneğin, Yeremya 50, 51; Hezekiel 26–28). **İlk iki ezgi**, Babil’in tekrardan yıkılışını duyurur,

Tanrı’nın halkını ondan ayrılmaya çağırır (Tanrı’nın halkı olarak kalacaklarsa, ikisi de ayrılmayı seçmeli ve bu seçime göre hareket etmelidir) ve ona layık olduğu yargılamayı verilmesini ister.

Sonraki üç ezgide, dünyanın kralları, tüccarları ve denizcileri Babil’in yok oluşu üzerine yas tutar. Burada, dinsel inançları nedeniyle Babil’i ille de desteklemedikleri ortaya çıkıyor. Vahiy Kitabı, “Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık” (Vahiy 18:11; ayrıca 19. ayet) diye belirtir. Onlar, Babil’in yıkılışı nedeniyle kaybettikleri zenginliğe yas tutarlar. Onlar işlerine geldiği için Babil’i desteklediler; bu işlerine geliyordu ve bundan kazanç sağlıyorlardı.

Bu ezgilerdeki adalet temasını fark edin: “Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin” (6. ayet). Dinsel ve siyasal kurumlar hep birlikte, “yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin ne de satabilsin” (13:17) diye bir ifadeyle boykot uygulamıştı. Şimdi bu komplonun bir parçası olan tüccarlar acı çekmektedirler, “Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık” (18:11).

Benzer bir şekilde, 18:20’nin son cümlesi, kelimenin tam anlamıyla tercüme edilen son satırı şöyledir: “Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı”. Babil kutsallara karşı hüküm vermişti ve Tanrı onu yargılayıp kutsalların hakkını alır yani Tanrı bu hükmü bozmuştur. Eski Ahit, sahte suçlamalarda bulunanların masumları suçladıkları cezalara çarptırılması gerektiğini belirtir. Tanrı böyle bir adaleti uygular. **Altıncı ezgide**, “güçlü bir melek” açıkça ifade eder: Babil, öldürülenlerin ölümünden sorumludur; bu nedenle o da ölmelidir (21-24 ayetleri arası).

Bir Kalabalığın Ezgisi

Son ezgi, yani **yedinci ezgi**, “gökte büyük bir kalabalık” tarafından söylenir (19:1). Göklerdeki bir “ses”- 24 ihtiyar, dört yaratık ve tahtın etrafındakiler dünyadaki Tanrı’nın hizmetkârlarını Efendi’yi övmeye çağırır. “Çünkü O’nun yargıları doğru ve adildir. Yeryüzünü fuhşuyla

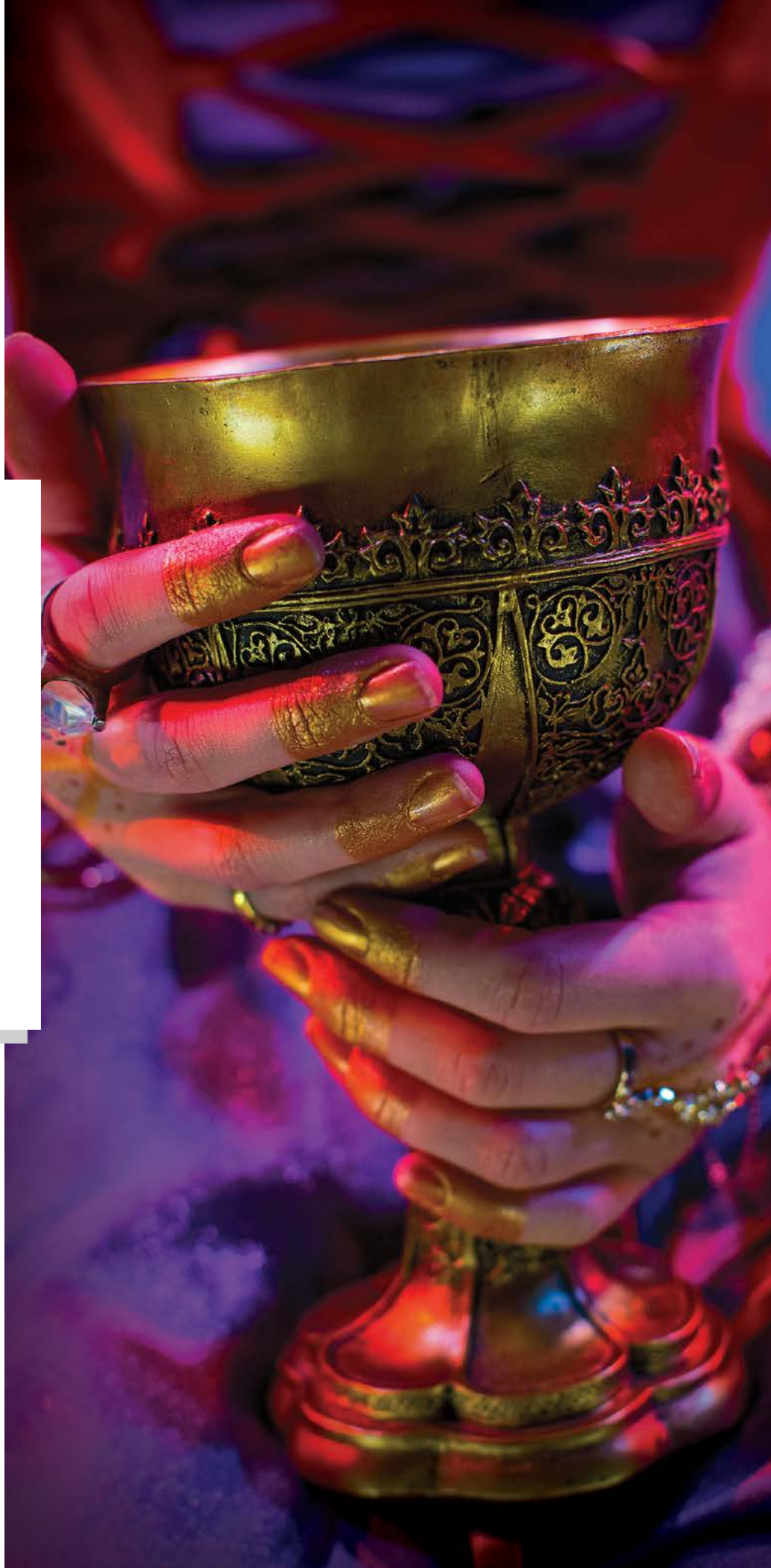
yozlaştıran Büyük fahişeyi yargılayıp Kendi kullarının kanının öcünü aldı” (2. ayet). Ama Tanrı’nın kutsallara yapılan baskıya son vermesi ne kadar harika olsa da onlar için daha fazlasını da yapmıştır. Tanrı onları Kuzu’nun evlilik yemeğine davet etmiştir (9. ayet).

Bu gelin kimdir? Vahiy 21:2’de, Yuhanna “Kutsal kentin, yeni Yerus alim’in gökten, Tanrı’nın yanından indiğini gördüm. G veyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi” şeklinde yazmıştır. Bu, “Giymesi için ona temiz ve parlak ince keten giysiler verildi” denen şehir “kutsalların adil i leri” (19:8) ile, fahi e

“Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa, aralarında sorun olan iki kişi Efendi’nin önünde k hinlerin ve o dönemde görevli yargıçların önüne çıkarılmalı. Yargıçlar sorunu iyice ara tıracaklar. Eğer tanı ın kardeşine karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa, kardeşine yapmayı tasarladığını kendisine yapacaksınız. Aranızdaki k t l   ortadan kaldırmalısınız” (Yasa’nın Tekrarı 19:16-19).

Şehir Babil’in tam olarak zıddıdır. Bu “yeni Yerus alim”, yakında sakinleri olacak olan insanları temsil eder. Bu kişiler, Mesih’in sadık kilisesi, Tanrı’ya güvenip O’na sevgi, gerçeklik ve kutsallıkla hizmet etmeyi seçen tüm insanlardan olmaktadır.

7. Ayet, Kuzu’nun “d  n n  ba lıyor, gelini hazırlandı” diyor. Kilise bu hazırlanmaya aktif olarak katılır. Mesih’in lütfu bizlerin pasif kalmasına izin vermez. Vahiy Kitabı sürekli olarak bir yanıt verilmesini istemektedir; bu kitap, sonunda Tanrı’nın inançlı takipçileri sayılacak olanları, doğru kişilerin  d l n n  paylaşmak isteyenleri dayanmaya ve itaate  a ırmaktadır. (Bkz. Vahiy 7:14; 12:11, 17; 14:12; 21:7.) **V**

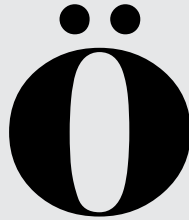

Kralların Kralı Geri Dönüyor *Kötülüğün ve Ölümün Sonu*

*Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim:
“İşte, Tanrı’nın konutu insanların arasındadır. Tanrı
onların arasında yaşayacak. Onlar O’nun halkı olacaklar,
Tanrı’nın kendisi de onların arasında bulunacak.*

—Vahiy 21:3

nceki bölümde Armagedon’un ilk savaşının Vahiy 17:16’da tarif edildiğini gördünüz. Bu bölümde ele alınan pasaj, 19:11-21:8, o son zaman savaşının bir sonraki muharebesini tasvir ediyor. Bu çatışmayı doğru kişilerin katılacağı Kuzu’nun düğün yemeğine zıt olarak kuşların tüyler ürpertici bir akşam yemeği olarak resmediyor.

Takipte kalın: Vahiy 19–21 Arası Bölümler

Ne Öğreneceksiniz

Vahiy'in iki bayramı

Şeytanın kaderi

1000 yıllık egemenlik sırasında neler olur

Vahiy'in bu kısmı, 15. bölümle başlayan kronolojik son zaman sıralamasını devam ettirir ve yedi mühür temsil eder.

1. Her ikisi de beyaz atlı binicilerle başlar
2. Her ikisi de yargılamayla öldürülenleri ilişkilendirir.

İlk olarak, krallar ve güçlü adamlar ve özgür ve köle tüm insanlar, kendilerini Kuzu'dan saklamak için ölümü çağırırlar. İkinci olarak, bu topluluğun ölüm arzusu yerine getirilir.

Bu bölümün ilk sahnesinde, Yuhanna gökyüzünden gelen beyaz bir atın ve bir binicisinin olduğunu yazdı. Bu binici adaletle yargılayan ve savaşan biridir. Binici, kana batırılmış bir kaftan giyer ve başında "çok sayıda" taç bulunur; bu, daha önceki bölümlerdeki hayvanların başları ve boynuzlarındaki taçlardan farklıdır. O, evrenin en üstün krallığıdır, O "KRALLARIN KRALI VE EFENDİLERİN EFENDİSİ" dir (16. ayet).

Yuhanna, O'nun "Tanrı'nın Sözü" adıyla anıldığını yazdı (13. ayet) ve bu da Yuhanna'nın İsa için kullandığı isimdir (Yuhanna 1:1; 1. Yuhanna 1:1). Yaratılıştaki, Söz konuşarak evreni var etmiştir; şimdi konuşması keskin bir kılıca dönüşerek yok etmektedir (15. ayet).

Bu ayetlerin anlattığı olay, Mesih'in ikinci gelişidir. 14. ayete dikkat edin: "... gökteki ordular,

beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı". İsa, Kendisi döndüğünde bütün meleklerin O'nunla geleceğini söylemiştir (Matta 25:31). Vahiy, O'nun "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı" çiğnemek için geleceğini söyler (Vahiy 19:15). Vahiy 14:18-19, şarap masarasının bu şekilde işlenmesini doğrudan ikinci gelişle ilişkilendirir.

Armagedon Savaşı'nın Sonucu

Vahiy 19:17-21, Armagedon savaşının ana muharebesini anlatır. 19. ayet iki tarafı anlatıyor: "Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm". Yukarıda belirtildiği gibi, kayaları ve dağları Mesih'in yüzünden gizlemek için çağırılanların ta kendisidir bunlar (18. ayet ile 6:15. bölümle karşılaştırınız). 18. ayet, bu çatışmanın evrensel olduğunu anlamamızı sağlar; "hepsini [herkesi]" içerir.

O halde Armagedon, yalnızca bir Orta Doğu savaşı ya da tüm dünya ulusları arasındaki bir savaş değildir. Armagedon'da,

Bazıları 20:8, 9.
bölümlerdeki çatışmanın da Armagedon'un bir parçası olarak kabul edilmesini gerektiğini ileri sürüyor.

Ulusların keskin bir kılıçla vurulması gibi, 15. ayetteki ikinci resim- demir çomakla hükmetmek sadece sağlam bir yönetimden çok yıkımı tasvir eder; Mezmurlar 2:9'a bakınız. Ayrıca üçüncü görüntü olan şarap üreten masara da ölümün bir görüntüsüdür; Vahiy 14:17 ile karşılaştırınız.

canavara tapınmayı veya onun işaretini almayı reddeden insanlar da dâhil olmak üzere, yeryüzünün güçleri Tanrı'nın güçlerini devirmeye çalışır (20. ayet).

Sonuç kesindir: "Canavarla onun önünde doğüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. ... Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı" (20. ayet). Bu, Vahiy'in, bu figürlerin temsil ettiği siyasal ve dinsel güçlerin evreni bir daha asla rahatsız etmemek üzere yok edileceğini söyleme şeklidir.

"Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağızından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyle doydu" (21. ayet).

Hezekiel, kuşların akşam yemeği tasvirini yeni şehir ve tapınağın bir tanımlaması takip etti. Vahiy bu düzeni takip eder; 19, 21, 22. bölümlere bakınız.

Kuşların onları yemesinin bu görüntüsü Hezekiel 38 ve 39'dan alınmıştır. O zamanlar yurtcu hayvanlara yem olmak utancın en doruk noktasıydı.

O halde bu ayetlerde Vahiy, Mesih'in dönüşünde kötülerin başına gelenleri açıklar. Keskin kılıçla öldürülürler, demir çomakla kırılırlar ve Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarasında çiğnenirler. Kuşlara yem olurlar. (Ayrıca bkz. 2. Selanikliler 1:7-10; 2:8.)

Yani Vahiy 19, iki akşam yemeği tasvir ediyor. Birincisi olan Kuzu'nun evlilik şölenine tüm insanlar davetlidir. O akşam yemeğine katılmayı reddedenler, ikincinin menüsüne yem olarak dâhil olurlar. Tanrı sadece bu iki seçeneği sunar. İkisinden birini seçmeliyiz. (Bkz. Matta 22:1-14.)

Şeytanın Kaderi

Sonra, gelişinin ardından, Mesih doğru kişileri bin yıl O'nunla "birlikte" yaşamaları ve egemenlik sürmeleri için göğe aldı (20:4).

Kötülerin hepsi ölmüştür. Canavar ve sahte peygamber sonsuza dek yok olmuş ve Babil yıkılmıştır. Bu durumda sadece "İblis ya da şeytan denen o eski yılan" olarak bilinen kişi (2. ayet) hesap vermemiştir.

Yuhanna, bir meleğin gökten geldiğini ve onu "yakalayıp" "bin yıl için bağladığını" ve onu "bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha

Dikkat edin, savaş henüz başlamadığı için savaşçının kanı Kendi kanı olmalıdır.

İsraili bir arkeolog, Orta İsrail'deki Kibbutz Hafetz Haim yakınında bulunan 1,400 yıllık bir şarap masarasına iner. Alışılmadık şekilli masara, son derece büyüktü ve kendi zamanına göre oldukça gelişkindi.

20. bölümü nasıl anlarız?

İsa'nın dönüşünde, melekler dört bir yandan doğru kişileri toplar ve ardından İsa, halkını, O'nun olduğu yerde O'nunla birlikte olmaya götürür. Doğruların Kuzu'nun gökteki evliliğini kutlamak için ikinci gelişinde dünyadan alınması, 20. bölümde anlatılan milenyumu anlamak açısından önemlidir. (Bkz. Matta 24:30, 31; Yuhanna 14:1-3; 1. Selanikliler 4:16.)

saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attığını” (1-3 ayetler arası) yazmıştır.

Aslında, şeytan koşullar tarafından bağlıdır. Artık ulusları aldatamıyor çünkü artık aldatacak kimse kalmadı. Kötülerin hepsi öldü ve İsa doğru kişileri göğe “aldı”. (Ayrıca Yeşaya 24:21-23'e bakın.)

Milenyum

Sonraki üç ayet (Vahiy 20:4-6), bu bin yıllık dönemde, Kutsal Kitap'taki ünlü “bin yıl” ya da diğer ismiyle milenyumda doğruların ne yaptığını anlatır. Onlar Mesih ile birlikte yaşar ve hüküm sürerler ve onlara yargılama verilir. Öldürülenler beşinci mühür altında şöyle yakardılar, “Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?” (6:10). Tanrı, onların yargıladı ve onların intikamını aldı. Ve şimdi Tanrı, onlara da yargılama fırsatı veriyor.

Yuhanna, yargılamanın “İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlere” (4. ayet) verildiğini yazdı. Vahiy'in ilk ulaştığı kişiler, İsa'ya inançları nedeniyle ölümle yüzleşen kişilerdi. Yuhanna, özellikle birinci yüzyıldaki Hıristiyanları cesaretlendirmek için buradaki öldürülenleri seçmiş görünüyor. Ancak öldürülen olsun ya da olmasın, Mesih'in adını anan herkes şeytanın öfkesine uğrar. Muhtemelen tüm doğru kişiler bu yargılamayı yapacaktır.

Kimin kurtarılacağına ve kimin kurtarılmayacağına onlar karar verecek anlamına gelmiyor. Bunların hepsi, ikinci gelişten önce belirlenmiştir zaten.

Ancak son yargılamanın üç aşaması vardır. Birinci aşama, geliş öncesi bir yargıdır (Mesih'in dönüşünden önce) ve bu sahte bir şekilde Hıristiyan olduğunu iddia edenleri gerçek Hıristiyan olanlardan ayırır. (Bu, Daniel 7:9, 10, 13, 14; 8:14; 9:25; Vahiy 3:5'te bahsedilen yargılamadır.)

Ardından, cennette bin yıllık yargı gelir; kutsalların dünyayı ve hatta melekleri dâhi yargılayacağı zamandır bu.

Görünüşe göre, kötüler sonsuza dek yok edilmeden önce, Tanrı doğru kişilerin evrendeki her varlığın durumunu gözden geçirmesine ve hepsine adil bir şekilde davranılıp davranılmadığına karar vermesine izin verecek. Burada bir anlamda, doğru kişiler Tanrı'yı yargılıyorlardır. Bu yargılama, onların Tanrı'nın adaletine, doğruluğuna ve sevgisine olan inançlarını sonsuza dek sağlamlaştıracaktır.

Son Yargılama

20. bölümün 7-10 ayetleri, yargılamanın son aşamasını, uygulanış aşamasını hızlı bir şekilde özetler. Burada Tanrı, kendisinin bildirdiği ve kutsalların onayladığı hükümlerin kararları yerine getirir. İsa hem iyilik yapmış

Vahiy'de “taht” kelimesi 47 kez geçmektedir. Tanrı'nın veya Mesih'in tahtı kullanıldığında, her zaman cennette bulunur. Tanrı ancak milenyumdan sonra yeryüzünde egemenlik sürecektir (21, 22. bölümler). Vahiy'deki diğer bölümler de canavarı yenenlerin gökte hüküm sürdüğünü resmeder. (3:21; 4:1, 2, 6; 15:2 bölümlerine bakınız.)

"Altın Terazi." Lars Justinen.

Vahiy 20:8'deki "Gog ve Magog"un kökeni Hezekiel'in (38 ve 39. bölümler) kuş ziyafetinin tasvirinden gelmektedir. Onlar, bu yargıda yok edilecek Tanrı'nın halkının düşmanlarıydı. Vahiy'de 19:18, onların dünyadaki tövbe etmeyen tüm insanları temsil ettiğini gösteriyor.

"Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz?" —1. Korintliler 6:2

olanların hem de kötülük yapmış olan tüm insanların eninde sonunda diriltileceğini söylemiştir.

"Yaşam dirilişi" ikinci gelişinde gerçekleşir. "Yargılanmak üzere diriliş" ise milenyumun sonunda gerçekleşir. Şeytanı zindanından çıkararak ve tüm dünya uluslarını aldatmak için dışarı çıkmasını sağlayan bu diriliştir (7 ve 8. ayetler). Şeytan yine insanları aldatabilmektedir çünkü insanlar yeniden yeryüzünde yaşıyor olacaklar.

Sonraki iki ayet hikâyenin sonunu anlatır. Şeytan, tüm dünyanın tüm kötülerini bir araya toplar ve Tanrı'nın krallığını devirmek için son bir girişimde bulunur. Onlar "kutsalların ordugâhını ve sevgili kenti" kuşatırlar ki bu bölüm 21:2'de bin yılın ya da milenyumun sonunda gökten, Tanrı'nın yanından indi şeklinde tanımlanan şehirdir ancak bunun yerine, Tanrı'dan "gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti" (20:9) şeklinde tanımlandığı gibi onlar yok olur.

Bu kısa senaryoda, kötülerin aldığı cezanın ve katlandıkları yargının adil olduğunu görüyoruz. Onlar diriltildiklerinde,

günahlarından tövbe etmezler ve merhamet dilemezler. İsyanlarını sürdürürler ve gerçekten de reddettikleri Tanrı'yı fiziksel olarak devirmeye çalışırlar.

20. Bölüm 11-15 ayetleri, bu ayetlerde tasvir edilen sonun bazı ayrıntılarını aktarır. (Bu bölüm, önceki sahneyi genişlettiğinin bir göstergesi olarak aynı insanların ateş gölüne atıldığıyla sona erer.) Yuhanna bunu, "Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm" diye betimler ve "büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturan [Tanrı'yı] da görmüştür (11 ve 12. ayetler). "Kitaplar açılır"- bu kitaplar arasında yaşam kitabı da bulunmaktadır. "Her biri [ölüler] yaptıklarına göre yargılandı" (13. ayet) diye belirtilir. "Ve Hayat Kitabı'nda adı yazılı olmayan herkes ateş gölüne atıldı" ifadesiyle 15. ayet sona erer.

Amaç nedir? Şeytan evrene günahı getirdiğinden beri, Tanrı onun devam etmesine izin

verdi ki insanlar gerçek ve nihai doğasını görebilsin. Tanrı günahı ve günahkârları hemen yok etmiş olsaydı, yarattığı varlıklar O'nun adaletine ve sevgisine saygıdan ziyade, O'nun gücünden korkarak O'na taparlardı. Şimdi, milenyumun sonunda, herkes, hatta yok olmaya mahkûm olanlar bile, Tanrı'nın başından beri haklı olduğunu kabul edecektir. Bin yıl süren bu son inceleme kısmı, doğru kimselerin inancını güçlendirir. Bu, "ikinci kez kimse

"Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler" —Yuhanna 5:28, 29

Milenyum

Milenyumun Başlangıcı

- Mesih'in ikinci gelişi
- Doğruların dirilişi
- Kötülerin yok edilmesi
- Doğrular göğe alınır
- Dünya büyük bir depremle sarsılır
- Şeytan yeryüzünde ıssız bir yere bağlı

Milenyum Sırasında

- Doğrular gökte; onlar dünyayı ve melekleri yargırlarlar
- Kötüler yeryüzünde ölü halde
- Şeytan yeryüzüne "bağlı"

Milenyumun Sonu

- Yeni Yeruşalim gökten yeryüzüne iniyor
- Kötülerin dirilmesi
- Şeytan serbest bırakılır
- Şeytan ve kötüler Yeni Yeruşalim'e saldırır
- Büyük beyaz taht yargısı
- Ateş, şeytanı ve kötülerini yakıp yok eder; dünyayı arındırır

Yeniden Yaratılan Dünya; Sonsuzluk Başlar

karşı koyamayacak" (Nahum 1:9) şeklindeki Tanrı'nın plânının bir parçasıdır.

Ölüm ve mezar ("Ölümler diyarı"), geri kazanılan yenilenmiş cennette yeri olmadığı için, Vahiy onların evrenden günahı ve günahkârları ortadan kaldıran aynı ateş gölünde yok edildiklerini tasvir eder (20:14, 15).

Yuhanna bu bölümü, Tanrı'nın halkıyla birlikte yaşayacağı yeni gökyüzü ve yeni yeryüzünün kısa bir tasvirini sunarak bitirir. Bu yeni düzende "Artık ne yas ne ağlayış ne de ıstırap" olmayacaktır (21:3, 4). Tanrı "susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim" diye yazar ve okuyucuları için "galip gelen bunları miras alacak" diye hatırlatır. Ancak günahlarında ısrar edenlere gelince, "onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur" diye uyarır (6-8).

O seçim de bizim seçimimizdir. **V**

Vahiy 20 bize şeytanın kaderini anlatıyor.

Pavlus, "Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız" diye yazdı (Romalılar 14:10, 11). Ve Filipililer'e yazarken, evrendeki her akıllı varlığın diz çöküp "İsa Mesih'in Tanrı olduğunu açıkça söyleyeceği" (Filipililer 2:10, 11) zamanın geldiğini söyledi. Bu "büyük beyaz taht" yargısı, Pavlus'un kehanetlerinin gerçekleşebileceği tek zaman gibi görünüyor.

2. Petrus 3, ayrıca arındırıcı ateşten ve ardından yeni gökten ve yeryüzünden söz eder.

Yenilenmiş Cennet

“”

Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas ne ağlayış ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.

—Vahiy 21:4

Artık Ölüm Olmayacak, Artık İstırap Olmayacak

Vahiy kitabı, ejderhaları, canavarları, sahte peygamberleri, depremleri, dolu yağmurlarını ve ateş gölleriyle dolu birçok karanlık ve kasvetli olayı içermektedir. Ancak, Vahiy'in son iki bölümünde anlatılan sadakat ödülü, öncekilerin tümünü telafi etmektedir. Tanrı yeni dünyayı doğru kişilerin zevk alması için yaratacaktır ve bu yeni dünya bizi ejderha ve müttefiklerinin getirebileceği tüm sıkıntılara rağmen Tanrı'nın buyrukları ve İsa'nın inancı için sabırla dayanmaya teşvik eder.

Takipte Kalın: Vahiy 21 ve 22. Bölümler

Ne Öğreneceksiniz

Yeni
Yeruşalim'in
amacı ve
tasarımı

Yeni Aden

İsa'nın
dönüşünün
yakınlığı

Vahiy'in genel yapısında, 21. ve 22. bölümler yedi kilisenin görünümüyle benzerlik gösterir. Bu görünüm kilisenin tarih boyunca yaşadığı yozlaşmayı resmetmiştir. Bu son bölümler, kilisenin zafer kazanmış olduğunu tasvir ediyor. Yedi kiliseye gönderilen mesajların her biri, "galip gelen" kişilere özel bir vaatle sona erer. Bu bölümler, bu vaatlerin yerine getirildiğini ortaya koyuyor.

Bundan önce, başka bir bölümde, Vahiy'in bu bölümüyle ilgili diğer bir benzerlik tanıtılmıştı: Göksel şehir Yeni Yeruşalim'in görünümü, daha önceki büyük dünya şehri Babil'in görüntüsüyle zıtlık içinde durmaktadır. Bu şehir insan eliyle yapılmıştı; hatırlayın ki Nebukadnessar, "İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümle krallığının başkenti olarak kurduğum büyük Babil!" (Daniel 4:30) diye övünmüştü. Bu isyan, Tanrı'ya karşı olan bir isyanı temsil ediyordu ve sonucunda baskı, acı ve ölüm getiriyordu. Yeni Yeruşalim tamamen Tanrı'nın işidir, gökten iner; insanlığın onu inşa etmekle ilgisi yoktur. Onunla birlikte hayat, sevinç ve ışık gelir.

Her iki bölümde de bu "kentler" kadınlar olarak tasvir ediliyor. Babil bir fahişe olarak gösterilir. Bu, Hıristiyanlığın sadakatini kaybetmesidir ve kendisini dünyanın politik ve ekonomik güçlerine fuhuş yaparak sunuşudur. Diğer yandan, Yuhanna Yeni Yeruşalim'i saf bir gelin olarak görür- bu imge, kutsalların Mesih'le olan ilişkisinin ayrıcalıklı olmasını temsil etmektedir (bkz. Vahiy 19:7, 8; 21:27).

Yenilenen Yeruşalim

Vahiy, Yeni Yeruşalim'i, Tanrı'nın Eski Ahit peygamberleri aracılığıyla, halkı İsrail'i, onların şehrini ve topraklarını eski haline getirme vaadinin gerçekleşmesi olarak tasvir eder. Hezekiel gibi Yuhanna da şehri gördüğü "büyük, yüksek bir dağa" götürüldü. O kentin özellikleri -yüksek duvarları, kare şekli, 12 oymağın her birinin adını taşıyan kapıları, tahtın varlığı ve Tanrı'nın yüceliği, hepsinin kökleri Hezekiel'in görümlerine dayanmaktadır.

Ancak Vahiy, bu Eski Antlaşma vaatlerini, müjde davetine yanıt verecek olan tüm insanları içerecek şekilde genişletir. Örneğin, kapılar 12 İsrail oymağının adıyla anılırken, şehrin temelleri Hıristiyan dönemi peygamberleri olan 12 elçiye adanmıştır (21:14). Burada Yuhanna bize, Pavlus'un, Hıristiyan toplumunun "Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz" (Efesliler 2:20) ifadesini hatırlatmaktadır.

Yapı malzemesi olarak kullanılan değerli taşlar ve değerli metaller, hiç şüphesiz Tanrı'nın sadık hizmetkârları için plânladığı şeyin hem değerini hem de güzelliğini yansıtmak içindir.

Dış görünümünü betimledikten sonra, Yuhanna içeri girdi. Ve o anda şaşırarak şöyle dedi, "Kentte tapınak görmedim" (21:22). Yuhanna'nın şaşkınlığı tahmin edilebilir. Tapınak, eski Yeruşalim'in hem gösterişli parçası hem de en önemli yapısıydı. Ayrıca, Vahiy'deki çoğu olayın özellikle göksel tapınaktan kaynaklandığı belirtilmişti. Şüphesiz Yuhanna, bu Tanrı'nın nihai şehrinde nihai tapınağı göreceğini bekliyordu.

Eski Ahit çadırı ve ondan sonra gelen tapınaklar, Tanrı'nın halkı arasındaki

Bu benzerliği görmek için Vahiy 21:10 ile Hezekiel 40:2'yi karşılaştırınız. Ayrıca bkz. Hezekiel 40:2-5; 43:2-7; 44:6-14; 48:20, 31-34.

yaşamını temsil ediyordu. Ama bunlar, O'nun varlığını temsil ederken aynı zamanda ayrılığı da temsil ediyorlardı.

Günah yüzünden insanlar Tanrı'nın yakın huzurunda yaşayamazlardı; Onun yüzüne bakamaz ve yaşayamazlardı. Bu yüzden tapınak, perdelerle ayrılmış bir dizi bölme içeriyordu. Normal insanlar avludan öteye gidemezdi. Onlarla Tanrı'nın mevcudiyeti arasında iki perde vardı. Sıradan rahipler tapınakların kutsal yerlerine girebiliyorlardı ama yine de Tanrı'nın huzurundan bir perdeyle ayrılmışlardı. Yalnızca baş kâhinin En Kutsal Yere yani Şekina'nın merhamet kürsüsünde dinlendiği ilahî taht odasına özel ayınlar yaptıktan ve etrafını yoğun bir tütsü bulutuyla çevreledikten sonra yılda yalnızca bir gün erişimi vardı.

Tapınak, Tanrı'nın mevcudiyetini temsil ediyordu. Ancak bu mevcudiyet tehlikeliydi ve tapınak, Tanrı'nın halkını ayırdığı bir yerdirdi. Yuhanna, Yeni Yeruşalim'de iki nedenden dolayı "tapınak görmedi" ...

1. "Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Efendimiz olan Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır" (22. ayet). Kutsalların bölmeye ihtiyacı yoktur. Onlar, Tanrı'ya doğrudan erişime sahip olacaklardır.

2. Yeni Yeruşalim bir küptür: "Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti" (Vahiy 21:16). Şekli, Eski Ahit çadırının ve tapınaklarının En Kutsal Yerlerini yansıtır.

Başka bir deyişle, Yeni Yeruşalim kendisi sonsuzluğun

En Kutsal Yeri, Tanrı'nın konutu, taht odasıdır. Ama bu En Kutsal Yer, O'nun halkının tamamının girebileceği bir yerdirdi. Aslında, o kimseler doğrudan Tanrı'nın mevcudiyetinde sonsuzluklar boyunca yaşayacaklardır.

İşte Mısır'dan Çıkış sırasında Tanrı'nın vaadinin nihai olarak gerçekleşmesi: "Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkım olacaksınız" (Levililer 26:12). İşte "İmmanuel" vaadinin yerine getirilmesi- "İmmanuel, Tanrı bizimle demektir". Şimdi "işte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak" (Vahiy 21:3).

Yeni Aden

Yeni Yeruşalim'in Tanrı'nın görkeminden başka bir ışık kaynağına ihtiyacı yoktur. "Uluslar kentin ışığında yürüyecekler" (23 ve 24. ayetler).

Işık, Tanrı'nın ilk yaratımıydı. Güneşi, ayı ve yıldızları yaratmadan önce onu var etti. Tanrı'nın yeni yaratışında ayrıca güneşe ve aya olan ihtiyacı ortadan kaldıran bir ışık da bulunmaktadır. Hatta bunun da ötesinde, "orada gece olmayacak"

(25. ayet). Karanlık ve anlaşılmaz olan her şey ortadan kaldırılır. Mesih'in vahyi eksiksiz tamamlanmıştır. Her şey kesin olarak açıktır.

Mısır'dan Çıkış öyküsünden başka bir tema: İsrail'in çölde yolunu aydınlatan bulut ve ateş sütunu (Mısır'dan Çıkış 13:21).

Vahiy'in Yeni Yeruşalim tasviri, dünyanın başlangıcından alınan daha fazla betimlemeyle sona erer. Yuhanna, "Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını" gördü; bu, yeryüzünü sulamak için "Aden'den doğan" ırmağı anımsatıyordu. Bu nehrin her iki yanında, bütün yıl boyunca meyve veren ve yaprakları "uluslara şifa" veren Aden'in yaşam ağacı yetişir (Vahiy 22:1, 2; Yaratılış 2:9, 10 ve Hezekiel 47 ile karşılaştırmız).

Yaşam suyu ırmağı ve yaşam ağacı, insanoğlunun Tanrı'ya olan bağımlılığının devam ettiğini gösterir.

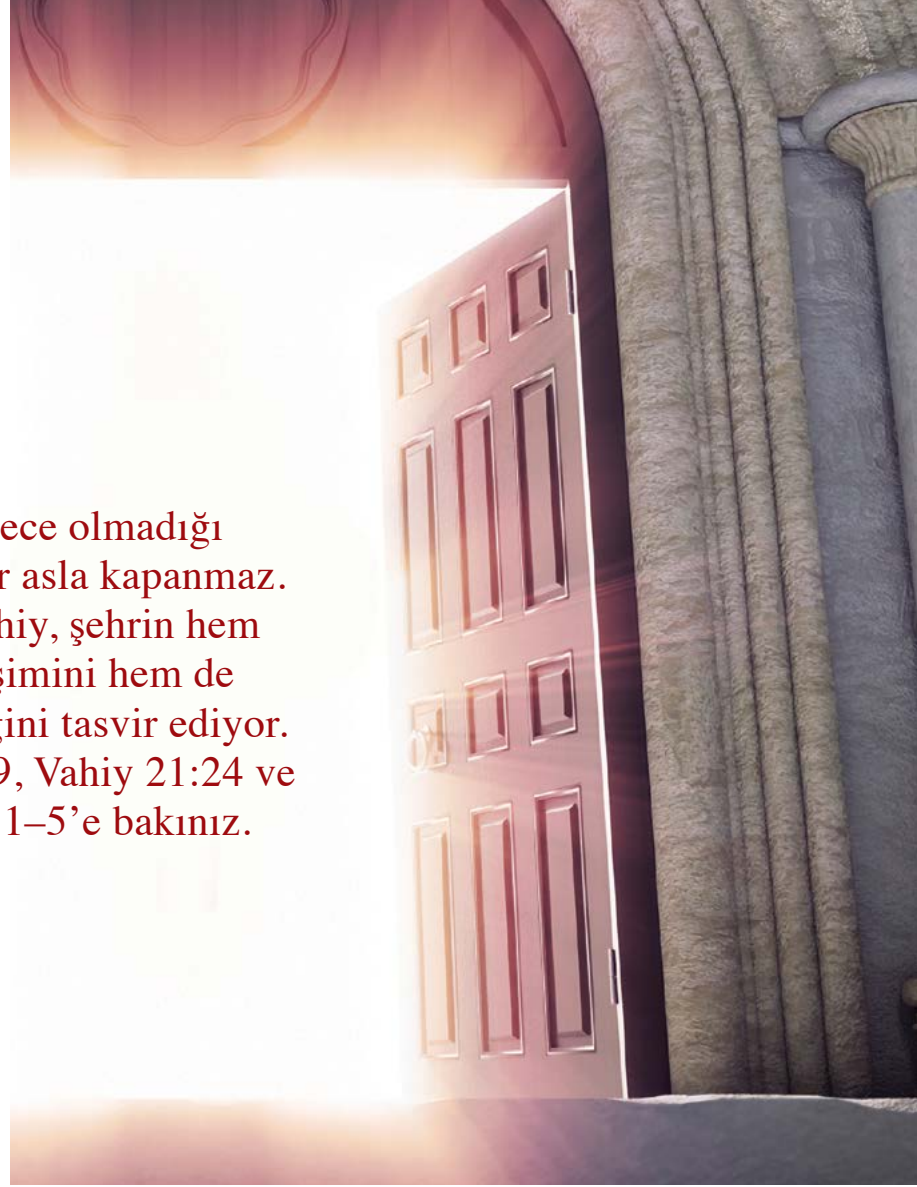
Yaşam ağacı, meyvesi ve yaprakları yalnızca Tanrı'nın ebedî olduğunu, Kendisinde hayat olduğunu hatırlatır. İnsanın sonsuzluğu, Tanrı'dan sürekli alınan bir sonsuzluktur. ... Tanrı'nın armağanı, insanı temel sonluluğundan (yaprakların simgesi) kurtarmak için hayat vermek (ağacın simgesi) üzere her zaman orada olacaktır. ... Sonsuzlukta bile her şey lütuftur.¹

Yaratılış ve Yıkılış hikâyelerine bir başka gönderme olarak, 3. ayet "artık hiçbir lanet kalmayacak" diyor. Burada referans zıtlık üzerine kuruludur. İlk erkek ve kadın yılanın ayartmasına boyun eğdiler ve lanetler onların üzerine, yılan ve tüm yaratılışa düştü. Şimdi yılan yok edilmiştir. Yargılama verilmiştir. Tüm evren Tanrı'nın adaletini ve sevgisini itiraf etmiştir. Yeni Yeruşalim'in vatandaşlarının inancı artık asla sarsılmayacak kadar sağlam bir temel üzerine kurulmuştur. Bu yüzden "ikinci kez kimse karşı koyamayacak"tır (Nahum 1:9). Sonuç olarak, "artık hiçbir lanet kalmayacak"tır (3. ayet); ve onlar "sonsuzlara dek egemenlik sürecekler"dir (5. ayet).

"Tez geliyorum"

Daniel'in gördüğü görümler dizisinin sonunda, kitabını son ana kadar kapatıp mühürlenmesi söylendi (Daniel 12:4). Onun kehanetleri kendi neslini çok az ilgilendiriyordu; esas olarak çok daha sonra yaşayacak

İlginç bir şekilde, genellikle "ağaç" için kullanılan Yunanca kelime dendron dur. Ancak Yuhanna, yaşam ağacını yazarken, haç için de kullanılan kelime olan xulon kelimesini kullanmıştır. Yuhanna, haçın yeryüzünde yaşayanlar için bir yaşam ağacı olduğunu öne sürmek istemiş olabilir.

Cennette gece olmadığı için kapılar asla kapanmaz. Burada Vahiy, şehrin hem sürekli erişimini hem de evrenselliğini tasvir ediyor. Luka 13:29, Vahiy 21:24 ve Yeşaya 60:1–5'e bakınız.

olan insanları ilgilendirmekteydi bunlar. Tam tersine Yuhanna'ya, "Bu kitabın kehanet sözlerini mühürleme ... çünkü beklenen zaman yakındır" denilmiştir (Vahiy 22:10). Yuhanna'nın görümleri, onun zamanından başlayarak, Hıristiyan kilisesinin tüm yaşam süresini ilgilendirmektedir.

Vahiy, tarih boyunca Hıristiyanlarla konuşmuş olsa da tarihsel ve son zaman kehanetleri arasındaki dönüm noktasında yaşayanlar için, yani başka bir deyişle, sizin için özellikle anlamlıdır. "Yakın zamanda olması gereken olaylar" zamanında yaşamaktasınız (6. ayet; 1:1, 3 ile karşılaştırmız).

Son kilise olan Laodikya zamanında yaşıyorsunuz; altıncı mühür zamanında, altıncı ve yedinci borazanlar arasında. Tanrı'nın son uyarısı olan 14. bölümdeki üç meleğin mesajları bugün dünyanın dört bir yanında duyurulmaktadır.

Vahiy'in son bölümünde üç kez İsa, Yuhanna'ya "Tez geliyorum" der (7, 12 ve 20. ayetler). Çok geçmeden melek şöyle söyler, "Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın" (11. ayet).

İsa yakında geleceğine dair ikinci vaadinden sonra şunu ekledi: "Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im" (13. ayet). Buradaki sözleri, O'nun "inancımızın öncüsü ve tamamlayıcısı" (12:2) olarak anıldığı İbraniler Kitabı'nın mesajını yansıtır. Pavlus bu düşüncüyü bir vaat haline getirmiştir: "Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var" (Filipililer 1:6).

“Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var” (Filipililer 1:6).

Dolayısıyla Vahiy, büyük zulüm zamanlarında Tanrı'nın emirlerine ve İsa'nın inancına sadakat çağrısında bulunur. Ama aynı zamanda bize başlanma ve lütuf vermek için katledilen Kuzu'nun sürekli varlığının güvencesini de sunar. Kuzu hem kişisel mücadelelerimizde hem de büyük kozmik çatışmada ejderhayı bizden uzak tutabilir.

Ve Kuzu'nun yardımı kime açıktır? Yaşam suyuna "susayan"lara (Vahiy 22:17). Tüm bu kişilere "Ruh ve Gelin, 'Gel!'" demektedir Vahiy Kitabı. **M**

Referans

I. Roberro Baden, "Yeni Yeruşalim—Kutsal Kent," Symposium II, 267.

Sizin İçin ÜCRETSİZ Dijital Kitaplar!

Hıristiyan gelişiminizle ilgili diğer birçok konuyu keşfedin!

Pastor Doug ve diğerlerinden düzinelerce Amazing Facts güncel Kutsal Kitap çalışmalarına erişin.

Bunlar hakkında daha fazla bilgi edinin:

Alkol ve hayatınız üzerindeki etkisi

Yargı ve savunmanız

Tek bir Tanrı'nın nasıl üç parçası olduğu

Tanrı'nın Oğulları Başka Dünyalardan mı?

İsa'nın İkinci Gelişi

Tanrı'nın gerçek kilisesi hangisi?

**AmazingFactsTürkiye.com 'u
ziyaret edin.**

Daniel ve Vahiy'in gizemlerini keşfedin!

Daniel ve Vahiy kitapları iki bin yıldan daha uzun bir süre önce yazılmıştır. Böylesine eski yazıların bugün bizim için ne gibi bir önemi olabilir? Sayfaların arasına dalın, Kutsal Kitap'ın nasıl hayat bulduğunu görün ve tarihin önünüze serilişini izleyin. Kutsal Kitap'ın en sadık ve en sevilen iki önderi olan Daniel ve Havari Yuhanna'dan, sizi geçmişte bir yolculuğa çıkaran ve gelecekteki olayları keşfetmenizi sağlayan şeyleri öğrenin.

P.O. Box 1058
Roseville, CA 95678
www.amazingfacts.org
www.amazingfactstürkiye.com